

نظام آموزشی فنلاند

- ۸ ملاحظات تاریخی
- ۱۰ ملاحظات جغرافیایی
- ۱۱ ملاحظات سیاسی
- ۱۲ ملاحظات اقتصادی
- ۱۴ ارتباطات
- ۱۴ جمعیت
- ۱۵ روند جمعیت
- ۱۶ زبان

۱۶	ملاحظات علمی
۱۷	سیاستهای آموزشی
۲۱	سیاستهای آموزشی دهه ۹۰
۲۴	نهادهای مرکزی سیاست گذار
۲۵	ساختار آموزشی
۲۷	آموزش پیش دبستانی
۲۷	ساختار آموزشی
۳۰	مراقبت های اولیه کودکان ویزه اقلیت های قومی ، مهاجرین و پناهندگان
۳۱	اهداف آموزشی
۳۲	اقدامات آموزشی
۳۲	اصلاحات آموزشی
۳۳	آمار تحصیلی
۳۴	آموزش پایه
۳۴	ساختار آموزشی
۳۷	آموزش پایه ویزه اقلیت های قومی، مهاجرین و پناهندگان
۴۰	نهادهای مرکزی
۴۰	برنامه های آموزشی
۴۰	ارزیابی تحصیلی
۴۱	افت تحصیلی
۴۲	مدارس جامع
۴۴	اهداف آموزشی
۴۴	برنامه های آموزشی
۴۶	ارزیابی تحصیلی
۴۶	اصلاحات آموزشی
۴۸	آمار تحصیلی

آموزش ابتدایی	۴۹
برنامه های آموزشی	۴۹
مقطع آموزش متوسطه (Lukio)	۴۹
ساختار آموزشی	۴۹
آموزش متوسطه ویژه اقلیتهای قومی، مهاجرین و پناهندگان	۵۳
سیاست های آموزشی	۵۴
برنامه های آموزشی	۵۵
ارزیابی تحصیلی	۵۷
سیستم نمره دهی	۵۸
آمار تحصیلی	۵۸
آموزش عالی	۶۰
ساختار آموزشی	۶۰
سال تحصیلی دانشگاهی	۶۳
پذیرش تحصیلی	۶۳
پذیرش دانشجویان خارجی	۶۴
ساختار کادر دانشگاهی	۶۵
خدمات دانشجویی	۶۶
نهادهای مرکزی	۶۶
واحد های دانشگاهی	۶۷
دانشگاهها	۶۹
مقاطع تحصیلی	۷۰
مقطع کارشناسی	۷۰
مقطع کارشناسی ارشد	۷۰
مقطع دکتری	۷۰
ارزیابی تحصیلی	۷۱
سیستم نمره دهی	۷۲

- ۷۲ ارزشیابی مدارک خارجی
- ۷۲ گواهینامه های آموزشی
- ۷۴ آمار تحصیلی
- ۷۵ پژوهش و تحقیقات
- ۷۵ شهرک های تحقیقاتی
- ۷۵ شهرک تحقیقاتی هرمیا
- ۷۶ شهرک تحقیقاتی کارل تک (KARELTEK)
- ۷۶ شهرک تحقیقاتی تکنیا (TEKNIA)
- ۷۶ شهرک تحقیقاتی تورکو (TURKU)
- ۷۷ شهرک تحقیقاتی جیواسکلا (JYVASKLA)
- ۷۷ شهرک تحقیقاتی اوتانیهی (OTANIEHI)
- ۷۸ شهرک تحقیقاتی اولو (OULU)
- ۷۹ آموزش بزرگسالان
- ۷۹ سیاستهای آموزشی
- ۸۰ توسعه آموزشی
- ۸۲ آموزش معلمان
- ۸۲ ساختار آموزشی
- ۸۳ سیاست های فعلی آموزشی
- ۸۵ سیاستهای آتی
- ۸۶ نهادهای مرکزی
- ۸۶ آموزش مربیان مقاطع آموزش پیش دبستانی و ابتدایی
- ۸۷ آموزش معلمان پایه
- ۸۷ آموزش معلمان مقطع متوسطه
- ۹۰ آموزش معلمان رشته های تخصصی
- ۹۱ آموزش معلمان مؤسسات فنی و حرفه ای

- ۹۲..... آموزش اساتید دانشگاهی
- ۹۲..... اولویتهای آموزشی
- ۹۳..... ارزیابی ملی و بین المللی
- ۹۸..... پذیرش تحصیلی
- ۹۹..... معضلات آموزشی
- ۱۰۳..... اصلاحات آموزشی
- ۱۰۵..... اصلاحات آتی
- ۱۰۶..... آمار تحصیلی
- ۱۰۷..... آموزش ضمن خدمت
- ۱۰۷..... ساختار آموزشی
- ۱۰۹..... نهادهای مرکزی
- ۱۰۹..... آموزش فنی و حرفه ای
- ۱۰۹..... ساختار آموزشی
- ۱۱۲..... برنامه های آموزشی
- ۱۱۳..... دوره های کار آموزی
- ۱۱۳..... ارزیابی تحصیلی
- ۱۱۴..... آموزش عالی فنی و حرفه ای دانشگاهی
- ۱۱۵..... پذیرش تحصیلی
- ۱۱۶..... آموزش عالی فنی و حرفه ای غیردانشگاهی
- ۱۱۶..... پذیرش تحصیلی
- ۱۱۶..... اصلاحات آموزشی
- ۱۱۸..... آمار تحصیلی
- ۱۱۹..... آموزش استثنایی
- ۱۱۹..... تاریخچه
- ۱۲۰..... اهداف آموزشی

- ۱۲۱..... معضلات آموزشی
- ۱۲۲..... اصلاحات آموزشی
- ۱۲۲..... اصلاحات آموزشی دهه ۱۹۹۰
- ۱۲۳..... آموزش غیر رسمی
- ۱۲۳..... آموزش عالی غیردانشگاهی
- ۱۲۵..... آموزش از راه دور
- ۱۲۵..... تاریخچه
- ۱۲۵..... موسسات دولتی آموزش راه دور
- ۱۲۶..... موسسات خصوصی آموزش راه دور
- ۱۲۶..... آموزش عالی از راه دور
- ۱۲۷..... دانشگاه‌های آزاد
- ۱۲۸..... اصول و اهداف آموزشی
- ۱۲۹..... اولویتها و علایق آموزشی
- ۱۲۹..... دستاوردهای آموزشی
- ۱۳۱..... ارزیابی تحصیلی
- ۱۳۳..... توسعه آموزشی
- ۱۳۴..... روند توسعه آموزشی
- ۱۳۹..... همکاریهای آموزشی
- ۱۳۹..... همکاریهای بین المللی
- ۱۳۹..... نهادهای مرکزی
- ۱۴۰..... برنامه های دو یا چند جانبه مشارکتی
- ۱۴۰..... مبادلات دانشگاهی
- ۱۴۱..... اصلاحات آموزشی
- ۱۴۲..... قوانین اصلی قانون اساسی
- ۱۷۴..... قوانین آموزشی

- ۱۷۴.....قوانین آموزش عالی
- ۱۷۵.....قوانین آموزش معلمان
- ۱۷۶.....مدیریت آموزشی
- ۱۷۶.....تاریخچه
- ۱۷۶.....سطوح مدیریتی
- ۱۷۷.....نهادهای مرکزی
- ۱۷۹.....مدیریت منطقه ای و محلی
- ۱۸۱.....هیات های مشورتی
- ۱۸۲.....نهادهای تدوین کننده برنامه های آموزشی
- ۱۸۳.....مدیریت مراکز دانشگاهی
- ۱۸۳.....نهادهای مرکزی
- ۱۸۴.....هزینه های آموزشی
- ۱۸۶.....نرخ هزینه های آموزشی بر مبنای سطوح مختلف آموزشی
- ۱۸۷.....هزینه های دانشگاهی
- ۱۸۷.....روند هزینه های آموزشی
- ۱۸۹.....نهادهای تامین کننده
- ۱۹۰.....کمک هزینه های دانشجویی
- ۱۹۰.....نهادهای مرکزی
- ۱۹۱.....سرمایه گذاری آموزشی

ملاحظات تاریخی

اعقاب ساکنین فعلی فنلاند یعنی فینها در اواخر قرن اول و در اوایل قرن دوم میلادی مهاجرت خود را از ساحل جنوبی خلیج فنلاند، بسوی فنلاند آغاز کردند. تا آن زمان فنلاند تقریباً غیر مسکونی بود و فقط قوم لاپ در آن متفرق بودند. پس از ورود فینها، لاپها به سمت شمال رفتند. مبلغین مسیحی از قرن یازدهم به بعد در فنلاند فعالیت خود را شروع کردند. در قرن دوازدهم فنلاندها برای حفظ خود در مقابل دشمنانشان بخصوص روسها، از سوئد طلب کمک کردند و بدین گونه فنلاند به تصرف سوئد درآمد. در قرن شانزدهم سوئدیهها فنلاند را تبدیل به مهندوک نشین کردند. فنلاند در طی جنگهای مکرر میان روسی و سوئد صدمات سختی دید. در سال ۱۸۰۹ باقی خاک فنلاند را به الکساندر اول تزار روسیه تسلیم نمود و عنوان مهندوکی فنلاند به تزار روسیه رسید. در اوائل قرن نوزدهم نهضت استقلال طلبی به رهبری کسانی چون روزنبرگ نیرو گرفت. در سال ۱۸۶۳ زبان فنلاندی رسمیت یافت. از اواخر قرن نوزدهم نهضت روسی سازی فنلاند بوسیله تزار نیکوکاری دوم آغاز شد ولی منجر به مقاومت شدید فنلاندها و اعتصابات عمومی گردید. در سال ۱۹۰۱ مردم فنلاند دارای مجلس قانونگذاری و حق رأی شدند. با روی کار آمدن بلشویکها در روسیه (۱۹۱۷)، همان مجلس استقلال فنلاند را اعلام کرد. در جنگ داخلی میان طرفداران روسیه (سرخها) و ملیون (سفیدها)، ملیون به رهبری مارشال مانرهمیم و به یاری سپاهیان آلمانی پیروز شدند. مانرهمیم مدت کوتاهی نایب السلطنه بود و پس از آنکه در سال ۱۹۱۹ حکومت کشور جمهوری شد، به سمت اولین رئیس جمهور انتخاب گشت.

در سال ۱۹۲۰ شوروی نیز استقلال فنلاند را به رسمیت شناخت. اصلاحات ارضی و اجتماع اوضاع نابسامان اندکی بهبود بخشید، اما آثار و صدمات عمیق ناشی از جنگ داخلی هنوز پابرجا بود و نهضت‌های افراطی چپ و راست سبب بحران‌های شدید سیاسی شدند. فنلاند از اعضای فعال جامعه ملل پس از تشکیل آن گردید. پس از شروع جنگ جهانی دوم در سپتامبر سال ۱۹۳۹، دولت روسیه که هرگز روابطش با فنلاند دوستانه نبود، تقاضاهای زیادی از فنلاند نمود که از آن جمله می‌توان به خلع سلاح استحکام معروف به خط مانریم، اجاره ۳۰ ساله ناحیه هانگو برای تأسیس پایگاه دریایی و گرفتن چند جزیره در خلیج فنلاند اشاره نمود. بر اثر امتناع فنلاند، روسیه در ۳ نوامبر ۱۹۳۹ به آن کشور حمله کرد. فنلاند با تمام ضعف نظامی و اقتصادی خود نسبت به شوروی، ۱۰۵ روز در برابر این تجاوز مقاومت نمود. روسها در آغاز حملات خود را در مرز شرقی فنلاند متمرکز کردند ولی فنلاندیها که در جنگ زمستانی مهارت داشتند و به علاوه از فرماندهی ماهرانه فیلدمارشال مانریم برخوردار بودند حملات وارده را دفع کردند. احساسات جهانیان در این جنگ به نفع فنلاند بود وی عاقبت مقاومت کشور کوچک فنلاند درهم شکست. در پیمان صلح مورخ دوازدهم مارس ۱۹۴۰، فنلاند قسمتی از کارلیائی (کارلی)، و بیورگ و چند سرزمین مرزی خود را به شوروی واگذار کرد. فنلاند به امید بازیافتن این سرزمینها، در حمله سال ۱۹۴۱ آلمان به شوروی به فوای نازی پیوست اما بار دیگر ناگزیر تسلیم بلاشرط را پذیرفت (۱۹۴۴) و متعهد شد که قای آلمان را از خاک خود براند. در این جنگها شمال فنلاند آسیب بسیار دید. سرانجام معاهده صلح این کشور با متفقین (بجز امریکا که به فنلاند اعلان جنگ نداده بود) در پاریس امضاء شد (۱۹۴۷) و علاوه بر نواحی که قبلا از دست داده بود، نواحی دیگری را نیز به ناچار به

شوروی واگذار کرد. پس از جنگ بخصوص با آغاز نیمه دوم قرن حاضر، فنلاند وضع طبیعی خود را بدست آورد و با وجود روابط تلخ گذشته با شوروی، هم اکنون دارای روابطی دوستانه با این کشور میباشد. فنلاند دارای رشد اقتصادی و اجتماعی خوبی است و توانسته است در سالهای اخیر بسرعت در زمره یکی از کشورهای پیشرفته درآید.

ملاحظات جغرافیایی

کشور فنلاند، از نظر جغرافیائی، پنجمین کشور بزرگ اروپایی با مساحت ۱۲۶،۱۳۰ مایل معادل ۳۳۸/۱۴۵ کیلومتر مربع که ۳۳/۰۰۰ کیلومتر مربع از آن را آبهای درون مرزی تشکیل می دهند. دریاچه ها ۱۰٪ و جنگلها ۷۳٪ خاک کشور را پوشانیده اند. رشته کوههای آن عمدتاً در نیمه شمالی و جلگه ها در کناره ها واقع شده اند. از جمله رودهای مهم کشور میتوان به کمی، اولو، لی، پیهه، سیکا و تورنیو اشاره نمود. فنلاند از لحاظ داشتن دریاچه های فراوان در جهان شهره است که از جمله مهمترین می توان از رودهای سایما، پیی، ناسی، یروی، کالوسی و ایناری نام برد. قرار داشتن یک سوم از خاک فنلاند در بالای مدار قطب شمالی، این کشور را پس از ایسلند، به شمالی ترین کشور جهان مبدل ساخته است. کشور فنلاند از غرب با سوئد و خلیج Bothnia، در شمال با نروژ از شرق با مرز وسیعی از Soviet Union همسایه و هم مرز است. در جنوب این کشور نیز، خلیج Finland و شرقی ترین رشته کوه بالتیک قرار دارد. این کشور به دلیل نفوذ بادهای آتلانتیک شمالی از آب و هوای معتدلی برخوردار است. در جنوب کشور طی نیمه تابستان،

حداکثر ۱۹ ساعت روشنایی روز بدون تاریکی مطلق وجود دارد و این در حالی است که در شمال کشور ۷۳ روز روشنایی دائم در ماههای تابستان مشهود می باشد. فنلاند از نظر جمعیت شناسی کشور کوچکی است. حدود ۶۰٪ ساکن می باشند. (Suamala iset) از فنلاندیها در شهرها و بیشتر در جنوب، مرکز و

ملاحظات سیاسی

کشور فنلاند از سال ۱۱۵۵ تا سال ۱۸۰۹ که به روسیه واگذار شد و دارای حکومت مستقل Grand Ducky گردید، قسمتی از سوئد بود. فنلاند استقلالش را در سال ۱۹۱۷ از روسیه گرفت و قانون اساسی کشور در سال ۱۹۱۹ پذیرفته شد. اگر چه ۹۴٪ فنلاندیها به زبان فنلاندی و فقط ۶٪ به زبان سوئدی به عنوان زبان مادری خود تکلم می کنند، اما هر دو، در زمره زبان های مادری کشور به شمار می آیند. به علاوه حدود ۲۲۰۰ نفر در شمال کشور به زبان Lappish و کولی های بومی به زبان رومانیایی تکلم می کنند. حدود ۹۰٪ جمعیت کشور متعلق به فنلاندیهای کلیسای Lutheran و حدود ۱۰/۳٪ متعلق به کلیسای Orthedou x می باشند. آزادی مطلق در انتخاب نوع دین در کشور حاکم است.

فنلاند کشوری دموکرات مترقی در اروپای غربی است. پارلمان این کشور از ۲۰۰ کرسی برخوردار می باشد که هر چهار سال یکبار انتخاب می شوند. دولت معمولاً ائتلافی از چندین دسته سیاسی است. رئیس جمهور که مسئولیت اصلی وی هدایت سیاستهای خارجی است، هر شش سال یکبار توسط انجمن انتخاباتی، انتخاب می شود. سن رأی دادن ۱۸ سالگی است و رأی دادن حق عمومی است. قانون اساسی موجود در سال

۱۹۱۹ تدوین شده و براساس آخرین تقسیمات کشوری، فنلاند از ۱۲ استان تشکیل یافته که زیر نظر فرماندار دولت مرکزی اداره می شوند. فعالیت احزاب در فنلاند آزاد بوده و از جمله مهمترین آنها میتوان به احزاب سوسیال دموکرات، ائتلاف ملی، مرکزی، کمونیست، اتحاد مسیحی، کشاورز، خلق سوئدی و لیبرال اشاره نمود. کشور فنلاند در سال ۱۹۱۷ استقلال یافت. روز ملی آن ششم دسامبر بوده و در سال ۱۹۵۵ به عضویت سازمان ملل درآمده و علاوه بر آن در سازمانهای شورای شمالی - افتا - اواسی دی - آدب - سی سی دی - اسه - فائو - گات - یا آ - بانک جهانی - ایکائو - ایدب - ایفک - ایلو - ایمکو - ایمف - ایتو - یونسکو - یوپو - وهو - ومو - رابطه بازرگانی آزاد با جامعه اقتصادی اروپا - پروتکل همکاری با گومکون اشاره نمود.

ملاحظات اقتصادی

طبق امار بدست آمده طی سال ۱۹۹۸، تعداد نیروی کار کشور بر ۲/۵ میلیون نفر بالغ می گردد که سهم زنان تقریباً بالغ بر نیمی از آن (۴۷/۵٪) است. ۲۱٪ نیروی کار کشور در حوزه مشاغل صنعتی و ساختمانی، ۶٪ در حوزه کشاورزی و جنگلداری و تجارت و ۷۳ درصد در بخش خدمات مشغول به فعالیت می باشند. طبق امار بدست آمده طی سال ۱۹۹۹، میزان بیکاری از اوج خود (۱۶/۶٪) طی سال ۱۹۹۴ به پایین ترین نرخ (۱۰٪) طی سال ۱۹۹۹ کاهش یافته است. از جمله مهمترین صنایع کشور میتوان به صنایع فلزی، مهندسی، غذایی، تولیدات کاغذی، لوازم خانگی، نساجی، محصولات شیمیایی، کشتیسازی و صنایع الکتریکی اشاره نمود. جو، گندم، سیب زمینی، کتان و علوفه نیز از جمله مهمترین محصولات کشاورزی کشور به شمار می

آید. سرانه زمین مزروعی برای هر نفر بالغ بر ۰/۵۶ هکتار میباشد. تولید سالانه گوشت گاو ۱۱۳،۶۰۰ تن، گوشت خوک، ۱۳۶،۰۰۰ تن و صید ماهی ۱۱۳،۷۰۰ تن میباشد. تولید سالانه نیروی الکتریسیته نیز معادل ۳۴/۲ میلیارد کیلووات ساعت است. معادن مهم کشور نیز بر معادن مس، روی، سرب، نقره، نیکل و وانادیوم مشتمل می گردد. واحد پول کشور، مارک فنلاند (Fmk) معادل ۱۰۰ پنی و هر ۳/۸۸ واحد آن معادل یک دلار است. نرخ تولید ناخالص ملی در سال ۱۹۷۸ بالغ بر ۲۷/۷ میلیارد دلار بوده (درآمد سرانه ۸۱۵،۵ دلار) که ۳۰٪ آن از صنایع و ۱۳٪ از کشاورزی بدست می آید. هزینه های آموزش و پرورش ۷/۱٪ تولید ناخالص ملی بوده است. نرخ سالانه رشد تولید ناخالص ملی حدود ۲/۸٪ است. درآمد بودجه ملی در سال ۱۹۷۷ بالغ بر ۵/۹۹ میلیارد دلار و هزینه های بودجه در همین سال معادل ۸/۰۴ میلیارد دلار بوده است. محصولات وارداتی فنلاند بر مواد خام صنعتی، سوخت، ماشین آلات، اتومبیل، هواپیما، مواد غذایی و منسوجات است که عمدتاً از کشورهای سوئد (۱۸/۲٪)، روسیه (۱۶/۸٪)، آلمان (۱۵/۷٪) و انگلستان (۹٪) وارد میشود. مهمترین محصولات صادراتی کشور نیز بر کاغذ و تولیدات کاغذی، ماشین آلات، وسائط نقلیه، مواد شیمیایی، منسوجات و لبنیات مشتمل میگردد که عمدتاً به کشورهای روسیه (۲۰/۴٪)، سوئد (۱۷/۸٪)، انگلستان (۱۴/۶٪) و آلمان (۸/۶٪) صادر می گردد. کشور فنلاند دارای مالکیت شخصی، اقتصاد بازار آزاد با پول رایج ثابت (مارک فنلاندی یا Markka) و درآمد سرانه ۱۵۲۰۰ دلار USD در ماه بوده و بعد از نروژ، سوئد و آلمان غربی در رتبه چهارم قرار می گیرد. استاندارد و ارزش زندگی از مهمترین فاکتورهای زندگی در کشور فنلاند می باشد. کلید اصلی خوشبختی فنلاندیها، تحصیلات آنهاست. به دلیل جمعیت اندکی که به طور متراکم در منطقه

بزرگی پراکنده است و مناطق گران با منابع طبیعی اندک به استثنای « طلای سبز » جنگلهای آن، فنلاندیها به واسطه نیروی کار کم قادر به رقابت جهت صادرات مواد خام در بازارهای جهانی نمی باشند.

محصولاتی که باعث شهرت فنلاند شده اند، صادرات روشهای جدید تکنولوژی مهندسی صنایع و فروش ابزار هنری با طرح فنلاندی است.

ارتباطات

ارتباطات فنلاند متعلق به دولت می باشد. طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۷۷ تعداد ۱۰۱ فرستنده رادیویی و ۸۳ فرستنده تلویزیونی، ۵۷۵، ۱۹۹، ۲ گیرنده رادیویی و ۴۶۹، ۷۷۹، ۱ گیرنده تلویزیونی مورد استفاده بوده و در همین سال ۱۷۴، ۰۰۰ رادیو و ۲۴۸، ۰۰۰ تلویزیون تولید گردیده است. در سال ۱۹۷۶ تعداد ۱، ۹۳۶، ۰۰۰ شماره تلفن مورد استفاده بوده است. در فنلاند بطور متوسط ۵۷ نشریه روزانه با تیراژی حدود ۲، ۰۰۰، ۵۵۰ و سرانه ۵۳۷ روزنامه برای هر هزار نفر منتشر می گردد. مقیاس مورد استفاده سیستم متریک میباشد.

جمعیت

طبق آمار بدست آمده طی سال ۲۰۰۲ جمعیت کشور فنلاند بر ۵/۲۱۵/۰۰۰ نفر (هشتاد و هشتمین کشور جهان) بالغ گردیده و تراکم جمعیت ۱۴/۱ نفر در کیلومتر مربع میباشد. ۵۹٪ مردم کشور ساکن شهرها بوده و پر جمعیت ترین شهر آن (هلسینکی) حدود ۱۰/۴٪ جمعیت کشور را تشکیل میدهد. از لحاظ توزیع

سنی ۲۳/۷٪ جمعیت را افراد کمتر از ۱۴ سال، ۶۱/۶٪ را افراد ۱۵ تا ۵۹ سال و ۱۴/۷٪ را نیز افراد بالاتر از ۶۰ سال تشکیل داده و متوسط عمر مردان ۶۶/۹ و زنان ۷۵/۴ سال است. میزان تولد ۱۴ در هزار، میزان مرگ و میر ۹/۴ در هزار و رشد جمعیت ۰/۴۷٪ است. نرخ مرگ و میر کودکان نیز ۱۲ نفر در هر هزار نوزاد می‌باشد. فینها (فنلاندیها) و سوئدیها مهمترین گروههای نژادی (زردوسفید) آند. ۹۷/۷٪ مردم آن دارای آئین لوتی و ۱/۳٪ آئین ارتدوکس روسی دارند. پرجمعیتترین شهرهای آن نیز بر شهرهای تامپره، تورکو، اسپو، وانتا، لاتی، اولو، یوسکیلهو و پوری مشتمل می‌گردد. از جمله مهمترین بنادر مهم کشور فنلاند میتوان به هلسینکی در کنار خلیج فنلاند و تورکو در کنار دریای بالتیک اشاره نمود.

روند جمعیت

کشور فنلاند از پائین ترین میانگین تراکم (۱۷ نفر در هر کیلومتر مربع) برخوردار است. عمده جمعیت کشور در نواحی جنوبی آن بویژه در پایتخت (هلسینکی) متمرکز گردیده است. بالغ بر یک میلیون نفر، معادل ۶۴٪ از جمعیت کشور نیز در مناطق با جمعیت متراکم زندگی می‌کنند. نسبت جمعیت زیر ۱۵ سال در حال کاهش و نسبت جمعیت بزرگسال بازنشسته در حال افزایش است. سن مورد انتظار برای مردها ۷۴ سال و برای زنها ۸۱ سال است. تعداد ملیت های خارجی مستقر در فنلاند به کمتر از ۲ نفر از هر ۱۰۰ شهروند فنلاندی بالغ می‌گردد.

زبان

زبانهای رسمی فنلاند، زبانهای فنلاندی (۹۳/۵٪) و سوئدی (۶/۵٪) است که با خط لاتین نوشته میشوند. اکثریت مردم - در حدود ۹۴٪ - به زبان فنلاندی و اقلیت آن به زبان سوئدی تکلم می نمایند که بر ۶٪ از کل جمعیت کشور مشتمل می گردد. سومین زبان ملی فنلاند زبان سامی است. تقریباً بیش از ۷۰۰ سامی در شمالی ترین قسمت فنلاند زندگی می کنند. از جمله دیگر ملیتهای کوچک اقلیتی میتوان به اقلیتهای رومانیایی، کلیمی، تاتار و رومی اشاره نمود.

ملاحظات علمی

به لحاظ میزان موفقیت دانش آموزان در کسب مهارتهای آموزشی، گذراندن دوره آموزش پایه، بسیار موثر به نظر می رسد. در تحلیل مقایسه ای بین المللی انجام گرفته در خصوص نرخ با سواد دانش آموزان اروپایی، دانش آموزان فنلاندی در صدر قرار گرفتند. دلایل چندی در جهت کسب چنین نتایج مطلوبی وجود دارد. در جامعه فنلاندی، خواندن همیشه مهم تلقی شده و مطالب خواندنی به راحتی در دسترس همگان قرار دارد. کتب آموزشی مدارس جامع نیز رایگان است. علاوه بر این، مجموعه ای از کتابخانه های محلی و کتابخانه های بسیار، به رایگان در خدمت شهروندان مناطق مختلف کشور به ویژه مناطق روستایی قرار گرفته است. در جامعه فنلاند بیسوادى مسأله جدی نمی باشد، در عوض سواد آموزی کار کردی مد نظر قرار

دارد. به عبارت دیگر، از باسوادی تنها به عنوان توانایی پایه در خواندن یاد نمی گردد، بلکه به منزله چگونگی بهره گیری بزرگسالان از اطلاعات مکتوب به منظور ارائه کار کردی فعال در جامعه قلمداد می گردد.

سیاستهای آموزشی

در دوران پس از جنگ، هدف اصلی سیاست آموزشی فنلاند، ارتقاء سطح آموزش و ارائه فرصت های آموزشی برابر به کلیه شهروندان فارغ از محل اقامت، ثروت، زبان مادری یا جنسیت آنان می بود. در آن اثنا، این هدف به میزان زیادی محقق گردید، چراکه شبکه مدارس و موسسات کل کشور را تحت پوشش قرار داده و در پاسخ به تقاضای آموزشی، از فضای کافی برای نوآموزان برخوردار می باشد. تمرکز سیاست آموزشی از ایجاد زیر ساخت به بهبود کیفیت تغییر یافته است. در این مرحله، ارتقاء کار آیی نظام آموزشی، افزایش ظرفیت آن برای برآوردن تقاضاها، افزایش تعداد گزینه های موجود برای نوآوران و تفویض قدرت تصمیم گیری در خصوص برنامه های درسی و اجرای آن به خود مدارس مد نظر قرار دارد. موسسات آموزشی تشویق می شوند تا با یکدیگر و با جامعه پیرامون خود همکاری کنند. هدف، ایجاد ساختار آموزشی ساده، شفاف و سازگار با موازین بین المللی و ایجاد محیطی آموزشی است که پاسخگوی خواسته های فردی نوآموزان و نیازهای جامعه باشد. در ژوئن سال ۱۹۹۳، هیأت دولت، تصمیمی در جهت توسعه نظام آموزشی فنلاند طی دهه ۱۹۹۰ اتخاذ نمود. مطابق این تصمیم، بر نقش آموزش و پژوهش علمی در راهبرد توسعه ملی تأکید فراوانی گردیده است. گسترش مساوات جنسیتی به ویژه در حوزه آموزش، از جمله اصول اصلی سیاست آموزشی کشور فنلاند است که در قوانین آموزشی کشور نیز لحاظ گردیده است.

هدف از اتخاذ چنین سیاستی، برخورداری دانش آموزان دختر و پسر از حقوق و وظایف یکسان و برابر در زندگی شخصی، دوران تحصیلی، محیط کار و جامعه است. در این راستا، سیاست تساوی حقوق در معیارها و الگوهای آموزشی، در جهت سنجش برنامه های آموزشی مدارس مورد توجه واقع شده است. وزارت آموزش و پرورش، نیز به برگزاری دوره های توجیهی در جهت برقراری تساوی حقوقی میان زنان و مردان فنلاندی مبادرت نموده است. طی سالهای اخیر، این مساله (برخورداری متساوی همگانی از امکانات دولتی به ویژه امکانات آموزشی و شغلی)، آشکارا به رشته های مردانه و زنانه تقسیم شده است. به عبارت دیگر، اعمال سیاستهای برابری جنسیتی در زمینه های مختلف آموزشی طی ۲۰ سال اخیر، به برقراری چنین تساوی به مفهوم اخص آن منجر نگردیده است، بلکه رشته های مردانه از گرایش مرد سالارانه تر و رشته های زنانه، از گرایش زن سالارانه تر برخوردار گردیده است. در این راستا، مردان بیشتر گرایش به انتخاب رشته های فنی، ساختمانی، کشاورزی و زنان اساساً گرایش به انتخاب برنامه های بهداشتی، بهزیستی، آموزشی، خدماتی و انسانی دارند. در جهت جلوگیری از شدت چنین وضعیتی، اجرای سیاست جداسازی گزینه های شغلی و آموزشی، متوقف گردید. علاوه بر این، تلاشهایی در جهت افزایش حضور زنان در رشته های تحصیلی نظیر الکترونیک، رشته های مهندسی و فنی به منظور بکارگیری این افراد در صنایع آتی کشور، صورت گرفته است. علاوه بر این، با اجرای طرح توسعه کشور طی سالهای ۲۰۰۰-۱۹۹۵، توسط وزارت آموزش و پرورش، از یک سو توجه ویژه ای به برقراری مساوات در آموزش زبانهای مختلف و از سوی دیگر اختصاص هزینه های بیشتر اطلاعاتی و تکنولوژیکی ارتباطی به وقوع پیوست. از دیگر سو، اعمال اقداماتی نظیر هدایت تحصیلی فشرده دانش آموزان، پیشرفت متدهای تدریس و بهره گیری از تکنولوژی جدید در حوزه آموزش، به کاهش حد

فاصل میان دانش آموزان دختر و پسر در زمینه علاقه و توجه به رشته های آموزشی منجر گردیده است. از جمله دستاوردهای اعمال چنین اقداماتی میتوان به حضور بیش از ۴۰٪ دانش آموزان دختر در دوره های پیشرفته آموزش ریاضیات، فیزیک و شیمی، اشاره نمود. به طور کلی میتوان گفت که سیاست اصلی آموزشی دولت فنلاند بر دستیابی به سطحی الی و فراگیر از آموزش، پیشبرد رشد معنوی ملت، تقویت قوه ابتکار و جسارت شهروندان، ارتقاء کیفیت آموزش و پژوهش، گسترش بنیادهای صنعتی و حمایت از نوآوری در حوزه صنایع، هماهنگ سازی دامنه فعالیت مراکز آموزشی با مراکز صنعتی متناسب با وضعیت متغیر زندگی، توسعه مهارت حرفه ای افراد و افزایش نرخ اشتغال به واسطه توسعه کمی و کیفی برنامه های آموزشی استوار می باشد. به طور کلی میتوان سیاستهای اصلی آموزشی کشور فنلاند را به شرح ذیل خلاصه نمود:

۱- فراهم سازی فرصتهای برابر جهت دستیابی به آموزش همگانی بدون در نظر گرفتن سن، موقعیت

اقتصادی، جنسیت و زبان مادری

۲- برخورداری شهروندان فنلاندی از آموزش رایگان به عنوان حق مسلم و اساسی آنان

۳- برخورداری کلیه شهروندان فنلاندی از برنامه های آموزش عالی

۴- فراهم سازی نیازهای آموزشی شهروندان فنلاندی و سوئدی زبان بر طبق معیاهای یکسان

۵- اعطای مجوز ارائه برنامه های آموزشی به شهروندان فنلاندی و سوئدی زبان به زبان مادری خود

۶- برخورداری سوئدی زبانهای منطقه آلاند (Aland) از مقررات آموزشی ویژه خود

۷- معرفی زبان سامی به عنوان زبان آموزشی اقوام سامی زبان ساکن مناطق مختلف کشور

۸- برگزاری دوره های آموزش زبانهای سوئدی، فنلاندی و سامی توسط شهرداریها

۹- ارتقاء سیاست برابری جنسی در حوزه آموزش

ارتقاء برابری جنسی همواره یکی از اصولی اساسی سیاست آموزشی فنلاند بوده است.

قانون برابری میان زنان و مردان مقرر می دارد که ارتقاء برابری میان زنان و مردان از جمله اهداف

آموزشی مدارس فنلاند است. هدف آن است که پسران و دختران فنلاندی از حقوق و وظایفی

برابردر زندگی خانوادگی، کاری و اجتماعی برخوردار باشند.

۱۰- اعمال سیاست برابری جنسی در طراحی آیین نامه ها و اصلاحات و ارزیابی برنامه های درسی

مدارس

وزارت آموزش فنلاند توصیه می کند که دوره های برابری میان زنان و مردان نیز در ساختار آموزش

معلمان گنجانده شود. طی ۲۰ سال اخیر، توزیع جنسی در رشته های مختلف آموزشی به عادلانه ترین سطح

خود رسیده است. در مقابل حوزه های آموزشی مردانه، هرچه بیشتر مرد سالارانه تر و حوزه های زنانه، زن

سالارانه تر شده اند. مردان فنلاندی اغلب به تحصیل در رشته های مهندسی، صنعتی، ساختمانی و کشاورزی

گرایش داشته و زنان نیز به تحصیل در رشته های بهداشت، بیمه، آموزش، خدمات و علوم انسانی گرایش می

یابند. در قالب طرح توسعه ۲۰۰۰-۱۹۹۵ که پیش نویس آن توسط وزارت آموزش و پرورش آماده شد، توجه

خاصی به برابری در تدریس زبانها، از یک سو و برابری در حوزه های فن آوری داده ها و ارتباطات، از سوی

دیگر مبذول گردیده است. ارائه مشاوره تحصیلی کامل تر، توسعه روش های تدریس و مواد آموزشی و کاربرد

فن آوری نوین، از جمله راههای کاستن از دسته بندی پسران و دختران برحسب علاقه به رشته های مختلف

تحصیلی می باشد. به عنوان مثال، در ریاضیات و علوم طبیعی، هدف آن است که تا سال ۲۰۰۳، بیش از ۴۰٪ دانش آموزان دوره های پیشرفته ریاضیات، فیزیک و شیمی، دختر باشند.

نسبت زنان فارغ التحصیل مقطع تکمیلی متوسطه بر مبنای درصد طی سالهای ۱۹۹۰-۱۹۷۵

۱۹۹۷	۱۹۹۵	۱۹۹۰	۱۹۸۵	۱۹۸۰	۱۹۷۵	
۵۹	۵۹	۶۰	۶۲	۶۲	۶۰	آموزش عمومی
۵۱	۵۲	۵۳	۵۱	۴۶	۴۱	آموزش فنی و حرفه ای
۵۵	۵۵	۵۵	۵۵	۵۱	۵۱	کل

نسبت زنان فارغ التحصیل دانشگاه بر مبنای درجات مختلف دانشگاهی طی سالهای ۱۹۹۰-۱۹۹۷

۱۹۹۷	۱۹۹۶	۱۹۹۵	۱۹۹۴	۱۹۹۳	۱۹۹۲	۱۹۹۱	۱۹۹۰	
۷۳	۷۲	۷۴	۹۰	۸۲	۸۴	۸۳	۸۲	کارشناسی
۵۷	۵۸	۵۶	۵۶	۵۶	۵۵	۵۵	۵۴	کارشناسی ارشد
۴۰	۴۰	۳۹	۳۹	۳۷	۳۲	۳۴	۳۲	دکتری
۶۲	۵۹	۵۲	۵۲	۵۷	۶۳	۵۷	۵۵	غیره
۵۸	۵۸	۵۶	۵۶	۵۵	۵۵	۵۵	۵۴	کل

سیاستهای آموزشی دهه ۹۰

از جمله مهمترین سیاستهای آموزشی کشور فنلاند که به ویژه پس از دهه ۹۰ اتخاذ گردیده و به مورد

اجرا درآمده است، می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- فراهم سازی امکانات آموزشی مساوی برای کلیه شهروندان بومی و غیر بومی

۲- معطوف داشتن توجهات خاص به تحقیقات آموزشی و اجرای طرح توسعه آموزش و تحقیقات

دانشگاهی

۳- توسعه دوره های آموزش چندگانه

۴- توسعه روند تعلیم و تربیت بزرگسالان

۵- گسترش هماهنگی میان دولت ، آموزش ، علوم و فرهنگ

۶- انعقاد قراردادهایی در خصوص اتخاذ چارچوبهای خاص حمایتی به ویژه حمایتهای آموزشی از

اقلیتهای قومی

۷- تثبیت حقوق آموزشی و رفاهی کودکان

۸- انعقاد قراردادهای بین المللی در زمینه حقوق اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی معلمان و مدرسین

مراکز مختلف آموزشی

۹- انعقاد قراردادهای بین المللی آموزشی

۱۰- برطرف سازی الگوهای تبعیض نژادی در حوزه آموزش

۱۱- ارزیابی عملکرد مراکز آموزش استثنایی کشور فنلاند

۱۲- برنامه ریزی و اجرای اقداماتی در جهت جلوگیری از افت تحصیلی

۱۳- اعطای مزایای اجتماعی به دانش آموزان رده های مختلف سنی که از آن جمله میتوان به موارد

ذیل اشاره نمود: ارائه دوره های رایگان آموزش پایه، آموزش متوسطه عمومی و مقدماتی فنی

و حرفه ای به دانش آموزان

۱۴- ارائه آموزش پیش دبستانی رایگان

با این وجود گفتنی است که درمهدهای کودک شهریه های مختلفی بر مبنای تعداد کودکان

مهدهای کودک، میزان در آمد خانواده و تعداد کودکان خانواده دریافت می گردد.

۱۵- ارائه کتب درسی و ابزار آموزشی رایگان به دانش آموزان مقاطع آموزش پایه

۱۶- ارائه تغذیه رایگان به دانش آموزان مراکز آموزش پایه، مدارس تکمیلی متوسطه و مراکز آموزش

مقدماتی فنی و حرفه ای

۱۷- فراهم سازی امکانات ایاب و ذهاب، تغذیه و اقامت رایگان برای دانش آموزان مستقر در مناطق

دورافتاده که به تحصیل در مراکز آموزش پایه مبادرت می نمایند.

۱۸- ارائه آموزش عالی رایگان

گفتنی است که دانشجویان مقطع کارشناسی تنها موظف به پرداخت شهریه عضویت اندکی به

انجمن دانش آموزان می باشند. در مقابل از تغذیه ارزان قیمت، خدمات بهداشتی و دیگر مزایای

اجتماعی رایگان برخوردار میگردند. پرداخت شهریه به دانشجویان بالاتر از مقطع کارشناسی،

اختیاری بوده و از دانشگاهی به دانشگاه دیگر متفاوت می باشد. کمک هزینه تحصیلی منظم

دانشجویان مشتمل بر وام تحصیلی، وام مسکن و وام دانشجویی با تضمین دولت به آنان ارائه

میگردد.

نهادهای مرکزی سیاست گذار

۱- مجلس فنلاند که به وضع قوانین آموزشی و تصمیم گیری در خصوص اتخاذ اصول کلی سیاست آموزشی مبادرت می نماید.

۲- دولت، وزارت آموزش و هیئت ملی آموزش که عهده دار مسوولیت اجرای این اصول در سطح ادارات مرکزی می باشند. تقریباً کلیه تجهیزات آموزشی بطور رسمی توسط وزارت آموزش هدایت و نظارت میگردد. هیئت ملی آموزش نیز، هیئت نمایندگی ملی است که عهده دار مسوولیت گسترش آموزش ابتدایی، متوسطه به ویژه آموزش بزرگسالان است. علاوه بر این، هیئت ملی آموزش به تنظیم و تصویب دستورالعمل های ملی در جهت طراحی برنامه ها و شرایط و صلاحیت های لازم آموزشی مبادرت نموده و همچنین عهده دار مسوولیت ارزیابی سیستم آموزشی به استثناء آموزش عالی است.

۳- ادارات منطقه ای آموزش مستقر در ۶ استان کشور که عهده دار مسوولیت اداره و ارزیابی سیستم آموزش کاربردی ملی است. گفتنی است که ادارات منطقه ای نیز به نوبه خود تحت نظارت اولیای امور مربوط به شهرداریها اداره شده و از استقلال و حق وضع مالیات برخوردار می باشند. همانند کشورهای اسکاندیناوی آموزش و فرهنگ فنلاند، به واسطه نقش والای اولیای امور محلی در فعالیتهای سازماندهی شده و خدمات پیش بینی شده مورد توجه قرار می گیرد، چراکه عمده مدارس فراگیر، متوسطه تکمیلی، موسسات حرفه ای و مؤسسات آموزش بزرگسالان توسط اولیای امور محلی آموزش اداره می گردند.

ساختار آموزشی

برنامه های آموزش پیش دبستانی که عمدتاً در مهد کودک ها و کودکستان ها به کودکان رده های سنی ۰ تا ۶ سال ارائه می گردد. علاوه بر این، مراکز مراقبتی روزانه خانوادگی نیز جهت نگهداری و مراقبت از کودکان مادران شاغل دایر می باشند. کودکان رده های سنی ۶ تا ۷ سال نیز قادر به پیگیری آموزش خود در مراکز پیش دبستانی یا مدارس جامع می باشند. مدارس جامع، مدارسی می باشند که آموزش در آن ۹ سال به طول می انجامد. در این مدارس همچنین آموزش پیش دبستانی به کودکان رده سنی ۶ سال عرضه میگردد. مقطع تکمیلی متوسطه LUKIO، که مدت زمان سه سال آموزش عمومی به طول انجامیده و سرانجام به آزمون نهایی سراسری منتهی می گردد. آموزش مقدماتی حرفه ای (آموزش ۳-۲ ساله) که در مدارس فنی و حرفه ای تخصصی یا چند رشته ای ارائه می شود. آموزش عالی فنی و حرفه ای (آموزش ۵-۳ سال) که معمولاً در دانشکده های تخصصی عرضه می گردد که می توان یا پس از مدرسه جامع و یا پس از اتمام تحصیلات مقطع متوسطه در آن حضور یافت. مدارک کار آموزی دوره های مذکور به صورت روش جایگزین عرضه می شود.

به طور کلی میتوان گفت که ساختار آموزشی کشور فنلاند بر ساختار ذیل استوار می باشد:

- آموزش پایه

نوع مدارس عرضه کننده این آموزش (مدارس جامع)

مدت برنامه : ۹ سال

طی مقاطع سنی ۷ تا ۱۶ سال

گواهینامه یا دیپلم اعطایی (گواهی فراغت از تحصیل)

- آموزش تکمیلی متوسطه

مدرسه عمومی است که به آزمون نهایی سراسری منتهی می شود. در این آزمون صلاحیت ورود

به کلیه اشکال آموزش عالی تعیین می گردد .

نوع مدارس عرضه کننده این آموزش LUKIO/ GYMNASIET

مدت برنامه : ۳ سال

طی مقاطع سنی ۱۶ تا ۱۹ سال

گواهینامه یا دیپلم اعطایی (گواهی قبولی در آزمون نهایی)

- آموزش فنی و حرفه ای

نوع مدارس عرضه کننده این آموزش Ammatillinen Koulutus / Yrkesutbildning

مدت برنامه : ۳ سال

طی مقاطع سنی ۱۶ تا ۱۹ سال

گواهینامه یا دیپلم اعطایی (گواهی آموزش حرفه ای مقدماتی)، (گواهی آموزش حرفه ای

پیشرفته)،

(گواهی آموزش حرفه ای تخصصی)

آموزش پیش دبستانی

ساختار آموزشی

آموزش پیش دبستانی با حمایت شهرداریها به کودکان رده های سنی ۶-۱ سال در مراکز آموزشی با عنوان «Paivakoti» ارائه می گردد. در این مراکز کودکان خود به گروههای سنی ۱ تا ۲ سال و ۳ تا ۶ سال تقسیم می گردند. از کودکان زیر ۱ سال برخوردار از مادران شاغل نیز تا مدت ۱ سال با ضمانت کارکرد شغلی والدین در خانه نگهداری می شود. مطابق قانون فنلاند، پرستاری از کودکان برخوردار از مادران شاغل، در صورت تقاضا حداکثر تا سن ۳ سالگی الزامی است. حضور کودکان در مراکز مراقبتی Paivakoti به صورت نیمه روز یا تمام روز با تغذیه گرم آنان توسط پرستاران کودک می باشد. شهریه مراکز فوق، از رایگان تا ۳۰۰۰ دلار در ماه با توجه به شغل والدین متفاوت است. خانواده های برخوردار از فرزند دوم و نیز در صورت ثبت نام ۲ یا تعداد بیشتر از کودکان خود در مراکز فوق، از تخفیف دولتی بهره مند می گردند. معلمان مراکز Paivakoti ملزم به گذراندن دوره آموزشی ۳ ساله در حوزه آموزش کودکان و روانشناسی کودک می باشند. مراکزی تحت عنوان «neuvola» نیز به عنوان کلینیک درمانی، به مراقبت پزشکی از کودکان خردسال در مراکز آموزش پیش دبستانی و ارائه خدمات مراقبتی قبل و پس از زمان تولد، مبادرت می نمایند. گفتنی است که اغلب این مراکز در نزدیکی و گاهی در خود مراکز Paivakoti مستقر می باشند. حضور کودکان در مراکز Paivakoti اجباری نیست، اما با توجه به درآمد سرانه شهروندان فنلاندی و

کیفیت بالای خدماتی، شهریه نازل این مراکز و شاغل بودن اغلب مادران فنلاندی، بسیاری از خانواده های فنلاندی، مبادرت به سپارش کودکان خود در چنین مراکزی می نمایند. جامعیت این امر تا بدان حد است که حتی از آندسته از کودکانی که از آنان در خانه مراقبت می شود، به صورت نیمه روزی در مراکز Paivakoti ثبت نام به عمل می آید. طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۰، سالانه از بالغ بر ۲۵۰۰۰۰ کودک رده های سنی ۳ تا ۶ سال و بالغ بر ۷۰۰۰۰ کودک دیگر رده های سنی در مراکز Paivakoti ثبت نام به عمل می آید. در کشور فنلاند، مهدهای کودک مطابق قانون و مصوبه مهد کودک ها اداره می شوند.

نظام مهد کودک تحت سرپرستی وزارت بهداشت و امور اجتماعی قرار داد. مسئولیت سازمان دهی مهد کودک ها بر عهده بخش خدمات اجتماعی ادارات محلی است. مطابق قانون، شهرداری ها نیز ملزم به احداث تعداد مکفی از مهدهای کودک در جهت برآورده سازی نیاز آموزشی رده های سنی ۶-۰ سال می باشند. خدمات پیش دبستانی، در زمره خدمات اجتماعی است که شهریه آن برحسب درآمد والدین و تعداد افراد خانواده تعیین می گردد. کلیه کودکان زیر رده سنی ۳ سال در صورت تمایل والدین، از حق حضور در مهدهای کودک برخوردار می باشند. در غیر این صورت، والدین، حق مراقبت از کودک از شهرداری دریافت نموده و متناسب با سلیقه خود به مراقبت روزانه از کودک مبادرت می نمایند. از آنجاییکه ظرفیت محدود مهدهای کودک، پذیرش کودکان بالای ۳ سال را با مشکل مواجه ساخته است، از این روی، اولویت با کودکانی است که به دلایل آموزشی یا اجتماعی نیازمند به بهره مندی از امکانات مهد کودک می باشند. از جمله مهمترین برنامه های مراقبتی مهدهای کودک در فنلاند می توان به برنامه های مراقبتی روزنامه مهدهای

کودک و برنامه های مراقبتی روزانه خانگی اشاره نمود. مراقبتهای روزانه عمدتاً بر بازی های برنامه ریزی شده در زمین بازی مشتمل می گردد. هدف مراقبتهای روزانه حمایت از والدین در فرایند تربیت کودک و ارتقاء رشد و آموزش متعادل کودکان خردسال می باشد. حداکثر زمان مراقبت روزانه در مراکز تمام وقت و پاره وقت به ترتیب ۱۰ و ۵ ساعت است. مراکز مراقبتی روزانه معمولاً ۵ روز در هفته فعال می باشند. ساعات کاری این مراکز معمولاً از ۶/۳۰ صبح تا ۵/۳۰ بعد از ظهر است. اما بسته به نیاز موجود، ترتیبات دیگری نیز قابل اتخاذ است. کادر مراکز مراقبتی روزانه بر مریبان آموزشی، مریبان پرورشی، پرستاران کودک و دیگر متخصصین مراقبت از کودک مشتمل می گردد. مریبان آموزشی مراکز مراقبتی روزانه، ملزم به گذراندن دوره آموزش ۳ ساله تربیت معلم در یکی از موسسات آموزش عالی می باشند. مریبان پرورشی مراکز فوق نیز ملزم به گذراندن دوره آموزش ۲ سال و نیم حرفه ای در مراکز تکمیلی متوسطه می باشند. علاوه بر این، مریبان مراکز پیش دبستانی، ملزم به پیگیری آموزشهای تکمیلی (آموزش ضمن خدمت) هر ۵ سال یکبار می باشند. آموزش پرستاران کودک جهت مراقبت خانگی نیز حداقل بر ۲۶۰ ساعت آموزشی مشتمل می گردد. از سال ۱۹۹۵، مسوولیت آموزش مریبان پیش دبستانی به دانشگاهها و گذار گردیده است. این برنامه مرکب از ۱۲۰ واحد درسی است که به اخذ درجه مقدماتی دانشگاهی منتهی می گردد.

نرخ مراکز مراقبتی کودکان طی سالهای ۱۹۹۳-۱۹۹۲

نوع آموزش	مرکز مراقبت روزانه	مراقبت روزانه خانگی
تمام وقت	۸۸۶۰۰	۵۷۶۰۰
پاره وقت	۲۳۹۰۰	۸۹۰۰
مراکز / خانه ها	۲۰۸۷	۱۶۵۰
نسبت کودکان به کارکنان	۵/۴	۲/۹

ساختار مراکز آموزشی کودکان (مراکز آموزش پیش دبستانی)

سال تحصیلی	تعداد مدارس	تعداد کل دانش آموزان ثبت نامی	تعداد دانش آموزان دختر ثبت نامی	تعداد کل معلمین	تعداد معلمین زن
۱۹۹۴	۲۳۸۳	۹۶۳۶۶	۴۷۱۷۴	۸۷۶۵	۸۴۳۵
۱۹۹۵	۲۴۲۴	۱۰۴۶۶۲	۵۱۲۲۴	۸۶۰۹	۸۲۷۹

مراقبت های اولیه کودکان ویزه اقلیت های قومی ، مهاجرین و پناهندگان

متمم قانون مهدهای کودک که از اول ژانویه سال ۱۹۹۵ به موردا اجرا گذارده شد، به صراحت بیان می دارد که از جمله اهداف آموزشی مهدهای کودک، ارتقاء زبان و فرهنگ کودکان سامی، رومانیایی و دیگر مهاجران با حمایت نمایندگان متبوع آنان می باشد. با این همه طرح مراقبتهای روزانه کودکان سامی همچنان عملی نشده است. در ارتباط با اقلیت رومانیایی نیز اقدامی در راستای متمم قانونی فوق به عمل نیامده است.

حکم قانونی مصوبه سال ۱۹۹۷ صادره از وزارت آموزش گامی مهم بود که آموزش پیش دبستانی را در اختیار کلیه مهاجران قرار داده است. هدف دوره آموزش پیش دبستانی که مدت زمان ۶ ماه به طول می انجامد، کمک به جذب هر چه بیشتر کودکان و نوجوانان مهاجر و اقلیت جامعه فنلاندی در جهت ارائه مهارتهای علمی لازم به آنان و نیز کمک به تسلط به زبان مادری و درک فرهنگ فنلاندی می باشد. تعداد کودکان آموزش پیش دبستانی طی دهه ۹۰ افزایش ثابتی برخوردار بوده است. طبق آمار بدست آمده در پاییز سال ۱۹۹۷ در مجموع تعداد ۶۵۰۰ کودک رده سنی ۶ سال از آموزش پیش دبستانی در مدارس جامع برخوردار گردیدند.

نرخ کودکان رده های سنی ۶-۳ سال در طرح های پیش دبستانی طی سالهای ۱۹۹۸-۱۹۹۰

سال تحصیلی	جمعیت کودکان	نرخ ثبت نامی افراد	نرخ کودکان ثبت نامی بر مبنای درصد
۱۹۹۰	۲۴۹۲۰۰	۸۶۴۰۰	٪۳۵
۱۹۹۱	۲۴۸۰۰۰	۸۸۴۰۰	٪۳۶
۱۹۹۲	۲۴۸۹۰۰	۸۹۷۰۰	٪۳۶
۱۹۹۳	۲۵۴۲۰۰	۹۲۲۰۰	٪۳۶
۱۹۹۴	۲۵۹۵۰۰	۹۵۹۰۰	٪۳۷
۱۹۹۵	۲۶۲۴۰۰	۱۰۴۲۰۰	٪۴۰
۱۹۹۶	۲۶۳۵۰۰	۱۱۴۲۰۰	٪۴۳
۱۹۹۷	۲۶۲۶۰۰	۱۱۹۰۰۰	٪۴۵
۱۹۹۸	۲۶۰۱۰۰	۱۲۴۶۰۰	٪۴۸

نرخ کودکان رده های سنی ۶-۳ سال مشمول طرح آموزش خانگی پیش دبستانی بر مبنای مناطق مختلف کشور طی سال ۱۹۹۷

Hame	Pirkanmaa	Paijat Hame	Kymenlaakso
۳۷	۴۸	۳۸	۴۶
Vusimaa	Eastern Vusimaa	South-West Finland	Stakuuta
۴۵	۵۴	۵۷	۳۷

اهداف آموزشی

- ۱- ایجاد محرک آموزشی پیرامون شکوفائی استعداد های بالقوه کودکان
- ۲- تلاش در جهت گسترش روابط کودکان با یکدیگر
- ۳- شرکت دادن کودکان و والدین آنان در برنامه های آموزش پیش دبستانی

اقدامات آموزشی

از جمله مهمترین اقدامات آموزشی به عمل آمده در مراکز آموزش پیش دبستانی فنلاند می توان به موارد

ذیل اشاره نمود :

۱- سازماندهی مراکز آموزش پیش دبستانی تحت عنوان مهدهای کودک خانوادگی علاوه بر

کودکستانها و دیگر مراکز رایج نظیر مهدهای کودک مزیت این شکل از مهدهای کودک، تشابه

این مراکز به محیط خانوادگی و تعداد کم کودکان تحت تکلف آن است

۲- سازماندهی مراکز آموزش پیش دبستانی سیار در مناطق غیر متراکم طی روزهای خاصی از هفته

۳- سازماندهی مراکز آموزش پیش دبستانی تحت نظارت کلیسای هر منطقه علاوه بر آموزش پیش

دبستانی سازماندهی شده توسط شهرداریها

۴- سازماندهی آموزش پیش دبستانی در مدارس فراگیر

اصلاحات آموزشی

از جمله مهمترین اصلاحات آموزشی به عمل آمده در مراکز آموزش پیش دبستانی فنلاند می توان به

موارد ذیل اشاره نمود :

۱- بهسازی قانون الزامی بودن دوره آموزش پیش دبستانی

۲- فراهم سازی دوره های آموزش پیش دبستانی بصورت رایگان توسط شهرداریها

۳- الحاق و اجرای برخی قوانین ویژه آموزش پایه در حوزه آموزش پیش دبستانی

۴- برخورداری کلیه کودکان از حضور در مراکز آموزش پیش دبستانی بصورت دواطلبانه

۵- تفویض مسوولیت تدوین برنامه های آموزش پیش دبستانی به هیئت ملی آموزش در همکاری با

وزارت امور اجتماعی و بهداشت، مرکز پژوهش ملی و مرکز توسعه بهزیستی و بهداشت

۶- اصلاح حکم مراقبتی روزانه کودکان مصوب ژانویه سال ۱۹۹۵ در خصوص ترویج زبان و فرهنگ

سامی، رومانیایی و کودکان مهاجر با کمک نمایندگی های فرهنگی و مراکز آموزش پیش دبستانی

۷- گسترش تعداد کودکان اقلیتهای قومی و مهاجر برخوردار از دوره های آموزش پیش دبستانی مراجعه

کننده به مدارس جامع ACT

۸- یکپارچه سازی کودکان خردسال مهاجر و فنلاندی مستقر در جامعه فنلاندی در جهت بهره مندی

همگانی کودکان از تواناییهای نظیر مهارت در زبان فنلاندی و مهارت در زبان مادری و درک

فرهنگ بومی

۹- افزایش نرخ کودکان مراکز آموزش پیش دبستانی بطور پیوسته تا ۹۸ درصد

آمار تحصیلی

نرخ حضور کودکان رده های سنی ۳-۶ سال در مراکز آموزش پیش دبستانی بر مبنای مناطق مختلف کشور طی سال ۱۹۹۸

Hame	Pirkanma	منطقه Paija	Kymenla	کارلیای جنوبی	ساوی جنوبی	منطقه ساوی شمالی
۳۷	۴۸	۳۸	۴۶	۴۲	۴۱	۴۴
منطقه یوسیمما		منطقه یوسیمای شرقی		جنوب غربی فنلاند		منطقه ساتاکون
۴۵		۵۴		۵۷		۳۷

نرخ جمعیتی و ثبت نامی کودکان اقلیتهای قومی و مهاجرین رده های سنی ۶-۳ سال مراکز آموزش پیش دبستانی طی

سالهای ۱۹۹۸-۱۹۹۰

سال	جمعیت	نرخ ثبت نامی	نرخ ثبت نامی بر مبنای درصد
۱۹۹۰	۲۴۹۲۰۰	۸۶۴۰۰	٪۳۵
۱۹۹۱	۲۴۸۰۰۰	۸۸۴۰۰	٪۳۶
۱۹۹۲	۲۴۸۹۰۰	۸۹۷۰۰	٪۳۶
۱۹۹۳	۲۴۵۲۰۰	۹۲۲۰۰	٪۳۶
۱۹۹۴	۲۵۹۵۰۰	۹۵۹۰۰	٪۷
۱۹۹۵	۲۶۲۴۰۰	۱۰۴۲۰۰	٪۴۰
۱۹۹۶	۲۶۳۵۰۰	۱۱۴۲۰۰	٪۴۳
۱۹۹۷	۲۶۲۶۰۰	۱۱۹۰۰۰	٪۴۵
۱۹۹۸	۲۶۰۱۰۰	۱۲۴۶۰۰	٪۴۸

آموزش پایه

ساختار آموزشی

کلیه شهروندان فنلاندی موظف به گذراندن دوره آموزش پایه ۱۰ ساله می باشند که از هفتمین سالروز

تولد آنان آغاز می گردد. این الزام در سن ۱۷ سالگی (اتمام برنامه آموزش پایه) به پایان می رسد. آموزش پایه به

معنای حضور اجباری در مدرسه نیست، بلکه نوآموزان مختار به کسب دانش و مهارتهای معادل از منابع مختلف

میباشند. این درحالیست که تقریباً تمامی شهروندان فنلاندی در مدارس جامع (مراکز آموزشی ارائه کننده

آموزش ۹ ساله پایه) حضور می یابند. از آموزش پایه در کشور فنلاند تحت عنوان Peruskoulu یاد می گردد

که طی مدت زمان ۹ سال به صورت اجباری به کلیه شهروندان فنلاندی ارائه می گردد. آموزش پایه ترکیبی از

مقاطع آموزشی ابتدایی و مقدماتی متوسطه (۴ سال آموزش ابتدایی + ۵ سال آموزش مقدماتی متوسطه) می باشد. گفتنی است که تا پیش از دهه ۱۹۷۰، آموزش پایه از ساختاری متشکل از ۶ سال آموزش ابتدایی و ۲ تا ۳ سال آموزش اجتماعی متشکل می گردید. آموزش پایه از سن ۷ سالگی آغاز شده و تا سن ۱۶ سالگی به طول می انجامد. مسوولیت تقبل هزینه های آموزشی اعم از هزینه کتب و ملزومات آموزشی، تغذیه، خدمات پزشکی و دندانپزشکی، برعهده شهرداریها می باشد. لازم به ذکر است که دوره آموزش پایه Peruskoulu خود از دوره مقدماتی آموزشی ۶ ساله تحت عنوان ala - aste با برخورداری از ۱ معلم و دوره آموزش تکمیلی ۳ ساله با عنوان yla - aste با برخورداری از معلمین تخصصی برای هر درس متشکل می گردد.

در شهرهای بزرگتر، مدارس خصوصی فعالیت دارند که شهریه دریافت نموده و به کودکان مشاغل بین المللی یا جامعه دیپلمات تعلق دارد. در Helsinki پایتخت کشور فنلاند، مدارس خصوصی انگلیسی، آلمانی، فرانسوی و روسی زبان با اساتید و برنامه های آموزشی اصلاح شده به علاقه مندان ارائه می گردد. احساس نظم و اختیار در تمام سیستم مدرسه آشکار است و تعیین تکلیف روزانه معمولاً از همان ابتدا شروع می شود . دانش آموزان و والدین با جدیت مدرسه را پذیرفته اند. در تمامی مقاطع ، زبانهای خارجی از ترکیبات اصلی تحصیلی به شمار می آیند. اگر چه اکثر ساختار عمده کشور فنلاند ، از شهروندان فنلاندی متشکل می گردد، اما در شهرها و مناطق سوئدی زبان کشور، هر کس می تواند بین مدارس عمومی سوئدی یا فنلاندی زبان ، یکی را انتخاب کند. برنامه آموزشی مدارس مذکور یکسان بوده و فقط زبان دستوری فرق می کند. علاوه بر دستور زبان مادری (فنلاندی یا سوئدی)، نخستین زبان خارجی طی سال سوم (رده سنی ۹ سال) تا پایان

آموزش و زبان اجباری دوم طی سال هفتم به دانش آموزان ارائه می گردد. زبان سوم آموزشی نیز اغلب طی سال هشتم ارائه می گردد. بالغ بر ۹۰٪ دانش آموزان مدارس پایه فنلاند به انتخاب زبان انگلیسی به عنوان اولین زبان خارجی و زبان آلمانی، به عنوان دومین زبان آموزشی مبادرت می نمایند. از جمله دیگر زبانهای خارجی برخوردار از اولویت انتخابی در میان دانش آموزان فنلاندی می توان به زبانهای فرانسه و روسی اشاره نمود. از سال ۱۹۹۰، در شهرهای بزرگ کشور نظیر Tampere Helsinki واحدهای مدرسه ای فراگیر انگلیسی زبان تأسیس شد. این مدارس از برنامه های آموزشی فنلاندی پیروی نموده و حاصل آن Interational Baccalaureal است. این مدارس عمدتاً برای دانشجویان بورسیه و خارجی در نظر گرفته شده است. این درحالیست که دانش آموزان فنلاندی که قصد مهاجرت و ادامه تحصیل در خارج از کشور دارند نیز از مجوز حضور در این مراکز برخوردار می باشند. در تمامی مدارس فراگیر، دانش آموزان به احراز گواهینامه پایان دوره (Lukukaositodishtus) با درجه بندی از نمره ۱۰ (بالاترین نمره) تا نمره ۴ (پایین ترین نمره) نائل می آیند. از نمرات ۱۰ - ۹ تحت عناوین قابل ستایش (Kuitettava) ، ۸ - ۷ خوب (hyva) ، نمره ۶ رضایت بخش (tydyttava) ، نمره ۵ قبول (Valttava) و نمره ۴ مردود (heikko) یاد می گردد. به محض پایان دوره yla - aste ، دانش آموزان به احراز گواهینامه پایان دوره تحت عنوان Paastotodistus نائل می آیند. سیستم نمره دهی در این دوره نیز مشابه دوره Lukukaositodistus است. به محض پایان یافتن دوره Peruskoulu ، دانش آموزان مستعد (تقریباً ۵۰ درصد یک گروه سنی) به دوره تکمیلی متوسطه Lukio راه می یابند.

گفتنی است که مجوز ورود به مراکز آموزشی Lukio بر مبنای سابقه افراد در Peruskoulu صادر می گردد. در این اثنا همچنین، دانش آموزان مجاز به ادامه تحصیل در مدارس حرفه ای ammattioppilaitos، مدارس فنی و مدارس بازرگانی و تجاری می باشند. سال تحصیلی از اواسط ماه آگوست آغاز شده و تا پایان ماه می به طول می انجامد. سال تحصیلی آموزش پایه بر ۱۹۰ روز (۹۰ روز در پائیز و ۱۰۰ روز در بهار) در قالب هفته های آموزشی ۵ روزه و روزهای آموزشی ۴ تا ۷ ساعته (حدود ۲۵ ساعت در هفته طی دوره ala - aste، و افزایش آن تا ۳۰ ساعت در هفته طی دوره yla - aste) مشتمل می گردد. از جمله عمده ترین تعطیلات آموزشی مراکز آموزش پایه میتوان به تعطیلات دو هفته ای کریسمس، تعطیلات یک هفته ای عید پاک Easter و تعطیلات یک هفته ای ماه های فوریه - مارچ به عنوان تعطیلات زمستانی یا «تعطیلات اسکی» اشاره نمود.

آموزش پایه ویژه اقلیت های قومی، مهاجرین و پناهندگان

مطابق قانون آموزش پایه، آموزش پایه زبان فنلاندی یا سوئدی است. مناطق دو زبانه موظفند که برای هر دو گروه زبانی مدارس را فراهم کنند. به زبان های سامی، رومانی یا زبان اشاره نیز آموزش ارائه می شود بخشی از آموزش به دیگر زبان ها نیز ارائه می شود. آموزش کودکانی که در زادگاه سامی زندگی می کنند و می توانند به زبان سامی تکلم کنند باید عمدتاً به زبان سامی می باشد. مطابق قانون آموزش پایه، بسته به زبان آموزشی کودک، زبان های فنلاندی، سوئدی یا سامی می تواند به عنوان زبان مادری تدریس شود. کلاسهای زبان سامی در کاربرد زبان سامی به عنوان زبان آموزشی، در دودهم گذشته افزایش قابل توجهی داشته است

شهرداری های مناطق سامی نشین تمام تلاش خود را به کار گرفته اند تا آموزش و کلاسهای سامی استقرار یابد. با اینهمه تعداد شرکت کنندگان اندک بوده است. قانون آموزش پایه شهرداری ها را موظف نمی داند که آموزش به زبان رومانیایی را سازمان دهند. آموزش کودکان رومانیایی زبان در حال حاضر بر مبنای مصوبه وزارت آموزش صورت میگیرد. کودکان رومانیایی به واسطه شرایط فرهنگی خود غالباً در چند سال گذشته نتوانسته اند تحصیلات خود را به پایان برسانند. بهبود حضور کودکان رومانیایی در مدارس کشور آشکارا مشهود بوده است، اما همچنان هم در میان کودکان رومانیایی افت تحصیلی مشاهده می شود.

کودکان مهاجر در سنین قانونی مدرسه از آموزش آمادگی نیز برخوردار می شوند به شرط آنکه از برخی پیش شرط ها برخوردار باشند. مطابق قانون آموزش پایه، دامنه آموزش مهاجران پیش از ورود به آموزش پایه، بستگی به آموزش ارائه شده در طول یک ترم تحصیلی دارد. بر پایه مصوبه وزارت آموزش در خصوص آماده سازی مهاجران، آموزش آمادگی از ابتدای سال ۱۹۹۷، به کلیه کودکان مهاجر در مدارس جامع عرضه می گردد. اجرای سیاست آموزش پایه در راستای تسهیل جذب مهاجرین جامعه فنلاندی و ارتقاء ظرفیت پذیرش آنان در کلاس های آموزش پایه به زبان فنلاندی یا سوئدی است.

نرخ تکرار دوره آموزش پایه طی سالهای ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۸

۱۹۹۱	۱۹۹۲	۱۹۹۳	۱۹۹۴	۱۹۹۵	۱۹۹۶	۱۹۹۷	۱۹۹۸
%۵	%۴	%۴	%۴	%۴	%۵	%۴	%۵

نرخ تکرار آموزش پایه در مدارس جامع طی سال ۱۹۹۸ بر مبنای جنسیت

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	کل
دختران	۶	۶	۲	۱	۱	۱	۲	۴	۷	۴
پسران	۱,۲	۱,۲	۵	۳	۲	۲	۳	۷	۹	۶
کل	۹	۸	۴	۲	۱	۱	۳	۶	۸	۵

نرخ مدارس و دانش آموزان مدارس جامع طی سالهای ۱۹۹۸-۱۹۹۴

	۱۹۹۴	۱۹۹۵	۱۹۹۶	۱۹۹۷	۱۹۹۸
مدارس	۴۵۳۹	۴۴۷۴	۴۳۹۱	۴۱۱۲	۴۲۰۳
دانش آموزان	۵۸۷۵۰۰	۵۸۸۲۰۰	۵۸۹۱۰۰	۵۹۲۴۰۰	۵۹۱۷۰۰
	۱۹۹۰	۱۹۹۱	۱۹۹۲	۱۹۹۳	
مدارس	۴۸۶۹	۴۸۴۳	۴۷۵۸	۴۶۱۰	
دانش آموزان	۵۹۳۰۰۰	۵۹۶۰۰	۵۴۲۰۰	۵۹۰۳۰۰	

نرخ مدارس و دانش آموزان مدارس جامع بر مبنای زبان گویش آنان طی سال ۱۹۹۷

	فنلاندی	سوئدی	سایر زبانها
مدارس	۳۹۷۸	۳۳۴	۷
دانش آموزان	۵۵۶۱۰۰	۳۴۲۰۰	۲۱۰۰

نسبت دانش آموزان به معلمان مدارس جامع بر حسب منطقه طی سال تحصیلی ۱۹۹۷-۱۹۹۸

نسبت دانش آموزان به معلمان	معلمان (تمام وقت)	دانش آموزان	
۱۴,۶	۳۹۸۰۰	۵۸۰۲۰۰	کل کشور
۱۴,۹	۱۴۶۰۰	۲۱۷۴۰۰	جنوب فنلاند
۱۴,۷	۱۴۰۰۰	۲۰۶۴۰۰	غرب فنلاند
۱۳,۸	۵۱۰۰	۷۰۶۰۰	شرق فنلاند
۱۴,۵	۴۲۰۰	۶۰۸۰۰	منطقه اولو
۱۳,۲	۱۹۰۰	۲۵۰۰۰	منطقه لاپلاند

نهادهای مرکزی

از جمله مهمترین نهادهای مرکزی آموزش پایه می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- دولت که به تعیین اهداف گسترده آموزش ملی و تعداد ساعات آموزشی رشته های درسی مبادرت

می نماید.

۲- هیئت ملی آموزش که به تعیین اهداف گسترده آموزش ملی، محتوای برنامه های آموزشی و تصویب

قوانین ویژه ارزیابی تحصیلی دانش آموزان مبادرت می نماید.

۳- نهادهای آموزش منطقه ای که به تدوین برنامه های آموزشی خود مبتنی بر برنامه های تعیین شده

توسط هیئت ملی آموزش مبادرت می نمایند.

برنامه های آموزشی

از جمله مهمترین دروس آموزشی مراکز آموزش پایه می توان به دروس زبان مادری و ادبیات فنلاندی یا

سوئدی، دیگر زبانهای بومی نظیر زبانهای رومی و سامی، زبان خارجی، محیط زیست، تعلیمات اجتماعی، دین

و علم اخلاق، تاریخ، دروس اجتماعی، ریاضیات، فیزیک، شیمی، زیست، جغرافیا، تربیت بدنی، موسیقی،

هنرهای تجسمی، صنایع و اقتصاد خانواده اشاره نمود.

ارزیابی تحصیلی

ارزیابی دانش آموزان در قالب برنامه های آموزشی پایه ریزی شده و توسط معلمان مدارس صورت می

گیرد. در ارزیابی تحصیلی دانش آموزان تاکید عمده ای بر گسترش سلامت و خود باوری دانش آموزان

در جهت شکل دهی به تصویر واقع گرا از دانش و مهارتهای خود معطوف می گردد. ارزشیابی تحصیلی، در نتیجه همکاری تفکیک ناپذیر میان خانه و مدرسه صورت می گیرد. دانش آموزان با عملکرد مناسب در ارزشیابی پذیرفته شده و به مقاطع بالاتر آموزشی راه می یابند. گواهینامه های تحصیلی توسط روسای دانشگاه یا مدرسه با همکاری معلمان یا اساتید به فارغ التحصیلان اعطا می گردد. دانش آموزانی که از مهارت کافی در برنامه های آموزشی برخوردار نگردیده و از بلوغ ذهنی کافی در پایان سال تحصیلی برخوردار نباشند، ملزم به تکرار مجدد پایه آموزشی می باشند.

افت تحصیلی

طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۸، نرخ افت تحصیلی در مقاطع آموزش پایه در کشور فنلاند تنها بر

۰/۵ از هر ۱۰۰ دانش آموز بالغ می گردد.

نرخ ترک تحصیل جوانان پس از اتمام مقطع آموزش پایه بر مبنای مناطق مختلف کشور طی سال ۱۹۹۸

درصد	منطقه
٪ ۴/۶	فنلاند جنوبی
٪ ۱۰/۹	هلسینکی
٪ ۲/۵	فنلاند غربی
٪ ۳/۳	فنلاند شرقی
٪ ۱/۹	منطقه Oulu
٪ /۸	منطقه Hapland
٪ ۰	منطقه A land
٪ ۳/۵	نتیجه

مدارس جامع

مدارس جامع که آموزش همگانی را در اختیار کلیه گروه های سنی قرار می دهد، برای کلیه شهروندان رایگان می باشد. قانون مصوب سال ۱۹۸۳ مربوط به مدارس جامع ناظر بر عملکرد این مدارس می باشد. در مدارس جامع برنامه های آموزشی به کودکان رده های سنی ۷ تا ۱۶ سال در مدت زمان ۹ سال ارائه می گردد. هیچگونه شرط ورودی جهت ورود به مدارس فوق وجود ندارد. از کودکان رده سنی ۷ سال جهت حضور در مدارس جامع دعوت به عمل می آید. اگر حضور نوآموزان در مدارس جامع، بنا به دلایل بهداشتی یا هر دلیل دیگری غیرممکن باشد، شهرداری محل نوآموز موظف به ارائه آموزش معادل به شکلی دیگر می باشد. طبق آمار بدست آمده تقریباً ۱۰ درصد از کلیه کودکان فنلاندی در مدارس جامع حضور یافته و گواهی فارغ التحصیلی دریافت مینمایند. طبق آمار بدست آمده طی سال تحصیلی ۲۰۰۲-۲۰۰۱ نرخ ترک تحصیل در مدارس جامع پایین است، به نحویکه هر ساله تنها ۷۸ نوآموز به ترک تحصیل از این مدارس مبادرت می نمایند. مدارس جامع از دوره مقدماتی (سالهای ۱ تا ۶) و دوره عالی (سالهای ۷ تا ۹) متشکل میگردد.

مدارس جامع همچنین به ارائه دوره های فوق العاده ۱۰ ساله برای کودکان رده سنی ۶ سال و فارغ التحصیلان آموزش پایه مبادرت می نماید و این در حالیکه تنها آموزش ۹ ساله در قانون به رسمیت شناخته شده است. کلیه دانش آموزانی که دوره آموزش پایه در مدارس جامع را به پایان می رسانند، از صلاحیت ادامه تحصیل در مدارس متوسطه تکمیلی و نیز مدارس عالی فنی و حرفه ای برخوردار می باشند. علاوه بر این پس از اتمام آموزش پایه در مدارس جامع، دانش آموزان از مجوز ادامه تحصیل در موسسات آموزشی دلخواه خود

برخورداری می گردند. کلیه شهرداری ها موظف به تقبل هزینه های آموزش حرفه ای مدارس جامع که در یارانه های دولتی منظور نشده است، می باشند. سال تحصیلی مدارس جامع از ۱ آگوست آغاز شده و از ۲ ترم تحصیلی متشکل میگردد. سال تحصیلی مدارس جامع مشتمل بر ۱۹۰ روز کاری است. تعداد ساعات درسی هر دانش آموز، بسته به نوع و تعداد رشته های اختیاری، بین ۱۹ تا ۳۲ ساعت در ۵ روز هفته متغیر است. تقریباً کلیه مدارس جامع، زیر نظر شهرداری ها فعالیت می کنند، به همین دلیل سازمان سرپرستی آنها متفاوت است. در مدارس جامع کودکان فنلاندی از حق آموزش به زبان مادری فنلاندی، سوئدی یا سامی برخوردار می باشند. گفتنی است که در هر یک از مدارس معمولاً از یک زبان به عنوان زبان آموزشی استفاده می گردد. تمهیدات خاصی نیز در جهت حضور کودکان مهاجر و پناهنده مستقر در کشور فنلاند در مدارس جامع اتخاذ گردیده است. در مدارس جامع، عملکرد ۴ نوع معلم به شرح ذیل مشهود می باشد:

- آموزگاران کلاسی که به تدریس کلیه دروس دوره مقدماتی مبادرت می نمایند.

- معلمین تک درس که تنها به تدریس یک یا دو درس در دوره های عالی و یا مقدماتی مبادرت می نمایند.

- معلمین آموزش استثنایی که به تدریس کودکان مبتلا به اختلالات تکلمی، خواندن، نوشتن یا دیگر اختلالات در مدارس جامع معمولی، در کلاسهای ویژه مبادرت می نمایند.

- مشاورین تحصیلی که به ارائه خدمات راهنمایی آموزشی و حرفه ای به دانش آموزان مدارس جامع مبادرت می نمایند. لازم به ذکر است که معلمین تک درس ملزم به برخورداری از درجه دانشگاہی در

رشته تخصصی مورد تدریس خود می باشند. معلمان تک درس همچنین ملزم به گذراندن واحدهای تعلیم و تربیت و یک دوره تدریس آزمایشی میباشند. اغلب معلمان مدارس جامع (بالغ بر ۹۴٪) به عنوان کادر تمام وقت دولت تحت نظارت شهرداری مناطق مختلف استخدام می شوند. علاوه بر این، معلمان مدارس جامع، ملزم به حضور حداقل سه روز در سال در برنامه های آموزش ضمن خدمت می باشند.

اهداف آموزشی

از جمله مهمترین اهداف مدارس جامع میتوان به شکوفایی شخصیت نوآموزان، کمک به کسب دانش و مهارت های لازم جهت ادامه تحصیلات یا اشتغال و تضمین رشد ذهنی و شخصیتی دانش آموزان هماهنگ و متناسب با تفاوت های فردی آنان اشاره نمود.

برنامه های آموزشی

برنامه های آموزشی مدارس جامع توسط مدارس و مقامات محلی آموزش، مبتنی بر راهبردهای ملی طراحی برنامه های آموزشی صادره از سوی شورای ملی آموزش طراحی و تدوین می گردد. مدارس منطقه ای و شهرداریها، از قدرت تصمیم گیری بالایی در خصوص تدوین برنامه های آموزشی مدارس جامع برخوردار میباشند تا بدین وسیله از برآورده شدن نیازهای آموزشی مناطق مختلف کشور اطمینان یابند. رشته های درسی مندرج در برنامه های آموزشی مدارس جامع به صراحت در قانون مصوب مدارس جامع قید شده است. تعیین مدت زمان برنامه های آموزشی و کلاسهای درسی در مدارس جامع بر عهده هیأت دولت می باشد.

در مجموع، کلیه دانش آموزان دوره مقدماتی، آموزش یکسانی را طی می کنند، اما مدارس اجازه دارند اهمیت و گروه بندی رشته ها را با اختصاص منابع آموزشی در چارچوب بودجه دولتی تغییر دهند. برنامه های آموزشی دوره های عالی نیز بر دروس عمومی و انتخابی و تجربه کار عملی و دوره های چند رشته ای مشتمل می گردد. شهرداری ها یا مسوولین مدارس جامع، رأساً چگونگی توزیع ساعات درسی طی یک سال تحصیلی را تعیین می نمایند. شهرداری ها یا مسوولین مدارس جامع همچنین از مجوز اختصاص ساعات درسی بیشتر به دروس اجباری برخوردار میباشند. حداقل کل ساعت درسی در مدارس جامع بر ۱۳۲ ساعت درسی و حداکثر کل بر ۱۴۴ ساعت درسی مشتمل می گردد.

نرخ ساعات درسی دوره آموزش تکمیلی مدارس جامع

عنوان دروس	حداقل ساعات برنامه های درسی (اجباری) در طول ۳ سال تحصیلی
زبان فنلاندی / سوئدی (زبان مادری)	۸
ادامه دوره مقدماتی زبان خارجی	۸
دوره عالی زبان خارجی	۶
ریاضیات	۹
زیست شناسی ، جغرافیا	۷
فیزیک ، شیمی	۶
علوم اخلاقی و مذهبی	۳
تاریخ ، تعلیمات اجتماعی	۶
موسیقی	۱
هنر	۲
اقتصاد خانواده	۳
کاردستی	۳
تربیت بدنی	۶
راهنمایی تحصیلی	۲
دروس اختیاری / حداقل کل	۷۰
دروس اختیاری / حداکثر کل	۲۰

ارزیابی تحصیلی

هدف از ارزیابی تحصیلی دانش آموزان در مدارس جامع، تشویق دانش آموزان به تعیین اهداف شخصی، برنامه ریزی کاری و اتخاذ تصمیمات مستقل می باشد. به همین دلیل، ارزیابی تحصیلی، بخش جدایی ناپذیر فعالیت های روزانه مدارس جامع به شمار می آید. به هر دانش آموز در پایان سال تحصیلی یک کارنامه نهایی تحصیلی و در خلال سال تحصیلی حداقل یک کارنامه ترمی ارائه می گردد.

گفتنی است که کارنامه ۴ سال اول تحصیلی مدارس جامع توصیفی است که در قالب نمرات عددی از ۴ (مردود) تا ۱۰ (عالی) برای دانش آموزان منظور می گردد. ارزیابی نهایی در مدارس جامع بر پایه پیشرفت مداوم تحصیلی دانش آموزان، قابلیت آنان در فعالیتهای کلاسی، راندمان تکالیف درسی و نمرات آزمونهای نهایی استوار می باشد. لازم به ذکر است که در اینگونه مدارس ارزیابی تحصیلی متناسب با اهداف برنامه های آموزشی صورت می گیرد. با وجودیکه در صورت مواجهه با افت تحصیلی، دانش آموزان ملزم به تکرار پایه آموزشی در مدارس جامع می باشند، اما این اتفاق چندان شایع نیست، چراکه بنابر آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۲، تنها ۴٪ از کل دانش آموزان مدارس جامع ملزم به تجدید دوره و ۱٪ اقدام به ترک تحصیل نمودند.

اصلاحات آموزشی

اعمال اصلاحات در ساختار مدارس جامع از سال ۱۹۷۱ آغاز گشته و طی مراحل مختلف ظرف مدت ۱۰ سال به ثمر نشست. چکیده اصلاحات، ایجاد یک نظام مدرسه ای ۹ ساله برای کلیه کودکان در

سنین آموزش پایه بود. پیش از اعمال چنین اصلاحی، نظامی بکار گرفته می شد که در آن دانش آموزان رده سنی ۱۱ سال خود به دو گروه (گروه خواهان آموزش حرفه ای و اشتغال و گروه خواهان ادامه تحصیلات) تقسیم می گردید. با وجودیکه ساختار مدارس جامع از دهه ۷۰ به بعد کمابیش دست نخورده باقی مانده است، با این حال، اختیارات مدارس و مقامات محلی از طریق اصلاحات محدود و اختصاص ساعات درسی به شکلی نظام مند افزایش یافته و در عین حال از دامنه نظارت مرکزی کاسته شده است. علاوه بر این، طی راهبرد ملی طراحی برنامه های درسی که در سال ۱۹۸۵ به مورد اجرا درآمد، مسوولیت طراحی برنامه های درسی هر منطقه به مدارس و مقامات محلی همان منطقه واگذار گردید. از سال ۱۹۹۱ بودجه دولتی خاصی به مدارس جامع مستقر در مناطق مختلف کشور اختصاص یافته و قدرت تصمیم گیری محلی افزایش پیدا کرده است. از دیگرسو، بنا بر قانون مصوبه سال ۱۹۹۳ در خصوص اعطای مسوولیت تعیین ساعات درسی مدارس جامع، بخت مدارس و مقامات محلی در جهت انطباق آموزش با نیازهای زمانی و مکانی محلی به طرز قابل توجهی افزایش یافته است. علاوه بر این، مسوولیت جابجایی دروس طی سنوات مختلف تحصیلی به تمامی در اختیار مقامات محلی قرار گرفته است. با وجودیکه در مصوبه سال ۱۹۹۳، حداقل ساعات درسی هر درس لحاظ گردیده است، اما با نظر مقامات محلی این رقم قابل افزایش می باشد.

آمار تحصیلی

نرخ افت تحصیلی دانش آموزان مدارس جامع بر مبنای درصد طی سالهای ۹۸-۱۹۹۱

۱۹۹۱	۱۹۹۲	۱۹۹۳	۱۹۹۴	۱۹۹۵	۱۹۹۶	۱۹۹۷	۱۹۹۸
۰/۵	۰/۴	۰/۴	۰/۴	۰/۴	۰/۵	۰/۴	۰/۵

نرخ افت تحصیلی دانش آموزان مدارس جامع بر مبنای رتبه های درسی و درصد طی سال ۱۹۹۸

کل	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
۰/۴	۰/۷	۰/۴	۰/۲	۰/۱	۰/۱	۰/۱	۰/۲	۰/۶	۰/۶	دخترها
۰/۶	۰/۹	۰/۷	۰/۳	۰/۲	۰/۲	۰/۳	۰/۵	۱/۱	۱/۲	پسرها
۰/۵	۰/۸	۰/۶	۰/۳	۰/۱	۰/۱	۰/۲	۰/۴	۰/۸	۰/۹	کل

نسبت دانش آموزان به معلمان در مدارس جامع بر مبنای مناطق مختلف کشور طی سالهای ۹۸ / ۱۹۹۷

نسبت دانش آموزان به معلمان	معلمان تمام وقت	دانش آموزان	
۱۴/۶	۳۹۸۰۰	۵۸۰۲۰۰	کل کشور
۱۴/۹	۱۴۶۰۰	۲۱۷۴۰۰	فنلاند جنوبی
۱۴/۷	۱۴۰۰	۲۰۶۴۰۰	فنلاند غربی
۱۳/۸	۵۱۰۰	۷۰۶۰۰	فنلاند شرقی
۱۴/۵	۴۲۰۰	۶۰۸۰۰	منطقه Oula
۱۳/۲	۱۹۰۰	۲۵۰۰۰	منطقه Hapland

نرخ مدارس جامع بر مبنای زبان تدریس طی سال ۲۰۰۲

۴۴۰۶	فنلاندی
۳۲۱	سوئدی
۳	سایر زبانها
۴۷۳۰	کل

نرخ دانش آموزان مدارس جامع بر مبنای زبان تدریس طی سال ۲۰۰۲

۵۶۱۰۰۵	فنلاندی
۳۰۶۵۰	سوئدی
۵۹۱۶۵۵	کل

نرخ معلمین تمام وقت مدارس جامع بر مبنای زبان تدریس طی سال ۲۰۰۲

۴۱۷۵۲	فنلاندی
۲۶۷۹	سوئدی
۴۴۴۳۱	کل

آموزش ابتدایی

برنامه های آموزشی

مدت زمان ارائه دروس آموزشی در هفته :

مجموع ساعات درسی پایه های اول و دوم ۱۹ تا ۲۱ ساعت

مجموع ساعات درسی پایه های سوم و چهارم ۲۳ تا ۲۵ ساعت

مجموع ساعات درسی پایه های پنجم و ششم ۲۴ تا ۲۶ ساعت

مقطع آموزش متوسطه (Lukio)

ساختار آموزشی

راحت ترین راه ورود به دانشگاه از طریق گذراندن دوره آموزشی Lukio می باشد. دوره آموزشی

Lukio ، دوره آمادگی آموزشی ویژه دانش آموزان رده های سنی ۱۹-۱۶ سال است. در پایان دوره مذکور

آزمونی مبنی بر ارزیابی تواناییهای دانش آموزان برگزار می گردد که مردودی کامل بندرت در آن معمول

است. اما از آنجائیکه رقابت میان تعداد زیادی از متقاضیان جهت احراز کرسی های دانشگاهی با ظرفیت نسبتاً

اندک، بسیار زیاد است، از این روی، دانش آموزان برای کسب امتیازات بالا با فشار بسیاری در جهت کسب شانس ورود به دانشگاه مواجه می باشند. دانش آموزان دوره Lukio همچنین ملزم به گذراندن دوره مشکل آموزشی با تکالیف منظم و مقتضی علاوه بر کلاسهای اصلی خود می باشند.

سابقاً، برنامه های آموزشی دوره Lukio به دو قسمت « زبان» و « ریاضیات » با برنامه های آموزشی بسیار متفاوت، تقسیم می گردید. اما در حال حاضر، برنامه های آموزشی برای کلیه دانش آموزان یکسان است چراکه کلیه دانش آموزان، دوره های زبان و ریاضیات یکسان گذرانده و امکان انتخاب ریاضیات در سطح مقدماتی و پیشرفته برای کلیه دانش آموزان وجود دارد. دانش آموزانی که به انتخاب ریاضیات مقدماتی مبادرت می نمایند، ملزم به گذراندن زبان خارجی سوم می باشند. این در حالیست که دانش آموزانی که ریاضیات پیشرفته را انتخاب می کنند، موظف به گذراندن سومین و یا حتی چهارمین زبان خارجی می باشند.

رشته های دوره آموزشی Lukio معمولاً به صورت واحدهای دوره ای با طول مدت متفاوت (میانگین ۳۴-۳۲ ساعت در هفته) به دانش آموزان ارائه می گردد. از جمله مهمترین دروس آموزشی دوره Lukio می توان به دستور زبان مادری، آموزش سه رشته زبان خارجی در Peruskoulu به اضافه زبان خارجی چهارم در Lukio؛ ریاضیات مقدماتی و پیشرفته، شیمی، زیست شناسی، جغرافیا، روانشناسی، تاریخ، علوم اجتماعی، تغذیه و بهداشت، تربیت بدنی، موسیقی، هنر و علوم فنی اشاره نمود.

دروس ریاضیات نیز بر دروس جبر، هندسه، مثلثات، حسابان، معادلات دیفرانسیل و آمار مشتمل می گردد. تفاوت بین ریاضیات پیشرفته و مقدماتی اساساً در ترکیب و عمق مسائل آن است.

اگر چه، دانش آموزان دوره ریاضیات پیشرفته، ملزم به گذراندن کلاسهای ریاضیات طولانی مدت و دوره های پیشرفته تری از دروس فیزیک و شیمی می باشند. رشته ادبیات و فرهنگ اجتماعی در رشته های « زبان » جای می گیرند . دوره های انگلیسی که ترجیحاً انگلیسی بریتانیایی است، هر چند می تواند قسمتی از انگلیسی آمریکائی و انگلیسی متفاوت دیگر جهان را هم شامل شود، شامل ادبیات . هنر، تاریخ و فرهنگ سیاسی - اجتماعی آمریکا و بریتانیا است. نمره هر درس با امتیاز بندی از ۴ تا ۱۰ در گواهینامه پایان تحصیلی دوره Lukio با ذکر نام دانش آموز، شماره ایمنی اجتماعی، تاریخ ورود به دوره و تاریخ فارغ التحصیلی از آن و میانگین امتیاز کل دروس آموزشی طی دوره ۳ ساله لحاظ می گردد. بخش اول شماره ایمنی اجتماعی که به شکل « ۱۷۱ - ۲۳۰۹۷۱ » در گواهینامه تحصیلی فارغ التحصیلان درج می گردد، تاریخ تولد فارغ التحصیلان و در قسمت دوم شماره شناسنامه فرد فارغ التحصیل لحاظ می گردد. گفتمی است که شماره آخر همواره برای فارغ التحصیلان مرد فرد، و برای زنان زوج است. علاوه براین، گواهینامه جداگانه ای با عنوان Yioppilastutkintotodistus به دانش آموزان متقاضی حضور در آزمون ملی ورودی دانشگاه ها اعطا می گردد. از جمله نمرات تحصیلی که در جریان آزمونهای فوق، به فارغ التحصیلان اعطا می گردد می توان به نمرات Laudatur (عالی)، نمره Magna Cum Laude Appro (خیلی خوب)، نمره Cum laude Approbatur (خوب)، نمره Lubenter (در شرف قبول)، نمره Approbatur (قبول) و نمره Improbatur (مردود) اشاره نمود. هیئت منصفه ملی متشکل از معلمان برگزیده که توسط هیئت مدیره آزمون ورودی دانشگاه ها انتخاب شده اند به تعیین پاسخهای صحیح سوالات و ثبت ارزش هر تست مبادرت

می نمایند. سختی و دامنه و وسعت برنامه ریزی دوره ۳ ساله LUKiO مشابه مقطع کارشناسی دانشگاه های آمریکایی است. پیش از دهه ۱۹۹۰، مقررات چندی در خصوص مدارس تکمیلی متوسطه به مورد اجرا در می آمد که در سال ۱۹۹۱، مورد تجدید نظر کامل قرار گرفت. از جمله چنین مقرراتی می توان به سرپرستی انحصاری مدارس تکمیلی متوسطه توسط نهادهای دولتی تا پیش از دهه ۹۰ و تفویض این مسوولیت به شهرداریها، نمایندگان شهرداری و یا افراد و گروه های خصوصی مورد تأیید هیأت دولت اشاره نمود. علاوه بر این تا پیش از دهه ۱۹۹۰، مدارس تکمیلی متوسطه با محدودیت هایی در پذیرش دانش آموز مواجه بودند، اما این اصل طی سال ۱۹۹۳ منسوخ گردیده و در حال حاضر، مبنای پذیرشی دانش آموزان، بر نرخ دانش آموزان متقاضی استوار می باشد. تعداد کل ۴۸۱ مدرسه تکمیلی متوسطه در کشور فنلاند فعالیت دارد که ۱۸ مدرسه در زمره مدارس شبانه می باشد. هدف اصلی مدارس تکمیلی متوسطه شبانه، فراهم سازی فرصت برای آندسته از افرادی است که ضمن فعالیت در بازار کار، تصمیم به تحصیل در مقطع متوسطه دارند. هر مدرسه تکمیلی متوسطه به طور متوسط از ۲۲۴ دانش آموز (۳۰ دانش آموز در کلاس) برخوردار می باشد. تا پیش از دهه ۱۹۹۰، کلاسهای درسی بر مبنای رده سنی دانش آموزان دسته بندی گردیده و محصلین بر مبنای دروس انتخابی خود تفکیک می گردیدند. این درحالیست که از سال ۱۹۸۲، آموزش مقطع تکمیلی متوسطه به دوره های ۳۸ جلسه ای ۴۵ دقیقه ای تغییر وضعیت داد. شیوه مرسوم تقسیم سال تحصیلی به ۵ یا ۶ بخش است. گفتنی است که هر بخش از برنامه تحصیلی متفاوتی برخوردار بوده و تنها به چند درس اختصاص دارد. در شیوه حاضر، چگونگی دسته بندی دروس آموزشی نیز کاملاً بر عهده مدارس است. علاوه بر این، از

سال ۱۹۸۷، طرح آزمایشی مبنی بر خروج دوره های آموزش تکمیلی متوسطه از حالت قالبی و تفویض مسوولیت تعیین ترتیب و زمان ارائه دوره ها به مدارس و دانش آموزان به مورد اجرا درآمده است. سال تحصیلی مقطع تکمیلی متوسطه از آگوست آغاز شده و تا هفته ۲۲ سال تقویمی به طول می انجامد. در مدارس متوسطه برخوردار از قالبهای آموزشی ۳ تا ۲ سال نخست آموزش بر ۱۹۰ روز تحصیلی در هر سال و سال سوم بر حداقل ۱۲۰ روز تحصیلی مشتمل می گردد. در انتهای ترم تحصیلی بهاره، آزمون های پایانی و آزمون نهایی کتبی و شفاهی برگزار می گردد. مدارس تکمیلی متوسطه مبادرت به فعالیت ۵ روز در هفته می نمایند. ساعات شروع فعالیت مدارس تکمیلی متوسطه منظم نبوده و از مدرسه ای به مدرسه دیگر متفاوت می باشد.

آموزش متوسطه ویژه اقلیتهای قومی، مهاجرین و پناهندگان

طرح آموزش مهاجرین و پناهندگان که در سال ۱۹۹۷ توسط دولت تصویب شد، اهداف آموزش بزرگسال را به قرار ذیل اعلام می دارد: تمامی مهاجران بزرگسال می توانند در دوره های توجیهی شناخت جامعه و زندگی شغلی فنلاند حضور یافته و در صورت لزوم و وجود امکانات آموزشی در دوره های آموزش فنی و حرفه ای پایه و تکمیلی حضور یابند. گفتنی است که آموزش مهاجرین به عنوان بخشی از آموزش بازار کار بزرگسالان، سازماندهی و تأمین اعتبار می گردد. به طور کلی ترمیتوان گفت که در نظام تحصیلی فنلاند، آموزش اقلیت سوئدی زبان در کلیه مقاطع تحصیلی از جمله آموزش عالی، لحاظ گردیده است. برای هر دو گروه زبانی، مجموعه موسسات جداگانه ای وجود داشته و آموزش در موسسات دو زبانه ارائه می گردد. از ابتدای سال ۱۹۹۵ امکان آموزش کودکان سامی زبان، رومانیای زبان و خارجی در مقطع متوسطه به زبان

مادری برای آنان فراهم آمده است. مهمترین مسأله در ارتباط با آموزش زبان سامی در مدارس مقدماتی و تکمیلی متوسطه، کمبود مطالب و معلمان ورزیده و کارآمد است. دولت فنلاند نیز فعالانه به عرضه مطالب آموزشی به زبان سامی مبادرت نموده و در بودجه خود سهمی را به این منظور اختصاص داده است. به رغم پیشرفت سال های اخیر، سطح آموزش رومانیایی همچنان پایین تر از روند غالب دیگر دانش آموزان اقلیتهای قومی بوده و حضور کم رنگ آنان در تحصیلات تکمیلی همچنان مشکل ساز است. علاوه بر این اعمال سیاست صرفه جویی آموزشی توسط شهرداریها، آموزش دانش آموزان رومانیایی را تحت تأثیر قرار داده است. دانشگاههای فنلاند، از سهمیه های خاصی برای دانشجویان سوئدی یا سامی زبان برخوردارند تا از این طریق ورود دانشجویان گروه های اقلیت به دانشگاه ها تضمین گردد. طرح های آموزشی نیز در دست تدوین است تا امکانات آموزش فنی و حرفه ای برای مهاجرین فراهم آید. مطابق مصوبه، مراکز آموزش فنی و حرفه ای پایه که به آماده سازی مهاجرین جهت ورود به آموزش پایه فنی و حرفه ای مبادرت می نمایند، در صدد ارائه مهارت های زبانی و دیگر مهارت های لازم به کودکان غیر فنلاندی جهت آغاز تحصیلات در موسسات فنی و حرفه ای می باشند. گفتنی است که آموزشهای مقدماتی فوق بر آموزش زبان فنلاندی، آشنایی با جامعه فنلاندی و برخورداری کودکان از فرصتهای آموزشی و شغلی مشتمل می گردد.

سیاست های آموزشی

آموزشهای تکمیلی پس از آموزش پایه، عمدتاً توسط مدارس تکمیلی متوسطه، مدارس فنی و حرفه ای و مدارس عالی حرفه ای ارائه می گردد. داوطلبین حضور در این مراکز آموزشی، ملزم به برخورداری از گواهی فارغ التحصیلی از مدارس جامع می باشند. مهمترین سیاستهای آموزشی نظام متوسطه فنلاند، ارائه آموزش

تکمیلی متوسطه پس از آموزش پایه به کلیه شهروندان فنلاندی است. در این راستا، بالغ بر نیمی از فارغ التحصیلان مدارس جامع (۵۴٪) به تحصیلات خود مدارس تکمیلی متوسطه، کمتر از ۵۰ درصد (۴۰٪) به ادامه تحصیل در مؤسسات عالی فنی و حرفه ای و تنها ۶٪ در پایه دهم اختیاری و یا فعالیت در بازار کار گرایش می یابند. آموزش مقطع متوسطه کشور فنلاند به سوی نظام شدیداً مرکز زدا پیش می رود. از این روی، مسئولیت تدریس دروس آموزشی، طراحی و تدوین محتوای دروس آموزشی و انتخاب مواد آموزشی به مقامات محلی واگذار شده است. اتخاذ چنین سیاستی به نوبه خود به مدارس تکمیلی متوسطه و مؤسسات عالی فنی و حرفه ای امکان می دهد تا با یکدیگر همکاری نموده، منابع آموزشی مورد نیاز مناطق مختلف را افزایش داده و نیازهای فردی دانش آموزان را بر آورده نمایند.

برنامه های آموزشی

برنامه های آموزشی مدارس تکمیلی متوسطه در قانون ویژه مدارس عالی لحاظ گردیده است. هیأت دولت به تعیین برنامه های آموزشی مدارس تکمیلی متوسطه مبادرت نموده و شو. رای ملی آموزش نیز به تعیین راهبرد طراحی برنامه های آموزشی مدارس مبادرت می نماید.

در چارچوب راهبردهای ملی، مدارس تکمیلی متوسطه، به تنظیم برنامه های درسی خاص خود مبادرت می نمایند. برنامه های آموزشی مدارس تکمیلی متوسطه از واحدهای درسی اجباری، واحدهای تخصصی و واحدهای کاربردی متشکل می گردد. دانش آموزان مقطع تکمیلی متوسطه ملزم به گذراندن واحدهای اجباری آموزشی بوده و مدارس نیز موظف به ارائه واحدهای تخصصی به دانش آموزان جهت انتخاب دروس مورد نظر آنان میباشند. واحدهای تکمیلی نیز، واحدهای جدید درسی می باشند.

زبانهای خارجی

واحدهای تخصصی (حداقل ساعت پیشنهادی)	واحدهای اجباری	گروه درسی زبان خارجی
۲	۶	زبانهای فنلاندی یا سوئدی
۲	۶	ادامه دوره مقدماتی زبان از مدرسه جامع
۲	۵	ادامه دوره عالی زبان از مدرسه جامع
۱۶	-	سایر زبانها

ریاضیات

واحدهای تخصصی (حداقل ساعت پیشنهادی)	واحدهای اجباری	گروه درسی ریاضیات
۲	۶	ریاضیات دوره پایه
۳	۱۰	ریاضیات دوره پیشرفته

علوم طبیعی

واحدهای تخصصی (حداقل ساعت پیشنهادی)	واحدهای اجباری	گروه درسی علوم طبیعی
۲	۲	زیست شناسی
۲	۲	جغرافیا
۷	۱	فیزیک
۳	۱	شیمی

سایر دروس آموزشی

واحدهای تخصصی (حداقل ساعت پیشنهادی)	واحدهای اجباری	گروه درسی
۲	۳	اخلاق / مذهب
۲	۱	فلسفه
۵	-	روان شناسی
۳	۵	تاریخ و تعلیمات اجتماعی
-	۳	فنون
۳	-	موسیقی (۱-۲)
۳	-	هنر (۱-۲)
۳	۳	تربیت بدنی و آموزش بهداشت
-	۱	مشاوره تحصیلی

حداقل دوره های تخصصی مورد نیاز از میان دوره های پیشنهادی ۱۰ دوره

حداقل دوره های کاربردی مورد نیاز ۷۵ دوره

ارزیابی تحصیلی

هدف از ارزیابی دانش آموزان طی مقطع تکمیلی متوسطه، ارائه باز خوردی از پیشرفت تحصیلی و موفقیت دانش آموزان در حین تحصیل در مدارس متوسطه است. در این مقطع تحصیلی، ارزیابی بر پایه اهداف مندرج در برنامه های درسی صورت می گیرد. همانگونه که قبلا نیز بدان اشاره گردید، تحصیلات مقطع متوسطه به دوره های ۳۸ ساعته تقسیم می گردد. در پایان هر دوره عملکرد دانش آموزان توسط معلمین مورد ارزیابی واقع می گردد. گفتنی است که این ارزیابی بر آزمون های کتبی و ارزیابی مداوم کلاسی از عملکرد دانش آموزان مشتمل می گردد. در ارزیابی دانش آموزان مقطع تکمیلی متوسطه از نمرات عددی (۴ تا ۱۰) تحت عنوان قبول یا مردود استفاده می گردد. در ارزیابی نهایی دانش آموزان، ارزیابی هر درس بر مبنای ارزیابی دوره ای به صورت درج نمرات عددی در گواهی ها و کارنامه ها صورت می گیرد. دانش آموزان زمانی فارغ التحصیل مقطع تکمیلی متوسطه محسوب می گردند که مطابق حداقل واحد های فوق الذکر، تعداد دوره های لازم در هر درس را با موفقیت پشت سر گذارند. در این صورت گواهی فراغت از تحصیل به آنان اعطا میگردد. در پایان سال سوم متوسطه، دانش آموزان، در آزمون نهایی متشکل از ۴ درس اجباری و دروس اختیاری شرکت می کنند. از جمله دروس اجباری مقطع تکمیلی متوسطه میتوان به زبان مادری فنلاندی، سوئدی یا سامی بسته به زبان تدریس، دومین زبان (سوئدی)، ریاضیات یا علوم و علوم انسانی اشاره نمود. بالغ بر یک سوم از دانش آموزان فارغ التحصیل مدارس تکمیلی متوسطه به دانشگاه راه می یابند و این در حالی است که دو سوم آنان به ادامه تحصیل در موسسات عالی فنی و حرفه ای مبادرت می نمایند.

سیستم نمره دهی

بالاترین نمره: ۱۰ (ابتدایی و متوسطه) ۵ (آموزش فنی و حرفه ای)

مرز قبولی و مردودی: ۵ (ابتدایی و متوسطه) ۱ (آموزش فنی و حرفه ای)

پایین ترین نمره: ۴ (ابتدایی و متوسطه) ۱ (آموزش فنی و حرفه ای)

آمار تحصیلی

نرخ دانش آموزان مقطع متوسطه تکمیلی طی سالهای ۹۷-۱۹۸۵

نتیجه	آموزش عالی		آموزش متوسطه		سال
	دانشگاهها پلی تکنیکها	کالجهای حرفه ای	حرفه ای	عمومی	
۳۳۹۲۰۰	۱۰۳۰۰۰	۴۵۴۰۰	۹۱۲۰۰	۹۹۶۰۰۰	۱۹۸۵
۳۴۱۴۰۰	۱۰۷۲۰۰	۴۷۰۰۰	۹۰۳۰۰	۹۶۹۰۰	۱۹۸۶
۳۴۲۳۰۰	۱۱۰۶۰۰	۴۹۵۰۰	۸۸۶۰۰	۹۳۶۰۰	۱۹۸۷
۳۴۶۹۰۰	۱۱۵۶۰	۵۱۵۰۰	۸۸۶۰۰	۹۱۲۰۰	۱۹۸۸
۳۵۰۶۰۰	۱۲۰۷۰۰	۵۴۵۰	۸۷۴۰۰	۸۷۹۰۰	۱۹۸۹
۳۶۳۷۰۰	۱۲۴۹۰۰	۶۲۳۰۰	۸۸۳۰۰	۸۸۲۰۰	۱۹۹۰
۳۸۴۹۰۰	۱۲۸۸۰۰	۶۸۳۰۰	۹۵۵۰۰	۹۲۳۰۰	۱۹۹۱
۴۱۲۶۰۰	۱۴۳۱۰۰	۶۶۵۰۰	۱۰۳۵۰۰	۹۹۵۰۰	۱۹۹۲
۴۲۹۰۰	۱۵۱۵۰۰	۶۵۱۰۰	۱۰۷۳۰۰	۱۰۵۱۰۰	۱۹۹۳
۴۳۸۶۰۰	۱۶۱۶۰۰	۶۲۸۰۰	۱۰۶۴۰۰	۱۰۷۸۰۰	۱۹۹۴
۴۴۴۶۰۰	۱۷۲۱۰۰	۵۹۷۰۰	۱۰۳۷۰۰	۱۰۹۱۰۰	۱۹۹۵
۴۵۸۲۰۰	۱۸۸۵۰۰	۵۲۲۰۰	۱۰۷۶۰۰	۱۰۹۹۰۰	۱۹۹۶
۴۶۹۵۰۰	۲۰۹۳۰۰	۴۰۱۰۰	۱۰۸۸۰۰	۱۱۱۳۰۰	۱۹۹۷

نرخ مدارس متوسطه عمومی و دانش آموزان این مقطع بر مبنای زبان آموزشی طی سال ۱۹۹۷

تعداد کل	سایر زبانها	سوئدی	فنلاندی	
۴۴۷	۴	۳۴	۴۰۹	مدارس
۱۱۱۳۰۰	۶۰۰	۶۷۰۰	۱۰۴۰۰۰	دانش آموزان

نرخ دانش آموزان مدارس متوسطه بر مبنای زبانهای آموزشی و درصد طی سال ۱۹۹۷-۱۹۹۸

۵ یا ۶ زبان	۴ زبان	۳ زبان	۲ زبان
٪۲	٪۱۳	٪۴۸	٪۳۷

نرخ ترک تحصیل دانش آموزان مقطع متوسطه بر حسب مناطق مختلف کشور طی سال ۱۹۹۸

درصد	مناطق مختلف کشور
۴,۶	جنوب فنلاند
۱۰,۹	منطقه هلسینگی
۲,۵	منطقه غرب فنلاند
۳,۳	منطقه شرق فنلاند
۱,۹	منطقه اولو
۱,۸	منطقه لاپلاند
۰	منطقه آداند
۳,۵	کلیه مناطق

نرخ حضور دانش آموزان دختر در دوره های مختلف آموزش متوسطه بر مبنای درصد طی سالهای ۱۹۹۰-۱۹۷۵

نوع آموزش	۱۹۷۵	۱۹۸۰	۱۹۸۵	۱۹۹۰	۱۹۹۵	۱۹۹۷
آموزش عمومی	٪	۶۲	۶۲	۶۰	۵۹	۵۹
آموزش حرفه ای	۴۶	۴۶	۵۱	۵۳	۵۲	۵۱
جمع	۵۱	۵۱	۵۵	۵۵	۵۵	۵۵

آموزش عالی

ساختار آموزشی

آموزش عالی در فنلاند شامل پلی تکنیک ها و دانشگاههاست. موسسات پلی تکنیک متوجه زندگی شغلی بوده و مستلزم مهارتهای حرفه ای پیشرفته هستند. اما مشخصه دانشگاه ها ، پژوهش علمی و آموزش عالی مبتنی بر آن می باشد. نظام پلی تکنیک در دهه ۱۹۹۰ به منظور ایجاد یک بخش غیر دانشگاهی در آموزش عالی ابداع شد. این نظام بر پایه شبکه سراسری از ۲۹ موسسه پلی تکنیک منطقه ای قرار دارد. پلی تکنیک ها وظایف تخصصی در بخش های منابع طبیعی، فن آوری و ارتباطات ، تجارت و مدیریت، گردشگری، هتل داری و مدیریت نهادی، مراقبت های بهداشتی و خدمات اجتماعی ، فرهنگ و علوم انسانی را آموزش می دهند که پس از ۳/۵ تا ۴ سال به اخذ مدرک منتهی می شود. وزارت آموزش مدارک را تأیید می کند اما خود پلی تکنیک ها درباره برنامه آموزشی تصمیم می گیرند. در کشور فنلاند ۲۰ دانشگاه (۱۰ دانشگاه چند رشته ای، ۳ دانشگاه فن آوری، ۳ دانشگاه اقتصاد و مدیریت و ۴ دانشگاه عالی هنر فعالیت دارد. تمامی دانشگاههای کشور فنلاند دولتی می باشند. از عبارات فنلاندی Yliopisto و Korkeakoulu تحت عنوان دانشگاه یاد می گردد. دانشگاه Helsinki بهترین دانشگاهی است که با ۲۸۰۰۰ دانشجوی خود از یک چهارم دانشجویان دانشگاهی کشور فنلاند ثبت نام می نماید. در سال ۱۹۹۰، دانشگاه Helsinki سیصد و پنجاهمین سال تحصیلی خود را جشن گرفت. از جمله دیگر دانشکده های دانشگاه Helsinki میتوان به مدارس اقتصاد

و بازرگانی Helsinki، مدرسه سوئدی اقتصاد و بازرگانی، دانشکده هنرهای صنعتی، دانشکده دامپزشکی، دانشکده تئاتر و دانشگاه Sibelius اشاره نمود. با این حال می باید اذعان نمود که کیفیت بالای تحصیلات عالی محدود به منطقه Helsinki نمی گردد. شهرهای Tampere و Turku هر دو به عنوان شهرهای دانشگاهی از شهرت فراوانی برخوردار می باشند. پیشرفت سریع و مؤثر آموزش عالی در کشور فنلاند، در نتیجه مشارکت سه دانشگاه در Turku و دو دانشگاه در Tampere، دانشگاه Oulu و Lapland در شمال، دانشگاه Jyvaskyla و دانشگاه Kuopio در مرکز فنلاند، دانشگاه Joensuu و دانشگاه تکنولوژی Lappeenranta در شرق و دانشگاه Vaaso در سواحل غربی است. آموزش دانشگاهی عمدتاً فنلاندی است، اگر چه دانشگاه آکادمی «Abo» مدرسه اقتصاد سوئدی زبان می باشد.

کلیه دانشجویان فنلاندی ملزم به گذراندن آزمونهای ارزیابی شایستگی در هر دو زبان فنلاندی و سوئدی یا حداقل یک زبان دیگری باشند. گفتنی است که آندسته از دانش آموزان خارجی که در زبانهای فنلاندی و سوئدی مهارتی ندارند، به حضور در آزمون به زبان مادری مبادرت می نمایند. در تلاش جهت همساز نمودن رشد تعداد دانشجویان ورودی در قالب برنامه های مبادلاتی دو طرفه، آموزش به زبان انگلیسی تدریجاً روبه افزایش است. طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۸، در کل بالغ بر ۱۰۲ هزار دانشجو مشتمل بر ۱۲۰۰ دانشجوی خارجی به تحصیل در مراکز آموزش عالی فنلاند مبادرت می نمایند که از این تعداد ۵۸ درصد در رشته های علوم انسانی، علوم اجتماعی، تعلیم و تربیت، اقتصاد، حقوق و الهیات، ۱۹٪ در ریاضیات و علوم تجربی، ۱۶٪ در فن شناسی و ۷٪ در رشته پزشکی تحصیل می نمایند. کلیه رشته های علمی در تمام دانشگاهها قابل دسترسی

نیستند. مؤسسات جدیدتر خصوصاً مؤسسات علوم براساس اولویت مناطق احداث می گردند. سال تحصیلی دانشگاهی از اوایل ماه سپتامبر آغاز شده و بر ۲ ترم ۱۴ هفته ای مشتمل می گردد. ترم اول از اواسط دسامبر و ترم دوم از اواسط ژانویه آغاز شده و تا ماه می به طول می انجامد. تنها تعطیلی رسمی دانشگاهی بین ترمی، تعطیلی یک هفته ای همزمان با عید پاک است. اگر چه تعطیلات غیر رسمی زمستانه نیز در ماه فوریه / مارس مطابق با تقویم مدارس دولتی، وجود دارد. مدارج دانشگاهی در رشته نظامی را میتوان در دانشگاه دفاع ملی طی نمود که زیر مجموعه از وزارت دفاع می باشد. مدارج دانشگاهی پایین تر (کارشناسی) مستلزم گذراندن ۱۲۰ واحد درسی بوده و معمولاً ظرف مدت ۳ سال پایان می پذیرد. مدارج دانشگاهی بالاتر (کارشناسی ارشد پیوسته و دکتری) مستلزم گذراندن ۱۸۰-۱۶۰ واحد درسی بوده و ۵-۳ ساله پایان می پذیرد.

طی دهه ۱۹۹۰ نظام مدارج دانشگاهی بازنگری شد تا تقریباً در تمامی رشته ها نظام دو مرحله ای پیاده گردد. در نظام قدیم تنها تعداد معدودی از مدارج دانشگاهی پایین تر وجود داشت اما امروزه اغلب رشته های تحصیلی دایر می باشد. مدارج دانشگاهی پایینتر و بالاتر در ۲۰ رشته ارائه میگردد. دانشگاهها، دانشجویان خود را مستقلاً برمی گزینند. رقابت برای ورود به دانشگاه بسیار تنگاتنگ است و محدودیتهای متعددی بر کلیه رشته های تحصیلی در دانشگاه اعمال میگردد. دانشگاهها علاوه بر مدارج دانشگاهی عرضه کننده تعلیمات آکادمیک، به انجام پژوهشهای متعدد و خدمات مشاوره ای نیز مبادرت می نمایند.

سال تحصیلی دانشگاهی

کلاسهای مراکز آموزش عالی از ماه سپتامبر آغاز شده و تا ماه می به طول می انجامد. تعطیلات طولانی دانشگاهی نیز از اول ژوئن تا ۳۱ آگوست به طول می انجامد.

از جمله زبان های آموزشی مراکز آموزش عالی فنلاند میتوان به زبانهای فنلاندی، سوئدی، فرانسوی، انگلیسی، آلمانی و روسی اشاره نمود.

پذیرش تحصیلی

آندسته از دانشجویانی که درآزمون نهایی فنلاند پذیرفته شده باشد، شایسته ورود به مراکز آموزش عالی می باشند. از سال ۱۹۹۱، فارغ التحصیلان مدارس عالی و آموزش عالی فنی و حرفه ای نیز از مجوز حضور در مراکز آموزش عالی برخوردار گردیده اند. دانشگاهها خود شرایط ورودی خویش را تعیین می کنند. معیارهای گزینش و مهلت ثبت نام بسته به نوع موسسه، رشته تحصیلی و حتی شاخه های تحصیلی متفاوت می باشد. به طور کلی می توان گفت که پذیرش دانشجو در کشور فنلاند مبتنی بر موفقیت درآزمون ورودی، برخورداری از گواهینامه دیپلم متوسطه است. حضور درآزمونهای ورودی برای متقاضیان کلیه رشته ها اجباری است. تعداد دانشجویان پذیرفته شده هر دانشگاه توسط خود موسسات و بر مبنای چارچوب مصوب دولت تعیین میگردد. طبق آمار بدست آمده طی سال ۲۰۰۰، نرخ سالانه دانشجویان جدیدالورود کشور فنلاند بر ۱۶ تا ۱۷ هزار دانشجو بالغ می گردد. ورود به دانشگاههای فنلاند به میزان بالایی قابل رقابت است. فرد مستقیماً

خواهان ورود به یک رشته تخصصی در یکی از دانشکده هاست که تقیباً مشابه دوران دانشجویی در کشور آمریکاست که در ابتدای سال سوم تحصیلی خواهان ورود به مبحث اصلی رشته تحصیلی است.

پذیرش دانشجویان از طریق آزمون ورودی و درصد نمرات گواهینامه لوکیو و آزمون ملی دانشجویی تعیین میگردد. علیرغم این که فنلاند به ازای هر شهر، از تعداد دانشجویان بیشتری نسبت به سایر کشورهای نوردیک (اسکاندیناوی، فنلاند و ایسلند) برخوردار است، تنها یک سوم از افراد برخوردار از گواهینامه Cohort به دانشگاه راه می یابند. در مراکز آموزش عالی فنلاند، هیچ گونه شهریه ای از دانشجویان دریافت نگردیده و دانشجویان تنها ملزم به پرداخت حق بیمه سلامتی و اتحادیه دانشجویی میباشند. با وجود عدم پرداخت شهریه تحصیلی، دانشجویان از سوبسید دولتی مشتمل بروام تحصیلی و کمک هزینه های خرید ابزار آموزشی برخوردار می گردند.

پذیرش دانشجویان خارجی

عبارت دانشجوی خارجی معمولاً بدون توجه به ملیت و زبان مادری دانشجویان به آندسته از دانشجویانی اطلاق می گردد که آموزش متوسطه خود را در کشوری جز فنلاند گذرانده باشند.

دانشجویان خارجی جهت حضور در مراکز آموزش عالی فنلاند ملزم به گذراندن آموزش متوسطه می باشند. در کشور فنلاند، دانشگاهها به گزینش دانشجویان خود به صورت مستقل مبادرت می نمایند. در برخی از دانشگاه ها نیز آزمون های ورودی برگزار می گردد. دانشجویانی که تبعیت کشورهای اسکاندیناوی یا اتحادیه اروپا را ندارند، در صورتی که تحصیل آنها بیش از سه ماه به طول بینجامد، ملزم به اخذ ویزا و مجوز

اقامت معتبر پیش از ورود به کشور فنلاند می باشند. علاوه بر این، دانشجویان خارجی ملزم به آشنایی کامل با زبان فنلاندی یا سوئدی و ارائه مدرکی دال بر آشنایی کامل با زبان انگلیسی می باشند.

ساختار کادر دانشگاهی

ساختار کارکنان در دانشکده های دانشگاههای فنلاند به طور قابل ملاحظه ای با دانشگاههای آمریکا تفاوت دارد. در رأس هر کدام از دانشکده های دائمی یک یا چند استاد وجود دارند که به میزان قابل توجهی در دانشکده و دانشگاه اعمال نفوذ می نمایند. در رده های پایین تر تعداد زیادی استاد یار فعالیت دارند که با توجه به رشته تخصصی خود اثر گذار می باشند. اساتید دانشگاهی رسماً توسط رئیس جمهور فنلاند، پس از یک مرحله معرفی در سطح دانشگاه و استادیاران پس از مرحله معرفی توسط روسای دانشگاه منصوب می شوند که در صورت عدم برخورداری موقت از رئیس دانشگاه، انتصاب توسط وزیر آموزش و پرورش صورت می گیرد. گفتمنی است که انتصابات صورت گرفته مادام العمر می باشد. بسیاری از دانشکده ها از docent برخوردار می باشند. گروههای docent، به فراهم سازی شرایطی برای مراکز دانشگاهی مبادرت می نمایند تا هر چند وقت یکبار برخی رشته های تخصصی را ارائه داده و یا با انتصاب محققین برجسته به عنوان یکی از اعضای docent به اعتبار کادر آموزشی بیفزاید. دانشکده ها همچنین دارای معاون ارشد و یا معاون وقت هستند که در قالب دوره های ۳ تا ۵ ساله استخدام می شوند. بخش اعظم تدریس پایه در دانشکده ها توسط دانشیاران صورت می گیرد. همچنین مربیانی نیز فعالیت دارند که بدون برخورداری از دوره تصدی، حقوق

ساعتی یاماهاهانه دریافت می دارند. در سمت استادی و استادیاری برخوردار از مدرک علمی دکتری، شرط اساسی است. معاونین دانشگاهی نیز نیازمند برخوردار از حداقل مدرک کارشناسی ارشد می باشند. اگرچه فشار جهت ارتقاء و برخوردار از حداقل گواهینامه رسمی مجوز کار رو به افزایش است. معافیت از این شروط امکان پذیر است ولی دانشگاههای فنلاندی به رعایت تشریفات اداری بعلت مدرک گرایی شدید، مشهور می باشند.

خدمات دانشجویی

نهادهای مرکزی

از جمله نهادهای مرکزی ارائه کننده خدمات دانشجویی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- ادارات کارایی وزارت کار که به ارائه خدمات مشاوره ای شغلی و دانشگاهی ، خدمات استخدامی

و خدمات بهداشتی به دانشجویان فنلاندی مبادرت می نمایند.

۲- تعاونی مسکن دانشجویان فنلاندی ارائه کننده خدمات رفاهی و اجتماعی

۳- اتحادیه ها و انجمن های ملی دانشجویی

۴- اتحادیه ملی دانشجویان فنلاند

۵- اتحادیه دانشجویان پلی تکنیک فنلاند

۶- انجمن تأمین اجتماعی دانشجویان خارجی که طرح های ملی بیمه درمانی دانشجویان خارجی

ساکن فنلاند (اقامت بیش از ۱۲ ماه متوالی) را تحت پوشش قرار می دهند.

واحد های دانشگاهی

واحد های دانشگاهی در دانشگاههای فنلاندی مبتنی بر طرح هفته های تحصیلی است. یک هفته تحصیلی به اندازه ۴۰ ساعت کار یک دانشجو به حساب می آید که تقریباً مشابه یک هفته کاری ۴۰ ساعته است. هفته های تحصیلی خود بر دوره های سخنرانی، آزمون کتبی و انجام تحقیقات مشتمل می گردد. لازم به ذکر است که تخصیص هفته تحصیلی به یک درس علاوه بر زمان حضور دانشجویان در کلاس بر زمان منطقی اختصاص یافته به کتب درسی دانشگاهی مشتمل می گردد. به عنوان مثال، دانشجوی برخوردار از ۲۵ ساعت سخنرانی، از ۱۲ ساعت زمان جهت نگارش یک مقاله تخصصی برخوردار می باشد. یک هفته تحصیلی بندرت بر ۴۰ ساعت ارتباط بدون فعالیت خارجی مشتمل می گردد. از این رو هفته تحصیلی به میزان قابل توجهی با ساعت واحد های درسی در کشور آمریکا تفاوت دارد چرا که یک درس ۳ ساعته در آمریکا نوعاً بر ۴ ساعت ارتباط آموزشی و ۲ ساعت آماده سازی خارج از کلاس درس مشتمل می گردد. در تبدیل واحدهای فنلاندی به نظیر آن در آمریکا ۱/۵ تا ۲ هفته تحصیلی ممکن است نظیر درس ۲ ساعته در آمریکا در نظر گرفته شود. سیستم آموزش عالی در کشور فنلاند بر ارائه سخنرای های علمی استوار می باشد. از این روی، دانشجویان حق دارند از میان شرکت در خطابه های علمی و حضور در آزمون مربوطه و یا مطالعه کتب درسی و حضور در آزمونهای مربوطه یکی را انتخاب کنند. مدارج علمی همچنین بر انجام کار علمی و آزمایشگاهی مشتمل می گردد که با خواندن کتب درسی، حضور در آزمونهای علمی و سخنرانیهای علمی جبران نمی گردد. دروس ارائه شده در دانشکده های مختلف از لحاظ تعداد واحدهای ارائه شده کاملاً متفاوت می باشد.

برخی سخنرانی‌ها یا کارهای عملی ممکن است تنها مدت زمان یک هفته به طول بیانجامد. این درحالیست که ارائه‌های تحقیقاتی یا سمینار آموزشی ممکن است تا ۲۰ هفته به طول می‌انجامد. دانشجویان همچنین می‌بایستی قابلیت خود در نوشتار و گفتار به زبان‌های مختلف را نشان دهند. زبان سوئدی یا فنلاندی بعنوان زبان دوم ملی اجباری است. آموزش‌های موضوعی نیز خود بر ۷۰ تا ۸۰ واحد درسی الزامی و انتخابی مشتمل می‌گردد. دانشجویان همچنین ملزم به انتخاب سری دروس مقدماتی و تکمیلی از گروه‌های موجود در دانشکده خود یا سایر دانشکده‌ها می‌باشند. پس از گذراندن آموزش‌های موضوعی، دانشجویان به انتخاب دروس تخصصی مشتمل بر ۳۰ تا ۴۰ واحد (۱۶ تا ۲۰ واحد پایان‌نامه) مبادرت می‌نمایند. در نهایت، دانشجویان با ارائه یک پاکت امتحانی، ۷ الی ۱۰ روز پیش از برگزاری آزمون به همراه اسم، آدرس، شماره شناسنامه و سایر جزئیات باضافه دروس مورد مطالعه، به ثبت نام در امتحانات گروه مبادرت می‌نمایند. در زمان امتحان، دانشجویان پاکت ارسالی آزمون و سئوالات امتحانی داخل آن را دریافت می‌دارند. هنگام خروج از جلسه آزمون، صحت هویت دانشجویان مورد بررسی قرار می‌گیرد. با این حال، روال کار در دانشگاه‌ها متفاوت است. از این روی، در برخی از دانشگاه‌های، آزمون‌ها در پایان سری سخنرانی‌های علمی برگزار می‌گردد. در برخی از دانشگاه‌ها نیز، برای برخی از دروس آزمونی برگزار نمی‌گردد که در عوض شرکت منظم در جلسات آموزشی الزامی است. نتایج امتحانات در تابلوی اعلانات دانشکده و گروه درج می‌گردد. نمرات درسی معمولاً بین ۱ تا ۳ به دانشجویان ارائه می‌گردد. (۱ پایین‌ترین و ۳ بالاترین نمره است). در برخی دروس تنها قبولی یا مردودی دانشجویان اعلام می‌شود. تنها نمراتی وارد کامپیوتر می‌شود که اسم و شماره شناسنامه

دانشجو با اسم و شماره شناسنامه شخص حاضر در جلسه آزمون مطابقت داشته باشد. علاوه بر ثبت کامپیوتری، دانشجویان در بیشتر دانشگاهها از دفاتر ویژه ای برخوردار می باشند که ریزنمرات هر درس یا آزمون در آن لحاظ گردیده و به امضای مدیر گروه رسیده است. دانشجویان خواهان ورود به دانشگاههای خارجی نیز معمولاً نسخه یا اصل ثبت کامپیوتری را به زبان فنلاندی یا سوئدی تهیه کرده و به زبان کشور مورد نظر ترجمه می نمایند. دانشجویان همچنین ممکن است به ارسال کپی یا اصل دفاتر آموزشی و جزئیاتی که هنوز بصورت نسخه کامپیوتری در نیامده مبادرت نمایند. تنها نمرات قبولی در نسخه یا دفتر آموزشی ثبت می گردد. چراکه مطابق مقررات، اگر دانشجویی در آزمونی مردود شده یا از نمرات خود راضی نباشد، از مجوز حضور مجدد در آزمونهای مکرر در تاریخ های معلوم برخوردار می باشد. در چنین حالتی با قبولی دانشجو، نمره قبولی در دفتر آموزشی و کامپیوتر ثبت می گردد.

دانشگاهها

در کشور فنلاند تعداد ۲۲ موسسه آموزش عالی با جمعیت دانشجویی بالغ بر ۱۲۶۰۰۰ وجود دارد.

۱۰ موسسه، دانشگاههای سنتی چند رشته ای بوده و ۱۲ موسسه نیز، در زمره موسسات تخصصی می باشند. دسته اخیر نیز خود بر ۳ مدرسه اقتصاد و مدیریت بازرگانی، ۳ دانشگاه فن آوری و معماری، ۱ مدرسه عالی دامپزشکی، ۱ دانشگاه حرفه و فن (هنرهای صنعتی)، ۱ فرهنگسرای هنرهای زیبا، ۱ فرهنگسرای موسیقی، ۱ فرهنگسرای تئاتر و مدرسه عالی دفاع ملی مشتمل می گردد. کلیه ۲۲ موسسه آموزش عالی فوق از محل بودجه های دولتی تأمین اعتبار گردیده و در ارتباط با امور داخلی از استقلال کامل برخوردار می باشند. وزارت آموزش

عهده دار مسئولیت توسعه کلی نظام آموزش عالی می باشد. هر موسسه مشمول مصوبات مجلس می باشد به نحویکه اهداف و محدوده درجات دانشگاهی و پایه و ساختار مدارج پیشرفته براساس این مصوبات تعریف می گردد. رابطه تنگاتنگ میان تحقیق و تدریس از جمله صفات بارز نظام دانشگاهی فنلاند می باشد. تمامی موسسات آموزش عالی کشور فنلاند به ارائه تحصیلات پایه و پیشرفته تا سطح دکتری مبادرت می نمایند.

مقاطع تحصیلی

مقطع کارشناسی

پایین ترین درجه دانشگاهی مستلزم گذراندن حداقل ۱۲۰ واحد درسی بوده و دست کم ۳ سال به طول می انجامد. این درجه شامل واحدهای پایه و مبانی در رشته های اصلی و ارائه پایان نامه می باشد.

مقطع کارشناسی ارشد

این درجه دانشگاهی مستلزم گذراندن حداقل ۱۶۰ واحد درسی یا درجه دانشگاهی مقدماتی و متعاقب آن ۶۰-۴۰ واحد درسی است که دست کم ۵ سال تمام وقت یا ۲ سال بعد از اخذ درجه مقدماتی عالی به طول می انجامد. در این مقطع دانشجویان واحد مطالعاتی پیشرفته را گذرانده و مهیای ارائه پایان نامه می شوند.

مقطع دکتری

طی این مقطع، دانشجویان پس از گذراندن دوره های Maister / Magister می توانند به دوره های دکتری وارد شوند. در اغلب رشته ها، پیش از دکتری یک درجه پیش دکتری را می توان اخذ نمود که معمولاً در حدود دو سال تحصیل تمام وقت پس از درجه عالی دانشگاهی به طول می انجامد. تحصیلات در مقطع

دکتری ۴ سال تمام وقت به طول انجامیده و شامل مطالعات نظری و ارائه رساله دکتری است که باید در انتظار عموم از آن دفاع کند. در رشته های پزشکی و دندانپزشکی سه درجه تخصصی تکمیلی وجود دارد. دوره های این مدارج ۳ تا ۸ سال به طول می انجامد که متعاقب یک درجه عالی دانشگاهی همراه با کار عملی بیشتر به دانشجویان ارائه می گردد.

ارزیابی تحصیلی

دانشجویان دانشگاه های فنلاند در معرض ارزیابی مداوم قرار دارند. ارزیابی دانشجویان در دانشگاهها و دانشکده های مختلف متفاوت می باشد. در اغلب موارد، پیشرفت دانشجویان بر مبنای آزمون کتبی پایان دوره یا سلسله مباحث پایان واحدهای تحصیلی تکمیلی سنجیده میشود. آزمونهای دانشگاهی عمدتاً بر مبنای جلسات درسی و کتب معرفی شده برگزار می گردند. به علاوه برگزاری آزمونهای شفاهی نیز الزامی بوده و نمرات آن در رایانه مرکزی دانشگاه ثبت می گردد. به عنوان بخشی از تحصیلات پیشرفته، دانشجویان ملزم به ارائه پایان نامه می باشند. در دانشگاههای هنر، پایان نامه به صورت ارائه یک اثر هنری نظیر کنسرت، اجرای نمایش، خلق یک اثر نقاشی و..... می باشد. عملکرد دانشجویان طی دوره های درسی معمولاً به صورت تکی و توسط اساتید دوره ارزیابی می گردد. این درحالیست که مسئولیت ارزیابی نهایی برعهده مدیر گروه هر رشته تحصیلی است. نهایتاً آزمون های پایانی و پایان نامه های دانشجویی توسط ممتحنین بی طرف دانشکده ارزیابی می گردد.

سیستم نمره دهی

بالاترین نمره : ۵ - ۳

مرز قبولی و مردودی : ۱

پایین ترین نمره : ۱

گفتنی است که در ارزیابی پایان نامه ها نیز به طور معمول از مقیاس پایین ترین و بالاترین نمره (۱-۵)

استفاده می گردد.

ارزشیابی مدارک خارجی

نهادهای مرکزی

۱- مرکز اطلاع رسانی ملی ارزشیابی دانشگاهی ENK/NARK

۲- شورای ملی آموزش

۳- دانشگاهها و مراکز آموزش عالی

۴- شورای ملی امور پزشکی- حقوقی

۵- وزارت کشاورزی و جنگلداری

گواهینامه های آموزشی

مدرک پایه دانشگاههای فنلاند، مدرک کارشناسی ارشد می باشد. هیچ مدرک رسمی پایین تری وجود

ندارد، اگرچه گواهینامه مشابه مدرک کارشناسی را می توان پس از گذراندن ۱۰۰ تا ۱۲۰ واحد درسی (طی

مدت زمان ۲ تا ۴ سال) اخذ نمود. اسامی متفاوتی برای درجه کارشناسی ارشد با عناوین VK , VTK KTK ,
KK , HK , FK کاربرد دارد. به عنوان مثال FK مخفف کارشناسی ارشد هنر و YK مخفف کارشناسی
ارشد علوم اجتماعی است. گذراندن مدت زمان ۱۶۰-۲۵۰ هفته تحصیلی جهت اخذ مدرک کارشناسی ارشد
الزامی است. از جمله شرایط لازم جهت احراز مدرک کارشناسی ارشد، میتوان به گذراندن دوره های
مطالعاتی تخصصی، تحقیقات علمی و ارائه پایان نامه کارشناسی ارشد در سمینارهای علمی اشاره نمود. زمان
متوسط برای اخذ مدرک کارشناسی ارشد بین ۵ تا ۷ سال متغیر است. این درحالیست که اغلب همزمانی
تحصیلات فرد با کارپاره وقت و تشکیل خانواده، زمان مورد نیاز را طولانی تر می سازد. از این روی، حداکثر
زمان لازم جهت اخذ مدرک کارشناسی ارشد، ۱۰ سال تحصیلی است. فراتر از مدرک کارشناسی ارشد فرد می
تواند برای اخذ جواز کار ادامه تحصیل داده و به احراز مدرک دکتری متعاقب دفاعیه تز دکتری نائل آید.
تحصیل برای اخذ جواز کار در بیشتر اوقات ماهیت مستقلى دارد. هنوز هم تعداد کمی رشته های سازمان
یافته دکتری، مشابه دانشگاههای آمریکایی به علاقه مندان ارائه می گردد.

آمار تحصیلی

نرخ دانش آموزان و دانشجویان مراکز مختلف تحصیلی طی سالهای ۱۹۸۵-۱۹۹۷

سال تحصیلی	آموزش متوسطه	آموزش عالی فنی و حرفه ای	کالجهای فنی و حرفه ای	دانشگاهها	مراکز پلی تکنیک
۱۹۸۵	۹۹۶۰۰	۹۱۲۰۰	۴۵۴۰۰	۱۰۳۰۰۰	۳۳۹۲۰۰
۱۹۸۶	۹۶۹۰۰	۹۰۳۰۰	۴۷۰۰۰	۱۰۷۲۰۰	۳۴۱۴۰۰
۱۹۸۷	۹۳۶۰۰	۸۸۶۰۰	۴۹۵۰۰	۱۱۰۶۰۰	۳۴۲۳۰۰
۱۹۸۸	۹۱۲۰۰	۸۸۶۰۰	۵۱۵۰۰	۱۱۵۶۰۰	۳۴۶۹۰۰
۱۹۸۹	۸۷۹۰۰	۸۷۴۰۰	۵۴۵۰۰	۱۲۰۷۰۰	۳۵۰۶۰۰
۱۹۹۰	۸۸۲۰۰	۸۸۳۰۰	۶۲۳۰۰	۱۲۴۹۰۰	۳۶۳۷۰۰
۱۹۹۱	۹۲۳۰۰	۹۵۵۰۰	۶۸۳۰۰	۱۲۸۰۰	۳۸۴۹۰۰
۱۹۹۲	۹۹۵۰۰	۱۰۳۵۰۰	۶۶۵۰۰	۱۴۳۱۰۰	۴۱۲۶۰۰
۱۹۹۳	۱۰۵۱۰۰	۱۰۷۳۰۰	۶۵۱۰۰	۱۵۱۵۰۰	۴۲۹۰۰۰
۱۹۹۴	۱۰۸۷۰۰	۱۰۶۴۰۰	۶۲۸۰۰	۱۶۱۰۰	۴۳۸۶۰۰
۱۹۹۵	۱۰۹۱۰۰	۱۰۳۷۰۰	۵۹۷۰۰	۱۷۲۱۰۰	۴۴۴۶۰۰
۱۹۹۶	۱۰۹۹۰۰	۱۰۷۶۰۰	۵۲۲۰۰	۱۸۸۵۰۰	۴۵۸۲۰۰
۱۹۹۷	۱۱۱۳۰۰	۱۰۸۸۰۰	۴۰۱۰۰	۲۰۹۳۰۰	۴۶۹۵۰۰

نرخ زنان فارغ التحصیل بر مبنای مدرک تحصیلی و درصد طی سالهای ۱۹۹۰-۱۹۹۷

	۱۹۹۰	۱۹۹۱	۱۹۹۲	۱۹۹۳	۱۹۹۴	۱۹۹۵	۱۹۹۶	۱۹۹۷
مدرک کارشناسی	۸۲	۸۳	۸۴	۸۲	۹۰	۷۴	۷۳	۷۳
مدرک دکتری	۵۴	۵۵	۵۵	۵۶	۵۶	۵۶	۵۸	۵۷
مدرک کارشناسی ارشد	۵۴	۵۵	۳۲	۳۷	۳۷	۳۹	۴۰	۴۰
سایر موارد	۵۵	۵۷	۶۳	۵۷	۵۷	۵۲	۵۹	۶۲
جمع	۵۴	۵۵	۵۵	۵۵	۵۶	۵۶	۵۸	۵۸

نرخ خالص فارغ التحصیلان بر مبنای منطقه محل اقامت بر مبنای درصد طی سال ۱۹۹۷

مناطق روستایی	مناطق شهری	
۴۹	۹۸	مقطع تکمیلی متوسطه
۶۴	۹۳	مقطع آموزش عالی

نرخ ثبت نام ناخالص بنا بر سطوح مختلف آموزشی طی سال ۱۹۹۵

پیش دبستانی : ۴۲ درصد

اولین سطح : ۱۰۰ درصد

دومین سطح : ۱۱۶ درصد

سومین سطح : ۷۰/۳ درصد

پژوهش و تحقیقات

شهرک های تحقیقاتی

کشور فنلاند از تعداد ۷ شهرک تحقیقاتی به شرح ذیل برخوردار می باشد :

۱- شهرک تحقیقاتی هرمیا

این شهرک تحقیقاتی در زمینی به مساحت ۳/۵ هکتار در مجاورت شهر TAMPERE بنا شده است.

در حال حاضر ۸۰ شرکت و مؤسسه تحقیقاتی با ۸۰۰ نفر پرسنل در یک مجموعه ۵۵ ساختمانی با مساحت

۳۳ هزار مترمربع به فعالیتهای تحقیقاتی اشتغال دارند. بیش از نیمی از پرسنل این شهرک فارغ التحصیل

دانشگاهها هستند. دانشگاه تکنولوژی شهر تامپر مهمترین تامین کننده نیروی انسانی مورد نیاز این شهرک

است. زمینه‌های تحقیقاتی این شهرک عبارت از طراحی و برنامه‌نویسی کامپیوتر، تکنولوژی اطلاعات و الکترونیک، مکاترونیک، اتوماسیون، مخابرات، تکنولوژی پلیمر، صنایع دارویی می باشد.

۲- شهرک تحقیقاتی کارل تک (KARELTEK)

این شهرک تحقیقاتی در شهر LAPPEENTANTA قرار دارد. شروع فعالیت این شهرک در سال ۱۹۸۶ بود و امروز ۳۵ شرکت هر کدام با ۲۲۰ نفر پرسنل در مجموعه‌ای به مساحت ۱۰۰۰۰ مترمربع به فعالیتهای تحقیقاتی اشتغال دارند. مهمترین زمینه‌های تحقیقاتی این شهرک، رباتیک، مخابرات و بیوتکنولوژی است. این شهرک ارتباط نزدیکی با مراکز تحقیقاتی روسیه دارد.

۳- شهرک تحقیقاتی تکنیا (TEKNIA)

این شهرک در شهر KVOPIO قرار دارد در سال ۱۹۸۷ فعالیت خود را آغاز نمود. در حال حاضر ۴۰ شرکت که در زمینه تکنولوژی اطلاعات فعالیت دارند در این شهرک حضور دارند. پیش‌بینی می‌شود در سال ۱۹۹۵ بیش از ۹۰ شرکت با پرسنلی بین ۵۰۰ تا ۷۰۰ نفر در مجموعه‌ای حدود ۲۵۰۰۰۰ مترمربع در ساختمانهای این شهرک فعالیت داشته باشند.

۴- شهرک تحقیقاتی تورکو (TURKU)

این شهرک در شهری به این نام قرار دارد در این شهر دو دانشگاه و یک انستیتوی تکنولوژی و چندین مؤسسه آموزشی دیگر وجود دارد. در این مراکز آموزش عالی ۲۰۰۰ محقق و استاد و ۱۷۰۰۰ دانشجو بکار

اشتغال دارند. در شهرک تحقیقاتی تورکو ۱۱۰۰ نفر پرسنل و ۱۳۰۰ نفر دانشجو در قالب ۱۰۷ شرکت و در مجموعه‌ای با ۱۰۸۰۰۰ مترمربع فعالیت دارند. زمینه فعالیت‌های تحقیقاتی این شرکتها عبارتند از: تکنولوژیهای اطلاعات، میکرو الکترونیک، بیوتکنولوژی و مواد.

۵- شهرک تحقیقاتی جیواسکلا (JYVASKLA)

این شهرک در سال ۱۹۸۷ در شهری به همین نام احداث شده است. هدف از ایجاد آن فراهم ساختن پشتیبانی و ارائه مشورت‌های لازم برای شرکتهای جدید است که در زمینه تکنولوژیهای اطلاعات، طراحی به کمک کامپیوتر، کنترل تولید، اتوماسیون و نظایر آن مشغولند. همچنین بعضی از دانشکده‌های دانشگاه شهر نظیر دانشکده کامپیوتر، ریاضیات کاربردی، فیزیک، شیمی و اقتصاد در این شهرک هستند. در حال حاضر حدود ۲۰۰۰ نفر در این شهرک به کار اشتغال دارند که از این تعداد ۹۰۰ نفر آنها از تحصیلات دانشگاهی برخوردار می باشند.

۶- شهرک تحقیقاتی اوتانیهی (OTANIEHI)

این شهرک در محدوده هلسینکی و نزدیک دانشگاه این شهر قرار دارد. گروه INNOPOLI مسئولیت اداره شهرک و تعیین استراتژی آن را به عهده دارد. هدف اصلی این شهرک سرعت بخشیدن به فرآیند تجاری کردن نتایج تحقیقات، کمک به رشد و توسعه شرکتهایی که در زمینه تکنولوژیهای نو فعالیت دارند و برقراری ارتباط بین دانشگاهها و مؤسسات تحقیقاتی و مؤسسات

تجاری شهر است. برای کمک به شرکتهایی که تازه کار هستند، عملیاتی تحت عنوان "انکوباتور" اجرا می شود. این شرکتها نخست در محلی به همین نام پذیرفته می شوند. زیربنای این محل ۳۲۰۰ مترمربع است و گنجایش پذیرش ۵۰ تا ۶۰ شرکت جدید را دارد. تسهیلات این محل با اجاره پایین در اختیار این شرکتها قرار می گیرد. شرکتهایی که در این شهرک هستند معمولاً "شرکتهای کوچکی با حداکثر ۱۰ نفر محقق هستند.

۷- شهرک تحقیقاتی اولو (OULU)

شهرک تحقیقاتی اولو اولین شهرک تحقیقاتی فنلاند است که در سال ۱۹۸۲ احداث شده است. این شهرک تحقیقاتی که به دره سیلیکن فنلاند مشهور است، شامل دو بخش تحقیقات صنعتی و تحقیقاتی پزشکی است. بخش تحقیقات صنعتی که دربرگیرنده دانشگاه OULU و بعضی از لابراتوارهای مرکز تحقیقات فنلاند است، دارای ۱۴۰۰۰۰ مترمربع زیربنا است و ۱۰۰ شرکت، ۱۰۰۰۰ پرسنل در آن به فعالیتهای تحقیقاتی اشتغال دارند. بخش تحقیقات پزشکی دارای ۱۶۰۰۰۰ مترمربع زیربنا است و ۲۰ شرکت در آن فعالیت دارند. زمینههای تحقیقات این شرکتها عبارت از الکترونیک، مخابرات، تکنولوژی اطلاعات، بیوتکنولوژی می باشد.

آموزش بزرگسالان

سیاستهای آموزشی

همانند دیگر کشورهای غربی، فنلاند به لحاظ جمعیت خود در حال پیر شدن است نوزادان فراوانی که پس از جنگ جهانی دوم به دنیا آمدند، به تدریج به سن بازنشستگی نزدیک می شوند در حالی که گروه های سنی جوانتر کم شمارتر هستند. اخیراً دولت طرح ملی را برای کارگران مسن به اجرا گذاشته است که در صدد حمایت از قابلیت ها و منابع جسمی و روانی جمعیت میان سال است تا آنها پیش از سن بازنشستگی رسمی بازنشسته نشوند. تفاوت های آموزش میان نسل قدیم و نسل جدید قابل توجه است. تقریباً نیمی از افراد بالای ۴۵ سال بدون برخورداری از آموزش حرفه ای ابتدایی مناسبی به کار مشغول شده اند. در نتیجه همپایی با تغییرات سریع و مقتضیات فزاینده زندگی شغلی برای آنان دشوار است. از این روی، آموزش بزرگسالان در کشور فنلاند تأکید خاصی بر آموزش و تربیت افراد بزرگسال به ویژه مهاجران بزرگسال دارد.

هدف اصلی طرح آموزش بزرگسالان، تضمین دستیابی به مهارتهای اصلی فناوری اطلاعاتی است که علاوه بر جوانان در اختیار بزرگسالان و سالخوردگان نیز قرار گیرد. از این روی، طی سالهای اخیر بخش قابل ملاحظه ای از تربیت و آموزش بزرگسالان متوجه مطالعات فن آوری اطلاعاتی بوده است. علاوه بر این، به منظور تثبیت مهارتهای جامعه اطلاعاتی شهروندان بزرگسال، توجه خاصی بر انجام مطالعاتی در خصوص رفاه

اجتماعی جمعیت سالخورده به ویژه مهاجرین و اقلیتهای قومی بزرگسال مطرح گردیده و درعین حال مقتضیات خاص مناطق کم جمعیت نیز مد نظر قرار می گیرد.

مشارکت در آموزش و تربیت افراد بزرگسال رده های سنی ۱۸ تا ۶۴ سال طی سالهای ۱۹۸۰، ۱۹۹۰ و ۱۹۹۵

۱۹۹۵		۱۹۹۰		۱۹۸۰		
درصد	شرکت کنندگان	درصد	شرکت کنندگان	درصد	شرکت کنندگان	
۴۳	۷۰۶۰۰۰	۴۳	۶۹۸۰۰۰	۲۷	۴۰۰۰۰۰	مردان
۵۳	۸۵۰۰۰۰	۵۲	۸۲۹۰۰۰	۳۷	۵۴۱۰۰۰	زنان
۴۸	۱۵۵۶۰۰۰	۴۷	۱۵۲۷۰۰۰	۳۲	۹۴۱۰۰۰	کل

توسعه آموزشی

سیستم آموزشی و کارآموزی بزرگسالان فنلاند نتیجه گسترش تاریخی درازمدت است. آموزش بزرگسالان در فنلاند به ویژه طی دو دهه اخیر گسترش یافته و تنوع پیدا کرده است.

آموزش بزرگسالان فنلاندی رسماً به دو بخش آموزش عمومی بزرگسالان و آموزش حرفه ای بزرگسالان تقسیم می گردد. آموزش عمومی بزرگسالان تادده ۱۹۷۰ گسترش یافت.

گفتنی است که گسترش آموزش بزرگسالان خود معطوف به آموزش حرفه ای بزرگسالان است. آموزش حرفه ای بزرگسالان بر ارتقاء مهارتهای زندگی کاری افراد بزرگسال در طول اوقات فراغت آنان تاکید دارد. افزایش آمادگی آموزش بزرگسالان متأثر از تغییراتی است که در جامعه رخ می دهد که از آن جمله می توان به ارتقاء کیفیت مأموریتهای کاری، تغییر ساختار اقتصادی جامعه و مهاجرت افراد از مناطق روستایی به مناطق شهری اشاره نمود. آموزش عمومی بزرگسالان نیز خود بر آموزش متوسطه تکمیلی بزرگسالان و آموزش

غیر رسمی که توسط مراکز آموزشی بزرگسالان، مدارس متوسطه محلی و کلاسهای تابستانه دانشگاهی ارائه می گردد، مشتمل می گردد. طی آموزش غیر رسمی بزرگسالان، فرصتهایی در جهت گسترش سواد افراد بزرگسال بدون در نظر گرفتن صلاحیتهای ویژه آنان فراهم می آید. موضوع آموزش غیر رسمی بزرگسالان بر آموزش زبان مادری، زبانهای خارجی، داده پردازی اطلاعات، علوم هنری، تربیت بدنی، مهارتهای اجتماعی و زیبا شناسی و خود درمانی اخلاقی مشتمل می گردد. در آموزش اجتماعی بزرگسالان تمرکز یادگیری بر قاعده فعالیت های دموکراتیک است. در این نوع از آموزش، قید و شرطهای آموزش عمومی بزرگسالان بر اساس مهارتهای فردی اعمال می گردد. شکل ویژه دیگر از آموزش بزرگسالان استخدام و حضور این افراد در دوره های کار آموزی و مدیریت شغلی افراد بیکار و تحت پوشش قرار دادن این قبیل افراد می باشد. آموزش بازار کار عمدتاً آموزش حرفه ای است و هدف آن متعادل ساختن عرضه و تقاضای نیروی انسانی و بر طرف سازی کمبود نیروی انسانی است. به واسطه رکود و ضعف موقعیت شغلی در نیمه اول سال ۱۹۹۰ حجم بازار کار آموزشی گسترش یافته است. علی رغم اینکه وضعیت شغلی به تدریج بهبود یافته است، همچنان تقاضای جدی برای آموزش بازار کار وجود دارد، به نحویکه طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۷، بالغ بر ۵۲٪ از متقاضیان دوره های کارآموزی موفق به دستیابی به آموزش کاریابی می گردند.

طی سالهای اخیر بخش قابل توجهی از آموزش بزرگسالان و کارآموزی با تحصیلات I T همراه شده است. علاوه بر این، به منظور استحکام بخشی به دانش و مهارتهای اجتماعی شهروندان توجه زیادی به افزایش

رفاه اجتماعی و آموزشی افراد بزرگسال و جلوگیری از محرومیت اجتماعی و برطرف سازی نیازهای ویژه مناطق دارای جمعیت متراکم معطوف گردیده است.

نرخ حضور افراد رده های سنی ۶۴-۱۸ سال در برنامه های آموزش بزرگسالان و کارآموزی طی سالهای ۱۹۸۰، ۱۹۹۰ و ۱۹۹۵

۱۹۹۵		۱۹۹۰		۱۹۸۰		
%	شرکت کنندگان	%	شرکت کنندگان	%	شرکت کنندگان	
۴۳	۷۰۶۰۰۰	۴۳	۶۹۸۰۰۰	۲۷	۴۰۰۰۰۰	مردان
۵۳	۸۵۰۰۰	۵۲	۸۲۹۰۰۰	۳۷	۵۴۱۰۰۰	زنان
۴۸	۱۵۵۶۰۰۰	۴۷	۱۵۲۷۰۰۰	۳۲	۹۴۱۰۰۰	تعداد کل

نرخ خالص فارغ التحصیلان بزرگسال بر مبنای گروه سنی طی سال ۱۹۹۷

روستایی	شهری	
۴۹	۹۸	گواهینامه دیپلم متوسطه
۶۴	۹۳	گواهینامه های آموزش عالی

آموزش معلمان

ساختار آموزشی

همزمان با اعمال اصلاحات آموزشی در اواخر دهه ۱۹۷۰، فرآیند تربیت معلم نیز سهولت یافته است. از سال ۱۹۷۷، مسوولیت نظارت و اداره مراکز خصوصی تربیت معلم به دولت واگذار گردیده و این حوزه آموزشی نیز به عنوان بخشی از ساختار آموزش حرفه ای عمومی مطرح گردید. دوره آموزش معلمان ۳ سال به طول می انجامد. گفتنی است که ۴۰٪ این زمان صرف آموزش عملی می گردد. از سال ۱۹۷۵، آموزش معلمان دوره های پروسکولو و لوکیو توسط ۱۰ دانشگاه برخوردار از دانشکده های

آموزشی در قالب ۱۸۰-۱۶۰ واحد درسی ارائه می گردد. علاوه بر این، بالغ بر ۳۵ تا ۴۰ واحد درسی در قالب روش های کلی تدریس با تأکید بر مدیریت آموزشی به دانشجویان دوره های آموزش معلمان ارائه می گردد. آموزش های کلی در رابطه با زبان و برقراری ارتباط نیز در قالب ۱۰ واحد آموزشی ارائه می گردد.

زمان لازم جهت احراز مدرک معلمی ۵ سال است. معلمین رشته های Ala - ask ، به احراز مدرک کارشناسی مشتمل بر ۱۶۰ واحد درسی نائل می آیند. معلمین فوق ملزم به کسب مهارت در حداقل دو رشته تخصصی می باشند. معلمین رشته های Yla - aste ، نیز به احراز مدرک کارشناسی در رشته تخصصی خود مشتمل بر ۱۸۰ واحد درسی نائل می آیند. گفتنی است که برخی از معلمین رشته های تخصصی نیز به کسب تخصص در ۳ رشته تخصصی (۱۵ تا ۸۰ واحد درسی مازاد برای تخصص در هر رشته) مبادرت می نمایند. علاوه بر این، معلمین، ملزم به حضور در آموزش های ضمن خدمت برای مدت ۳ ماه در سال و حضور در کلاسهای ویژه مشاوره تحصیلی در طول سال می باشند.

سیاست های فعلی آموزشی

مسئولیت برگزاری دوره های آموزش معلمان مقاطع آموزشی راهنمایی و ابتدایی کشور فنلاند از کانون آموزش معلمان در سال ۱۹۷۱ به دانشگاه های کشور واگذار گردید. در اواخر دهه ۷۰ مطابق قوانین اصلاحات آموزشی کلیه مقاطع معلمان ابتدایی و متوسطه ملزم به اخذ مدرک علمی Master گردیدند.

اولین گروه معلمان پوشش قانون فوق طی سال تحصیلی ۸۵-۱۹۸۴ فارغ التحصیل گردیدند. به عبارت

دیگر آموزش معلمان در کشور فنلاند از سابقه ۱۵ ساله آموزشی بر مبنای آموزش دانشگاهی برخوردار می باشد

دروس دیگر	واحدهای عملی روش تدریس	پایان نامه دوره	دروس تخصصی	دروس عمومی	
زبان و سایر دروس اختیاری ۱۰-۲۰ واحد درسی	به عنوان بخشی از مطالعات آموزشی ۲۰ واحد درسی	۲۰ واحد درسی	ترکیبی از دروس اصلی و تخصصی آموزشی ۳۵+۳۵ واحد درسی	دروس عمومی دانشکده های آموزشی ۵۵ واحد درسی	آموزش معلمان مقطع ابتدایی ۱۶۰ واحد ۴-۵ سال
زبان و سایر دروس اختیاری ۲۰- ۱۰ واحد درسی	به عنوان بخشی از مطالعات آموزشی ۲۰ واحد درسی	۲۰ واحد درسی	ترکیبی از دروس اصلی و تخصصی متوسطه آموزشی ۳۰+۳۵ واحد درسی	۴۰-۵۵ واحد درسی	آموزش معلمان مقطع متوسطه ۱۶۰ واحد درسی (۵ سال)

سیاست اصلی آموزش معلمان فنلاندی بر ارتقاء توانش حرفه ای معلمان به عنوان کارشناسان آموزشی

کشور استوار می باشد. طی دهه های ۷۰ و ۸۰ قوانین نسبتاً مبهم آموزشی توسط وزارت آموزش و پرورش

فنلاند وضع گردیده و اجرای آن بر همسانی برنامه های آموزشی کلیه دانشگاه های کشور منجر گردید. با

وجودی که اجرای قوانین مذکور ایجاد کیفیت استاندارد و یکپارچه برنامه های آموزشی دانشگاه های کشور

را به همراه داشته اما در عین حال به انعطاف پذیری هر چه بیشتر دوره های آموزشی معلمان و تمرکز گرایشی آن

منجر گردید. طبق قوانین جدید دانشگاه های کشور مصوب ۱۹۹۵ چهار چوبی آزاد برای دانشگاه های کشور

در جهت طراحی برنامه های آموزش معلمان اتخاذ گردید. با این حال برخی از گروه های آموزشی

دانشگاه های کشور با مشکلاتی اعم از فشارهای اقتصادی و کاهش بودجه آموزشی مواجه می باشند.

سیاست‌های آتی

از جمله مهمترین سیاست‌های آتی آموزش معلمان فنلاند می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- اتخاذ راه‌هایی در جهت عمومیت بخشی حرفه تدریس در میان جوانان بویژه مردان جوان

تدریس در فنلاند حرفه ای زنانه بوده و بیشتر معلمان مؤسسات آموزشی جدای از دانشگاهها را زنان

تشکیل می‌دادند تا بدان جا که برای مدتی سهمیه ای برای متقاضیان مرد حوزه تعلیم و تربیت

وجود نداشت.

۲- استخدام معلمان مقاطع مختلف آموزشی با رده های سنی پایین

۳- توسعه فرصت‌های آموزشی بیشتر برای معلمان و دسترسی آنان به کار حرفه ای

سن کادر آموزشی چالش دیگری است. طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۹، سن متوسط معلمان

سیستم آموزشی کشور فنلاند بر ۴۳ سال بالغ می‌گردد. گفتنی است که تفاوت‌هایی میان انواع مؤسسات آموزشی

در ساختار سنی معلمان وجود دارد. معلمان مراکز پیش دبستانی، از جوانترین گروه سنی معلمان با سن متوسط

۳۵ سال برخوردار می‌باشند. مسن ترین معلمان با رده سنی ۴۷ سال به مقطع تحصیلی تکمیلی متوسطه عمومی

تعلق دارد. این میانگین های سنی، تغییرات منطقه ای بعلاوه تفاوت های موضوعی را پنهان می‌سازد. بیشترین

نرخ معلمان در شرف بازنشستگی در بخش‌های شرقی فنلاند و معلمان زبان آلمانی یافت می‌گردد.

نهادهای مرکزی

وزارت آموزش و علوم و مؤسسات سازمان دهنده تربیت مدرس عهده دار مسوولیت طراحی و نظارت بر مقررات و مدارک تحصیلی دانشگاهی معلمان، اهداف آموزشی، محتوا و ساختار کلی دوره های تحصیلی آموزش معلمان می باشند. در چهار چوب این مقررات، دانشگاهها، به انتخاب محتوا و ساختار کلی درجات تحصیلی مختلف با جزئیات بیشتر و دقیقتر مبادرت نموده و به تدوین برنامه های آموزشی سالیانه و ساختار آموزشی خود می پردازند.

مدارک آموزشی معلمان مقاطع مختلف آموزشی بر مبنای درصد طی سال ۱۹۹۶

	دپلم متوسطه	کارشناسی	کارشناسی ارشد	دکتری
مراکز پیش دبستانی	۵/۶	۹۳/۵	۰/۹	۰/۰
مدارس جامع	۵/۵	۴۷/۶	۴۶/۵	۴/۰
مدارس متوسطه	۳/۰	۸/۲	۸۵/۷	۳/۸
مدارس و دانشکده های فنی و حرفه ای	۷/۷	۵۴/۲	۳۵/۸	۲/۳
مدارس چند حرفه ای	۲/۳	۲۲/۳	۶۴/۸	۱۰/۶
دانشگاهها	۳/۶	۳/۸	۳۴/۷	۵۷/۹
مجموع	۵/۵	۴۶/۸	۴۱/۴	۶/۲

آموزش مربیان مقاطع آموزش پیش دبستانی و ابتدایی

در سال ۱۹۹۵، آموزش معلمان مراکز پیش دبستانی و معلمان مدارس ابتدایی نیز به سطح آموزش دانشگاهی منتقل شد. حداقل شرایط لازم جهت فعالیت در مراکز پیش دبستانی و مدارس ابتدایی، برخورداری از مدرک دانشگاهی لیسانس آموزش مشتمل بر ۱۲۰ واحد آموزش ۳ ساله می باشد.

آموزش معلمان پایه

تربیت معلمان مقاطع آموزش پایه در دانشکده های آموزشی یا دیگر مراکز مشابه موسوم به مراکز تربیت معلم صوت می گیرد. از سال ۱۹۹۸ آموزش آموزگاران پیش دبستانی نیز به تمامی در دانشکده های آموزشی سازمان دهی میگردد. هر مرکز تربیت معلم، از مدارس تربیت معلمی جهت تدریس آزمایشی، انجام آزمایشات، تحقیقات و آموزش مداوم برخوردار می باشد. دانشجویان مراکز تربیت معلم پیش دبستانی، درجه دانشگاهی مقدماتی را پشت سر می گذارند. اغلب معلمان پیش دبستانی فارغ التحصیل به عنوان معلمان و مربیان کودکان خردسال در مهدکودکها مشغول به کار می شوند. گفتنیست که آنها همچنین می توانند در کلاس های پیش دبستانی مدارس جامع نیز به آموزش دروس پیش دبستانی بپردازند. معلمان کلاسهای اول تا ششم مدارس جامع نیز ملزم به اخذ درجه دانشگاهی عالی در رشته اصلی تدریس خود می باشند.

آموزش معلمان مقطع متوسطه

درجه دبیری مدارس متوسطه، درجه دانشگاهی عالی است که بر خورداری از آن به گذراندن حداقل ۱۶۰ واحد درسی نیازمند است. موضوع اصلی دروس آموزشی دانشجویان داوطلب رشته دبیری، رشته ای است که دانشجویان قصد تدریس آن را دارند. دانشجویان در دانشکده معلمان به تحصیل رشته اصلی خود در چارچوب کلی تربیت دبیر می پردازند. دوره های آموزشی چنان سازماندهی می گردند که گروه های آموزشی دانشکده ها خود مسئول سازماندهی آموزش رشته تحصیلی مربوطه بوده و مرکز تربیت معلم تنها مسئول

سازماندهی امور تربیتی باشد. گفتنی است که هر دو آموزش به طور همزمان و در تعامل با یکدیگر دنبال می شود. تربیت دبیر ۳۵ واحد تربیتی را شامل می شود. دارندگان مدارج عالی تر دانشگاهی می توانند به تحصیلات تربیتی ویژه دبیران در مراکز تربیت معلم متشکل از ۳۵ واحد درسی مبادرت نمایند. تربیت دبیران فنی و حرفه ای نیز، ارتقاء صلاحیت های متعدد تدریس فنی و حرفه ای و گسترش هر چه بیشتر موسسات آزاد آموزش بزرگسالان را به ارمغان می آورد. بسته به نوع موسسه و رشته درسی، دبیران فنی حرفه ای ملزم به برخورداری از درجه دانشگاهی و درجه پلی تکنیک (AMK) و کسب مهارت های پیشرفته فنی و حرفه ای در رشته تحصیلی خود به علاوه حداقل سه سال تجربه کاری و گذراندن حداقل ۳۵ واحد در ماحث تربیتی می باشند.

دبیران مقطع تکمیلی متوسطه معمولاً از درجه دانشگاهی مشابه معلمان مدارس جامع برخوردار می باشند. معلمان این دوره، به عنوان معلمان تک درس تنها به تدریس ۱-۲ درس مبادرت می نمایند. لازم به ذکر است که اکثریت دبیران مقطع تکمیلی متوسطه از اشتغالی تمام وقت برخوردار بوده و در زمره کارمندان محلی دولت به شمار می آیند. از این روی، مدرسین مدارس تکمیلی متوسطه، مجاز به تدریس در موسسات آموزشی دیگر من جمله مدارس جامع و یا موسسات عالی فنی و حرفه ای می باشند. علاوه بر این، کشورهای اسکاندیناوی پیمانی را به امضاء رسانده اند که مطابق این پیمان، بازار کار مشترکی برای معلمان دروس عمومی، هنری و عملی در مدارس جامع، تکمیلی متوسطه و موسسات عالی فنی حرفه ای برقرار می باشد. آموزش معلمان مدارس جامع و مدرسان مقطع متوسطه عمومی در هیأت های علمی و واحدهای تربیت مدرس قابل دسترس است. آموزش دبیر در کشور فنلاند توسط هفت دانشگاه فراهم آمده است. صلاحیتهای

آموزشی معلمان کلیه مؤسسات آموزشی مدارس جامع، مدارس متوسطه، مؤسسات فنی و حرفه ای و مؤسسات آموزش بزرگسالان یکسان بوده و حداقل میزان لازم جهت مطالعات آموزشی گذراندن ۳۵ واحد آموزشی برای کلیه مدرسين است. آموزش معلمان سطح متوسطه برآموزش موضوعات درسی خاص و متدهای تدریس مشتمل می گردد که در دانشگاهها و مراکز آموزش عالی ارائه می گردد. علاوه براین، واحدهای آموزشی تحت عنوان تدریس نظارتی (تدریس به صورت انفرادی و مشارکتی با دیگر کارآموزان دبیری) و مشاوره گروهی به دانشجویان ارائه می گردد. آموزش دبیری همچنین برپژوهشهای آموزشی مشتمل میگردد که در واحدهای دانشگاهی تربیت دبیر یا در دانشکده های فنی تربیت دبیر اجرا می گردد.

کارآموزان دبیری فنی و حرفه ای در مؤسسات فنی مختلف تمرین می بینند. آموزش دبیران فنی همواره پس از فراغت از تحصیل در دانشگاهها به دانشجویان علاقه مند به تدریس دروس فنی و حرفه ای ارائه می گردد. این درحالیست که امکان مطالعات و بررسیهای آموزشی در آموزش دبیری، بطورمجزا پس از فارغ التحصیلی نیز وجود دارد. کارآموزان دوره های دبیری، همچنین جهت برخورداری از مدرک دانشگاهی بالاتر و احراز مدرک استادی، ملزم به گذراندن دوره ۵ ساله یا بیشتر آموزشی میباشند. دوره های پیشرفته آموزش دبیری بر مطالعات پیشرفته در زمینه تعلیم و تربیت، مطالعه در زمینه موضوعات تکمیلی و متدهای جدید تدریس مشتمل می گردد. طی دوره های فوق، دانشجویان معمولاً در ۱ یا ۲ موضوع درسی تخصص میابند که با گذراندن حداقل ۳۵ واحد درسی در رشته مورد نظر، از صلاحیت لازم جهت تدریس در سطوح بالاتر مدارس

جامع برخوردار میگردند. علاوه بر این، فارغ التحصیلان دوره های پیشرفته دبیری، با گذراندن ۵۰-۳۵ واحد درسی، از صلاحیت لازم جهت آموزش دبیری کودکان استثنایی برخوردار می گردند.

نرخ معلمین مقطع آموزش تکمیلی متوسطه طی سال ۱۹۹۳

معلمین	دانش آموزان	مدارس
۵۹۶۵ فنلاندی	۹۳۴۴۸ فنلاندی	۴۲۸ فنلاندی
۴۱۰ سوئدی	۵۶۸۸ سوئدی	۳۲ سوئدی
۶۳۷۵ تعداد کل	۹۹۱۳۶ تعداد کل	۳ سایر مدارس
-	-	۴۶۳ تعداد کل

آموزش معلمین رشته های تخصصی

معلمین رشته های تخصصی ملزم به برخورداری از مدرک تکمیلی دانشگاهی و گذراندن ۱۶۰ تا ۱۸۰ واحد آموزشی در مدت زمان ۶-۵ سال می باشند. داوطلبین این رشته های تحصیلی، قصد تدریس در بخشهای تخصصی را دارند. از جمله مهمترین دروس آموزشی دوره های آموزش معلمین تخصصی میتوان به آموزش زبان مادری، زبانهای خارجی، تاریخ، علوم اجتماعی و روانشناسی، فلسفه، اخلاق، زیست شناسی، جغرافیا، ریاضیات، فیزیک، علوم کامپیوتر، شیمی، اقتصاد نساجی، کار عملی و فنی، تربیت بدنی، موسیقی و هنر اشاره نمود. فارغ التحصیلان دانشگاهی دوره های آموزش معلمین تخصصی، علاوه بر احراز مدرک استادی در رشته تخصصی مربوطه از مجوز حضور در دوره های آموزش مشاوره دانش آموزی با گذراندن ۳۵ واحد آموزشی جداگانه که به برخورداری آنان از مجوز صلاحیت لازم جهت فعالیت به عنوان مشاور آموزشی منتهی می گردد، برخوردار می گردند.

آموزش معلمان مؤسسات فنی و حرفه ای

معلمان آموزش فنی و حرفه ای، ملزم به برخورداری از مدرک عالی حرفه ای یا درجه دانشگاهی متناسب با رشته تدریس خود و تجربه کاری مناسب می باشند. به علاوه آنان ملزم به اتمام تحصیلات تربیتی می باشند. این در حالیست که معلمان مؤسسات فنی و موسسات هنری و رسانه ای ملزم به گذراندن دوره تربیتی پیش از آغاز به کار تدریس نمی باشند، بلکه این افراد مجاز به گذراندن این دوره، در قالب دوره های ضمن خدمت ظرف مدت زمان ۲-۳ سال می باشند. تحصیلات تربیتی معلمان مدارس فنی و حرفه ای بر ۴ واحد درسی در قالب دوره ۱-۲ ساله آموزشی مشتمل می گردد. آموزش تربیتی خود بر واحدهای عمومی، واحدهای تربیتی، آموزش عملی و ارائه مقاله پایانی مشتمل می گردد. گفتنی است که دوره های آموزشی تربیتی توسط مراکز عالی تربیت معلم و دانشگاه ها برگزار می گردد. علاوه بر این، معلمان مؤسسات فنی و حرفه ای ملزم به گذراندن متوسط ۵ روز آموزش ضمن خدمت در سال می باشند تا بدین طریق به ارتقاء مهارتهای حرفه ای خود مبادرت نمایند. از سال ۱۹۹۹ معلمان فنی و حرفه ای فنلاندی در دانشکده های تربیت دبیر فنی آموزش می بینند که همسو و هماهنگ با مؤسسات AMK (پلی تکنیک) می باشد.

تنها اشخاصی که از آموزش و تجربه کاری لازم جهت تدریس در مؤسسات AMK و یا مؤسسات فنی برخوردار باشند، از مجوز حضور در دوره های آموزش دبیری فنی بر اساس آموزشگاه و رشته تخصصی خود برخوردار می باشند. به فارغ التحصیلان دوره های فنی و حرفه ای، مدرک دانشگاهی AMK، و صلاحیت لازم جهت فعالیت و تدریس در مراکز فنی و حرفه ای متوسطه اعطا می گردد.

آموزش اساتید دانشگاهی

تنها اساتید تربیت معلم ملزم به گذراندن دوره های تربیتی اجباری می باشند. به عبارت دیگر، اساتید سایر دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی، از دوره های اختیاری آموزش علوم تربیتی برخوردار می باشند.

اولویتهای آموزشی

از جمله مهمترین اولویتهای آموزش معلمان می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- برخورداری بخشهای آموزشی از حداقل ۱ فرد متخصص با مدرک P.H.D در مراکز آموزش معلم
- توسعه محتوای آموزشی شامل ابعاد مختلف تدریس
- برقراری ارتباط میان واحدهای آموزش دبیری و آموزش عملی
- حفظ رابطه با دانش روز در زمینه رشته تحصیلی در بخشهای آموزش معلمان
- برقراری همکاری منظم میان کادر آموزشی و اجرایی واحدهای مختلف آموزش معلمان
- محاسبه سهمیه منابع آموزش معلمان و تخصیص مساوی این منابع به نفع گروههای مختلف

آموزشی

ارزیابی ملی و بین المللی

طی ۱۰ سال اخیر نظام آموزش معلمان فنلاندی به طور سیستماتیک و منظم بارها مورد ارزیابی و سنجش قرار گرفته از جمله مهم ترین ارزیابی های صورت گرفته در حوزه آموزش معلمان می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ارزیابی توسعه آموزش معلمان طی سال ۱۹۸۹
- ارزیابی ملی و بین المللی برنامه های آموزشی آموزش معلمان طی سال های ۹۴-۱۹۹۳
- ارزیابی تأثیر آموزش معلمان بر ساختارهای اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و ... به عنوان بخشی از برنامه تحقیقاتی ملی تحت عنوان: «آموزش تأثیر گذار» طی سال های ۹۸-۱۹۹۵
- ارزیابی ملی (ICT) در حوزه آموزش معلمان طی سال ۱۹۹۸
- ارزیابی کیفیت تحقیقات آموزشی حوزه آموزش معلمان فنلاندی طی سال ۱۹۹۹

لازم به ذکر است که ارزیابی های مذکور بر ظهور بسیاری از نتایج مثبت آموزش معلمان در نظام آموزشی فنلاند منجر گردید، که از آن جمله می توان به تربیت دانش آموزان با معلومات بالای مقطع آموزش ابتدایی اشاره نمود: با وجودیکه اکثریت معلمان فارغ التحصیل از دانشکده های آموزش معلمان از مهارتهای کلاس داری و سواد آموزشی بالایی برخوردار می باشند. با این وجود کمبود قابل توجهی در تعداد معلمان مقاطع مختلف آموزشی کشور فنلاند به چشم می خورد که از جمله مهم ترین عوامل آن می توان به بازنشستگی زود هنگام معلمان، شرایط کاری نامناسب مدارس و مشکلات معلمان فنلاندی اشاره نمود.

پروژه‌های ارزیابی هم‌چنین نشانگر این بوده‌اند که هم مدارس و هم گروه‌های آموزش معلمان مقاومت دیدگاهی خود در مورد استفاده از ارزیابی ملی (ICT) را کنار گذاشته و به اجرای فرایندهای ابتکاری متعددی در مدارس و مؤسسات آموزش معلمان کشور مبادرت نموده‌اند. که از آن جمله می‌توان به پروژه‌های آموزش از راه دور زبان‌های خارجی و رشته‌های هنری در مدارس نقاط دور افتاده کشور من جمله «لاپلند» یا جزایر منفرد اشاره نمود. علاوه بر این اجرای برخی پروژه‌های اولیه آموزشی از طریق (ICT) به برقراری همکاری میان مراکز آموزش معلمان، مدارس محلی بازار کار منجر گردیده است. در آموزش معلمان فاکتور تحقیق فاکتور بسیار مهمی است. علی‌رغم وجود مشکلات دهه ۸۰ در خصوص ادغام مطالعات تحقیقی با سایر متدهای آموزش معلمان، روشهای تحقیق و ارائه پایان‌نامه مقاطع آموزشی کارشناسی ارشد مهم‌ترین سیاست مراکز آموزش معلمان مقطع آموزشی ابتدایی کشور فنلاند محسوب می‌گردد. چرا که انجام مطالعات تحقیقی فرصت انجام پروژه‌های دائمی را برای معلمان کشور فراهم نموده است. گفتنی است که در انجام پروژه‌های آموزشی مذکور دانشجویان آموزش معلمان به بررسی موضوع یا موضوعات خاصی در زمینه‌های آموزشی مبادرت نموده، مستقلاً به پیگیری اطلاعات و یافته‌ها در خصوص موضوع مذکور پرداخته و از طریق انجام جدیدترین تحقیقات آن را به‌عنوان تز تحقیقاتی خود ارائه می‌دهند. با انجام چنین پروژه‌هایی معلمان مقاطع مختلف آموزشی به‌طور فعال مطالعه نموده و از دیدگاه انجام فعالیت‌های تحقیقاتی متعدد همچون محققان برخوردار می‌گردند. نتیجه کلی ارزیابی‌ها این است که هرچه انجام مطالعات تحقیقاتی حوزه آموزشی بیشتر مورد نیاز باشد، به ارتقاء کیفیت یادگیری، دروس آموزشی منجر می‌گردد. اگرچه نظام آموزش معلمان کشور

فنلاند از بسیاری جهات موفق بوده است اما هنوز مشکلات زیادی وجود دارد که باید با جدیت مورد ارزیابی قرار گیرد. وجود قرابت مشهود در ارزیابی‌های آموزشی نشان می‌دهند که فقدان هم‌کاری میان حوزه‌های مختلف آموزشی از کیفیت آموزش معلمان می‌کاهد. هم‌کاری میان حوزه می‌بایستی سازماندهی یافته و به گرایش بیشتری به سمت اتخاذ اهداف مشترک معطوف گردد. این قبیل همکاری‌ها میان رشته‌های دانشگاهی و گروه‌های آموزشی، مدارس محلی و گروه‌های آموزش معلمان محلی، دانشگاه‌ها، و مراکز تربیت معلم برقرار گردیده است. مورد دیگری که مورد توجه بوده است کیفیت یادگیری است. آیا معلمان فنلاندی از ظرفیت خاصی جهت آموزش دانش‌آموزان در دنیایی که از گذشته متناقض‌تر است برخوردار می‌باشند؟ یادگیری در جامعه مدرن امروزی که حذف اجتماعی آموزش تهدید واقعی محسوب می‌گردد مستلزم پرورش توانایی‌های بالقوه معلمان است. طی سال‌های ۹۸-۱۹۹۵ سیاست جدیدی جهت ارزیابی پروژه‌های تحقیقاتی معلمان کشور اتخاذ گردید. هدف از اتخاذ سیاست مذکور، گسترش مفهوم ارزیابی و تبدیل آن به ابزاری جهت توسعه فراگیر آموزش و برقراری هم‌کاری فزاینده میان حوزه‌های مختلف آموزش معلمان کشور می‌باشد. هدف اصلی پروژه مذکور بررسی دیدگاه گروه‌های مختلف فعال در امر آموزش اعم از معلمان، دانشجویان کادر دپارتمان آموزشی، والدین و اتحادیه‌های معلمان می‌باشد. بررسی تأثیرگذاری آموزش معلمان در ۳ سطح ملی، فرهنگی و فردی از جمله دیگر اهداف کلی پروژه‌های تحقیقاتی می‌باشد. هدف ارزیابی مذکور به زیر سؤال بودن یا رده بندی نمودن آموزش معلمان و مدرسان این قبیل مؤسسات نبوده بلکه ارزیابی میزان معلومات و انعطاف‌پذیری معلمان کشور را مد نظر دارد. انجام پروژه‌های کذکور برقرار نمودن ارتباط

میان گروه‌های مختلف و سهام‌داران حوزه آموزش با آموزش معلمان و منسجم نمودن مسائل مربوط به آموزش معلمان بوده است. بدین ترتیب می‌توان از عان داشت که، هدف پروژه تشخیص و پاسخگویی به این موضوع می‌باشد. که مؤثر بودن آموزش معلمان فرایندی چند سطحی است. فرهنگ شامل چهارچوب‌ها، حقایق، هنجارها و تجربیات متغیری است. مه همگی از ساختار اجتماعی برخوردار می‌باشند. در ارزیابی تأثیرگذاری آموزش معلمان در سطح فرهنگی بررسی اهداف آموزش معلمان از دیدگاه سهام‌داران مختلف حوزه آموزشی مطرح می‌باشد. هدف ارزیابی عملکرد آموزش معلمان آشکارسازی این موضوع است که اهداف مذکور تا چه حد به دست آمده و موانع اصلی جهت رسیدن به اهداف مذکور چیست. آموزش معلمان خودنماد فرهنگی است که در فرایند نوسامانی فرهنگی شکل می‌گیرد و بخشی از این فرایند محسوب می‌گردد. اهداف و کاملاً قطعی در حوزه آموزش معلمان وجود ندارد چرا که این قبیل آموزش با موقعیت‌های خاص اجتماعی، سیاسی و فرهنگی در ارتباط می‌باشد. از جمله مهم‌ترین اهداف مطالعات تحقیقاتی آموزش معلمان در حوزه فرهنگ می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- افزایش توانائی‌های معلمان در آموزش موضوعات فرهنگی
- افزایش توانائی‌های معلمان از طریق گسترش برنامه‌های آموزشی
- آمادگی معلمان از طریق تکنولوژی اطلاع رسانی
- آمادگی معلمان از طریق برخورداری از آموزش از طریق رسانه‌ها
- آمادگی معلمان جهت مشارکت در فعالیت‌های آموزشی - فرهنگی

- توانایی‌های معلمان در مواجهه شدن با معضلات اخلاقی و فرهنگی مدارس کشور

جامعه بر اساس تعریف هامبر ماس، نظام‌های قانونی است که از طریق آن افراد به عضویت گروه‌های

اجتماعی در آمده و از این طریق استحکام می‌یابند. این مفهوم جامع در بر گیرنده روابط میان مجموعه‌های

مختلف سازمانی است. ساختار سازمانی، قدرت، نظارت و همکاری میان اعضای مختلف جامعه در زمره مهم

ترین فاکتورها، در تجزیه و تحلیل اجتماعی محسوب می‌گردد. با تأکید بر سطح اجتماعی در آموزش معلمان

سؤالات متعددی من جمله سؤالاتی در خصوص استقلال آموزش معلمان و ماهیت روابط میان آموزش معلمان

با سایر سیستم‌های آموزشی مطرح می‌گردد. شواهد زیادی وجود دارد که تشکلات، پنهان یا پیدا در رابطه

آموزش معلمان و سایر سیستم‌های آموزشی و سهامداران حوزه آموزش را تأیید می‌نماید. مطالعات سطح

اجتماعی در محدوده آموزش معلمان فنلاندی مطالعاتی را شامل می‌گردد. که بر موارد ذیل تأکید دارند:

- چگونه روابط میان مؤسسات آموزش معلمان با سایر سازمان‌های آموزشی باعث افزایش و یا

کاهش نقش تأثیر گذاری آموزش معلمان بر سطح اجتماعی جامعه گردیده است؟

- چگونه و چرا اعضاء مختلف جامعه من جمله والدین انجمن های محلی و دولت تمایل به

بررسی توسعه آموزش معلمان دارند؟

- چگونه می توان هم کاری بیشتر میان آموزش معلمان و سایر سهامداران حوزه آموزش را برقرار

نمود؟

- تساوی جنسیت در آموزش معلمان به چه معنی است؟

در ارزیابی تحقیقات صورت گرفته در خصوص تأثیر گذاری آموزش معلمان بر نظام آموزشی تمرکز چندانی بر توانائی های کلی معلمان فنلاندی صورت نگرفته بلکه عمده تمرکز بر برداشت شخصی معلمان از حرفه معلمی و تمایل آنان به فعالیت در حوزه آموزش استوار می باشد. در این سطح مطالعات بر فرایندهای مقدماتی و هویت شغلی معلمان و گسترش دامنه اعتقاد و مسئولیت پذیری معلمان تأکید فراوان شده است. فرایندهای توسعه معلمان فنلاندی طی ۱۰ سال اخیر از اهمیت بسیاری برخوردار گردیده است. در بررسی نقش جدید معلمان در دنیائی با تحرک زیاد امروز آگاهی بسیار بالا از ماهیت فرد احساس می گردد. به عبارت دیگر نقش آموزش معلمان در جهت رشد ماهیت معلمان به عنوان نمایندگان یک حرفه اخلاقی از اهمیت خاصی برخوردار می باشد.

پذیرش تحصیلی

مسئولیت انتخاب دانشجویان دوره های آموزش معلمان، با دانشگاهها و هیأت علمی یا گروه آموزشی دانشگاهی است که بر مبنای نمرات آزمون ورودی دانشگاه ها و نمرات مدرک مقطع متوسطه درجه بندی می گردد. افراد متقاضی آموزش دبیری، ملزم به گذراندن آزمون کتبی ورودی، آزمون هوش و آزمون مصاحبه در خصوص رشته تحصیلی میباشد. برخی از دانشگاهها نیز، در پذیرش تحصیلی دانشجویان خود، علاوه بر آزمون ورودی آموزش عملی اجباری در قالب جلسات گروهی برگزار مینمایند. شرایط پذیرش مدرسین آموزش

استثنایی و مشاوره تحصیلی نیز منطبق بر شرایط و ضوابط عمومی پذیرش تحصیلی دانشگاهها بوده و توسط هیأت های آموزشی مشخص می گردد.

معضلات آموزشی

امروزه در بسیاری از کشورها، من جمله کشور فنلاند معضلات عمده ای بر سر راه اعمال تغییرات در سطوح مختلف جامعه اعم از اقتصاد، فرهنگ، ساختار اجتماعی و سیستم های آموزشی نظیر آموزش معلمان وجود دارد. چرا که این گونه تغییرات در سطوح مختلف متفاوت بوده و گاهی در جهت های مختلف اعمال می گردد. گاهی نیز فشارهای بیرونی و یا مقاومت های درونی مانع اعمال تغییرات حتی تغییر در جهت پیشرفت می کردند. بسیاری از نویسندگان بر این باورند که روند اعمال تغییرات در ساختار مدارس و دانش آموزان از روند بسیار کندی برخوردار می باشد. کیویان به طور بدبینانه ای بر این باور است که بسیاری از اصلاحات اعمال شده در جهت تغییر ساختار اساسی مدارس با موفقیت کمی روبرو شده و برخی از اصلاحات نیز تنها موفق به تغییر کلماتی شده اند که توسط سیاست گذاران مورد استفاده قرار می گیرد. ویدین که در مورد آموزش معلمان قلم می زند بر این اعتقاد است که در خصوص آموزش معلمان ضعف موجود در مدارس به اشخاص یا مراکزی باز می گردد که به ترتیب معلمان مبادرت نموده اند. اگر چه همیشه مدارس سپر بلایی برای همه مشکلات جامعه بوده اند اما انتقادات امروزی در این مورد محل قوی تری به خود گرفته است که کمتر قابل بخشش است. ویدین در برشمردن دلایل بی تأثیری آموزش معلمان چنین ذکر می کند: موقعیت به

حاشیه رانده شده آموزش معلمان در دانشگاه‌ها، در نتیجه بروز مقاومت سنت‌های آموزش محلی و منطقی در آموزش معلمان و معیارهای آموزشی سطح پایین افرادی است که به ترتیب معلمان مبادرت می‌نمایند. بررسی تأثیر پذیری آموزش معلمان در فنلاند تأیید کننده نتایجی بود که در ارزیابی‌های قبلی در سطح ملی بدست آمده بود. ارزیابی‌ها نشان داد که آموزش صحیح معلمان در کیفیت رشته حرفه‌ای آموزش معلمان تأثیر به‌سزایی دارد. از جمله اساسی‌ترین نفیصه‌های ارزیابی آموزشی معلمان فنلاندی می‌توان به عدم شناخت کامل از مشکلات اساسی پیشروی آموزش معلمان اشاره نمود. علاوه بر این آموزش معلمان به‌عنوان زیر مجموعه‌ای جدا مطرح گردیده و در طرح مطالعات تحقیقی فنلاند جدایی مدارس و آموزش معلمان به خوبی قابل رؤیت است. مدارس از رسوم و قوانین خاص خود و آموزش معلمان نیز از قوانین خاص خود برخوردار می‌باشند. از این روی هم‌کاری میان مدارس و مراکز آموزش معلمان پس از فارغ‌التحصیلی معلمین از مراکز آموزشی از میان می‌رود. و مراکز آموزش معلمان در زمره سیستم‌هایی از جامعه محسوب می‌گردند. این سیستم‌ها از مقررات مستقل خود برخوردار بوده که معمولاً در فرایند عملی سازی مقررات ظرفیت ارتباط و هم‌کاری خود را از دست می‌دهند از آنجائیکه سازمان‌ها و نهادها از ساختار، نظام و مکانیزم‌های کنترلی انحصاری خود برخوردار می‌باشند. اگر یک سازمان یا بخشی از آن نظیر مدارس در تلاش جهت نیل به اهداف مهم نظیر ارائه برنامه‌های جامع آموزشی با موفقیت همراه گردد. عملکرد سازمان دیگر در جهت عکس آن خواهد بود. از جمله دیگر مشکلات مهم پیشروی آموزش معلمان فنلاندی می‌توان به عدم کارآیی طرح‌های ابتکاری (ICT) در حوزه آموزش معلمان اشاره نمود. چرا که ساختار طرح‌های مذکور عموماً با ساختار سازمان‌های

آموزش به ویژه آموزش معلمان تفاوت داشته و مطابق جدول زمانی که از انعطاف پذیری بیشتری برخوردار می باشد. فعالیت نموده و توسط سایر اعضاء و سازمان ها مورد استفاده قرار می گیرند. به عبارت کلی تر طرح های مذکور در برقراری ارتباط با مدارس معمولی و یا آموزش معلمان با مشکلاتی مواجه می گردند. چرا که طرح های ابتکاری (ICT) برخلاف نظام حاکم بر مدارس و مؤسسات تربیت معلم عمل می کنند. دلایل وجود چنین اختلافاتی در سیستم طرح های ابتکاری و نظام آموزشی به ویژه آموزش معلمان را می بایستی در عوامل نظیر برنامه های زمانی، برنامه های آموزشی، واحدهای درسی و نمرات، اندازه کلاس و منابع درسی مراکز آموزش معلمان جستجو نمود. به عبارت دیگر عوامل مذکور به عنوان عوامل بازدارنده مهارت های جدید آموزش معلمان ممانعت می نمایند. از جمله دیگر مشکلات عمده پیشروی نظام آموزش معلمان فنلاند می توان به فشردن دوره های آموزشی و کمبود مدت زمان دوره های آموزشی اشاره نمود. دیگر معضل نظام آموزشی معلمان فنلاند این است که نهاد های نظارت کننده نظام آموزشی معلمان در کشور فنلاند به گونه ای عمل می نمایند که به کنار گذاشته شدن ایده های آموزشی دانشجویان دوره های تربیت معلم منجر می گردد. در چنین نظامی دانشجویان به اخذ تعداد بیشتری واحد درسی مبادرت می نمایند. چرا که سیستم به این مسائل اهمیت می دهد. به طور کلی از جمله مهمترین معضلات پیش روی آموزش معلمان کشور فنلاند می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- کمبود قابل توجه معلمان مقاطع مختلف آموزشی

۲- نیاز به معلمان فنی و حرفه ای و عمومی

انتظار می رود که با به اجرا درآمدن طرح OPEPRO توسط وزارت آموزش و پرورش و صندوق

اجتماعی اروپا این معضل برطرف گردد.

۳- بازنشستگی بسیاری از معلمان در آینده ای نزدیک به ویژه طی سالهای ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ به واسطه

اجرای طرح بازنشستگی زودتر از موعد مقرر

۴- توسعه تربیت معلم افزایش تعداد معلمان فاقد صلاحیت به جهت افزایش روند آموزش معلم و کاهش

محسوس تعداد معلمان سطوح مختلف آموزشی

این درحالیست که مشکل مواجهه با کمبود معلمان مقاطع مختلف آموزشی با تعداد فراوان

فارغ التحصیلان یا منافع اقتصادی قابل حل نیست. در مقررات تحصیلی انعطاف پذیری کافی لازم

است، تا معلمان فاقد شرایط لازم قادر باشند در رشته کاری خود شرایط لازم را کسب

کنند. برقراری همکاری رؤسا و کارفرمایان مؤسسات نیز نیاز است. آموزش ضمن خدمت فقط

زمانی موفق خواهد بود که شرایط و محیط در اجتماع کاری معلمان مناسب است.

۵- نرخ فراوان مهاجرت شهروندان فنلاندی از مناطق دورافتاده و روستایی به کلان شهرها

رشد کمبود معلم به بعد منطقه ای نیز مربوط است. کمبود معلم بر مناطق مختلف کشور تأثیر می

گذارد. در جنوب فنلاند تعداد معلمان واجد شرایط کافی نیست.

در سراسر فنلاند معلمان آموزش استثنائی بسیار اندک است. در شمال فنلاند جذب معلمان

زبان، علوم و هنر واجد شرایط مشکل است. در طرح کاهش کمبود معلم که طی سال ۱۹۹۸ توسط

وزارت آموزش و پرورش به مورد اجرا درآمد، برنامه ای در جهت گسترش تربیت معلم به راه افتاد. گفتنی است که بیشترین گسترش در این خصوص طی سال های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۳ مشهود می باشد. متعاقب اجرای طرح های فوق، جذب معلمان در تمامی بخشهای تربیت معلم به خصوص آموزش استثنائی، آموزش زبان، ریاضیات و علوم افزایش یافته است. اگر چه کمبود معلم مشکل جدی نیست، اما میتواند فرصت مناسبی باشد. برطرف سازی معضل کمبود معلم در کشور، خود نیازمند بررسی مضمون و اسلوب شناسی است.

۶- ضعف معلمان در فعالیت های اداری، آسایش دانش آموزان، همکاری با والدین و کادر مدارس در شرایط بحران

۷- برخورداری اندک معلمان از امکانات جهت انجام فعالیت های فوق برنامه آموزشی (عدم کفایت فنون آموزشی معلمان در بهره گیری از فناوری تکنولوژیک آموزشی)

۸- عدم ارائه آموزش ضمن خدمت در محیط مدارس و ارائه آن در محیطی جدا از شرایط کاری

۹- عدم برخورداری فارغ التحصیلان معلمی از فرصت کافی جهت آشنائی با ICT

اصلاحات آموزشی

از جمله مهمترین اصلاحات به عمل آمده در حوزه آموزش معلمان طی سال ۹۹-۱۹۹۸ می توان به

موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- تشکیل دفاتر نمایندگی اساتید دانشگاهی و معلمان
- ۲- توسعه بهره گیری از ICT در حوزه آموزش بزرگسالان و آموزش معلمان
- ۳- اجرای پروژه دانشگاه مجازی تربیت معلم
- ۴- یکپارچه سازی روند آموزش مقدماتی معلمان، ارائه راهنمایی تحصیلی به آنان طی مراحل اولیه شغلی و آموزش ضمن خدمت
- ۵- آشکار سازی کمبود هماهنگی در روند تحصیلی معلمان و ارائه راهنماییهای ناکافی به معلمان تازه کار
- ۶- ایجاد استمرار در آموزش مقدماتی معلمان و مداوم سازی این آموزشها
- ۷- تاکید بر نیازهای تحصیلی معلمان مشتمل بر تحصیلات مقدماتی کلی و مستمر به آنان
- ۸- انتقال تصمیم گیری های حوزه آموزش معلمان به سطح محلی و برخورداری مسئولان محلی از مسوولیت بیشتر در فرآیند آموزش ضمن خدمت معلمان
- ۹- تغییر مدت زمان حضور معلمان مقاطع مختلف تحصیلی در دوره های ۳ ساله آموزش اجباری از ۹ روز به ۲۵ روز برای معلمان مراکز عمومی، ۵۰ روز برای معلمان مراکز آموزش بزرگسالان و ۸۰ روز برای معلمان فنی و حرفه ای
- ۱۰- ارائه واحدهای ICT به بیش از نیمی از معلمان حرفه ای و عادی
- ۱۱- برخورداری معلمان از مهارت در حداقل دو رشته تخصصی
- ۱۲- تخصصی سازی فرآیند آموزش معلمان در آموزش گروههای سنی مختلف

۱۳- تقویت معلمین به برخورداری از توانایی ارزیابی حوادث گوناگون در جهان امروز و اعطای

صلاحیت آموزش به جوانان در جهت پذیرش مسئولیت ها و تواناییهای اجتماعی

از دهه ۱۹۷۰، مسوولیت آموزش معلمین مدارس جامع و متوسطه دولتی به دانشگاه ها تفویض

گردید. معلمین ملزم به برخورداری از مدارک دانشگاهی بالا در زمینه آموزش پس از گذراندن دوره

آموزشی ۵ ساله می باشند. طی سالهای ۱۹۹۵ الی ۱۹۹۶، مسوولیت آموزش مربیان مراکز آموزش پیش دبستانی

به دانشگاهها منتقل شد. مطابق چنین اصلاحی، مربیان مراکز فوق ملزم به برخورداری از مدرک کارشناسی

پس از گذراندن دوره آموزشی ۳ سه سال گردیدند. از سال ۱۹۹۶، آموزش دبیر فنی در دانشکده تربیت فنی

سازماندهی شده است. سیاست اصلی آموزش معلمان فنلاند پس از اعمال اصلاحات در آن بر آموزش معلمین

فنلاندی با تأکید بر گسترش فعالیتهای تحقیقاتی تمرکز دارد.

اصلاحات آتی

از جمله مهمترین اصلاحات آتی حوزه آموزش معلمان می توان به موارد ذیل اشاره نمود

۱- افزایش تعداد معلمین سوئدی زبان مقاطع ابتدایی و متوسطه طی پاییز سال ۱۹۹۸

۲- اختصاص سهمیه ای خاص برای کادر آموزشی و معلمین سامی زبان در قالب برنامه های کار

آموزی معلمان ابتدایی در دو دانشگاه واقع در فنلاند شمالی

۳- اختصاص سهمیه ای خاص برای کادر آموزشی و معلمین رومانیایی زبان مدارس ابتدایی

۴- اختصاص سهمیه ای خاص برای مدرسان رمانیایی زبان توسط وزارت آموزش

آمار تحصیلی

ساختار سنی معلمان در نظام رسمی آموزش و درصد معلمان زن طی سال ۱۹۹۶

میانگین سنی	رده سنی ۶۰ سال	رده سنی ۵۰ تا ۵۹ سال	رده سنی ۴۰ تا ۴۹ سال	رده سنی ۳۰ تا ۳۹ سال	رده سنی ۳۰ سال	زنان	معلمان	
۳۵	۰,۲	۵,۵	۲۴,۹	۴۶,۲	۲۳,۲	۹۶	۸۷۳۷	مدارس پیش دبستانی
۴۳	۰,۸	۲۸,۵	۳۲,۲	۲۶,۸	۱۱,۶	۶۸	۳۹۹۶۶	مدارس جامع
۴۷	۶,۴	۳۶,۳	۲۸,۸	۲۰,۴	۸	۶۴	۵۷۶۶	متوسطه تکمیلی عمومی
۴۴	۲,۴	۲۵,۲	۴۱,۵	۲۶,۴	۴,۱	۵۳	۱۵۰۶۳	کالجها و مدارس حرفه ای
۴۴	۲,۷	۲۵,۲	۴۶,۵	۲۴,۶	۱,۳	۵۷	۱۰۱۹	مراکز پلی تکنیک
۴۳	۴,۷	۲۴,۹	۳۱,۲	۲۸,۱	۱۱,۱	۳۸	۷۱۱۵	دانشگاهها
۴۳	۱,۹	۲۵,۵	۳۳,۱	۲۸,۵	۱۱	۶۵	۷۷۶۶۶	کل

نرخ تحصیلات معلمان در نظام آموزشی رسمی بر مبنای درصد طی سال ۱۹۹۶

میزان تحصیلات (%)				
دکتری	کارشناسی ارشد (%)	کارشناسی یا عالی فنی و حرفه ای	غیر دانشگاهی	
۰	۰,۹	۹۳,۵	۵,۶	پیش دبستانی
۰,۴	۴۶,۵	۴۷,۶	۵,۵	مدارس جامع
۳,۱	۸۵,۷	۸,۲	۰,۳	مدارس متوسطه عمومی
۲,۳	۳۵,۸	۵۴,۲	۷,۷	کالج های حرفه ای
۱۰,۶	۶۴,۸	۲۲,۳	۲,۳	مراکز پلی تکنیک
۵۷,۹	۳۴,۷	۳,۸	۳,۶	دانشگاهها
۶,۲	۴۱,۴	۴۶,۸	۵,۵	کل

آموزش ضمن خدمت

ساختار آموزشی

در نتیجه اصلاحات انجام شده در زمینه مدارس جامع و اعمال دیگر تغییرات اساسی در سیستم آموزشی طی دهه ۹۰، دولت اقدام به فراهم کردن آموزش ضمن خدمت برای مدرسین کرد که میزان این آموزش در توافق های گروهی از ۵ - ۳ روز رده بندی شد. به واسطه اعمال سیاست تمرکز زدایی در حوزه مدیریت آموزشی، مسئولیت آموزش ضمن خدمت به متصدیان امور آموزشی محول شده است چراکه مسئولان امور پرورشی به این امر توجه دارند که مدرسین در آموزشهای حرفه ای بیشتری مشارکت نمایند. هیچ قانون خاصی بر آموزش ضمن خدمت معلمین حاکم نبوده و شرکت در دوره های آموزش ضمن خدمت تا حدی بنا به توافق گروهی صورت می گیرد. معلمین معمولاً در آموزش ضمن خدمت به مدت ۳ روز در سال با مزایا و حقوق کامل شرکت می کنند. از طرف دیگر، کارفرماها این حق را دارند که معلمین تمام وقت را برای تدریس منصوب نموده و به انتخاب برنامه ها و طرحهای آموزشی ضمن خدمت مبادرت نمایند. آموزش ضمن خدمت خود از انواع مختلفی به شرح ذیل برخوردار می باشد:

(a) آموزش ضمن خدمت با برخورداری معلمین از قدرت تصمیم گیری

در این نوع آموزش فرد شرکت کننده از حمایت مالی شهرداری یا مدرسه محل خدمت خود برخوردار می گردد. اغلب مدرسین نظر مساعدی در خصوص این نوع آموزش دارند چرا که به

افزایش دانش و معلومات معلمین در زمینه رشته های تحصیلی خود یا روش کار منتهی می گردد.

(b) آموزش ضمن خدمت فراهم آمده به واسطه سازماندهی مؤسسات آموزشی

این نوع از آموزش معمولاً در حیطه مسئولیت مقامات محلی است. از این روی، مقامات محلی برای هزینه های آموزشی خود یارانه دولتی دریافت می نمایند. هدف اصلی این دوره اختصاص حداقل مبلغ ۱٪ از درآمد تدریس به آموزش ضمن خدمت می باشد. گفتنی است که در این نوع آموزش، معلمین حقوقی دریافت نمی دارند.

(c) دولت به ویژه، شورای ملی آموزش، مسئولیت سازماندهی، نظارت و حمایت مالی این نوع آموزش را به عهده دارد.

این نوع از آموزش، در جهت گسترش اجرای اهداف تعریف شده توسط مجلس و دولت و یا متصدیان آموزشی و وزارت آموزش و پرورش و شورای ملی آموزش در زمینه نتایج مورد نظر طراحی شده است. این نوع آموزش عمدتاً در زمینه بالا بردن مهارتهای معلمین در محدوده های ذیل متمرکز می باشد:

۱- بهره گیری آموزشی از اطلاعات و فنی آوریهای ارتباطی (ICT)

۲- گسترش دوره های آموزش زبان فنلاندی و جهانی سازی آن در جهت برقراری روابط آموزشی با سایر کشورها

۳- ارزیابی صحیح از عملکرد دانش آموزان و تقویت سیستم خود ارزیابی آموزشی و آموزش میدانی لازم به ذکر است که معلمین حقوق و مزایایی برای فراگیری این نوع آموزش دریافت نمی دارند.

حضور در این برنامه ها برای کلیه معلمان آموزش عمومی یا حرفه ای آزاد بوده و هیچ شرایط خاص

پذیرشی وجود ندارد.

نهادهای مرکزی

دوره های آموزش ضمن خدمت توسط گروهها و هیأت علمی دانشگاهی، مراکز آموزش پیوسته

دانشگاهی واحدهای آموزش دبیری، دانشکده های تربیت دبیرفنی، دانشگاههای تابستانی و انجمنهای

حرفه ای معلمان سازماندهی می گردد.

آموزش فنی و حرفه ای

ساختار آموزشی

آموزش فنی و حرفه ای ابتدایی به صوت کار آموزی تقریباً برای کلیه رشته ها در موسسات فنی حرفه ای

عرضه می شود. گذراندن دوره حرفه ای ابتدایی دو تا سه سال بطول می انجامد و آموزش آن در موسسات فنی

حرفه ای چند رشته ای یا تخصصی اراچه می شود. با اتمام دوره حرفه ای سه ساله، دستیابی به کلیه اشکال

آموزش عالی میسر می گردد. در آموزش حرفه ای تکمیلی، امکان تحصیل در دوره های حرفه ای پیشرفته

ودوره های حرفه ای تخصصی وجود دارد. مدارک دوره های حرفه ای پیشرفته و تخصصی تنها در آزمون های

قابلیت سنجی اعتبار یافته و عموماً برای بزرگسالان شاغل در نظر گرفته می شود

به طور کلی میتوان گفت که نظام آموزشی فنی و حرفه ای در فنلاند، مشتمل بر مجموعه ای از رشته های مختلف، انواع موسسات و سطوح مختلف آموزشی است. این نظام مشمول قانون مصوب موسسات فنی و حرفه ای مصوب سال ۱۹۸۷ می باشد. گفتنی است که در خصوص هر موسسه، مصوبه ای جداگانه وجود دارد. آموزش فنی و حرفه ای در سه سطح مجزا به علاقه مندان ارائه می گردد. در حال حاضر دانش آموزان مجاز می باشند که پس از اتمام مقطع آموزش پایه و یا پس از قبولی در آزمون نهایی مقطع متوسطه، در مراکز آموزش فنی و حرفه ای حضور یابند. داوطلبان فارغ التحصیل مدارس جامع، پس از گذراندن دوره ۲ ساله مدرک در سطح مقدماتی متوسطه (سطح ۳ Isced)، پس از طی دوره ۲ تا ۵ ساله، مدرک در سطح تکمیلی متوسطه (سطح ۵ Isced) و پس از طی دوره ۴ تا ۵ ساله مدرک عالی (سطح ۶ Isced) دریافت می نمایند. با وجودیکه این دو گروه اساساً از برنامه های درسی جداگانه ای برخوردار می باشند، اما تحصیلات آنان به اخذ مدارک یکسانی می انجامد. طی سالهای اخیر، تغییرات مهمی در ساختار آموزش فنی و حرفه ای در حال انجام است. از جمله این تغییرات می توان به این مورد اشاره نمود که در ساختار موجود، آموزش در قالب ۲۶ برنامه پایه تنظیم شده و تمامی شاخه های شغلی را تحت پوشش قرار می دهد. گفتنی است که برنامه های پایه فوق خود از ۲۲۰ دوره تخصصی حرفه ای متشکل می گردند. از این روی، داوطلبانی که مستقیماً از مدارس جامع وارد مراکز آموزش فنی و حرفه ای می گردند، به گزینش یکی از برنامه های پایه طی سال نخست مبادرت می نمایند اما تا سال دوم مبادرت به انتخاب رشته مشخص نمی نمایند. پس از گذراندن سال نخست، داوطلبان به گزینش دوره های تخصصی مبادرت می نمایند. به عبارت دیگر برخی به مراکز متوسطه و برخی به سطوح

عالیتر راه می یابند. براین قاعده استثناهایی وارد است. آندسته از دانشجویانی که در آزمون نهایی پذیرفته شده اند، به دوره های تخصصی راه می یابند. در حدود ۱۷٪ برنامه های تحصیلی فنی و حرفه ای سطح متوسطه مبتنی بر آزمون نهایی می باشد و این درحالیست که رقم مشابه برای سوح عالیتر ۶۰٪ است. موسسات بازرگانی نیز به آموزش دانشجویان در بسیاری از مشاغل تجاری، بازرگانی، مدیریت دولتی و فن آوری اطلاعاتی مبادرت می نمایند. به طور کلیتر میتوان گفت که آموزش فنی و حرفه ای در سطوح متوسطه و عالی ارائه می گردد. آموزش هتلداری و اداره رستوران نیز در مدارس حرفه ای چند رشته ای و برخی از موسسات کشتی رانی به علاقه مندان ارائه می گردد. آموزش بهداشت و امور اجتماعی نیز در سطوح متوسطه و عالی در موسسات تخصصی ارائه میگردد. همچنین موسساتی تخصصی آرایشگری، هنر، موسیقی و تربیت بدنی دایر می باشد. موسسات کشاورزی نیز به ارائه برنامه های آموزشی خود طی سطوح متوسطه و عالی مبادرت می نمایند. تحصیلات جنگل داری نیز بر آموزش های عملی متعددی مشتمل می گردد. گفتنی است که تقریباً تمامی موسسات کشاورزی و جنگلداری و بالغ بر نیمی از موسسات اقتصادی، در زمره مدارس شبانه روزی به شمار می آیند. سال تحصیلی مدارس فنی و حرفه ای از دو نیم سال (نیم سال پائیزی که در ماه اگوست آغاز شده و در ماه دسامبر خاتمه می یابد) و (نیم سال بهاری که در ماه ژانویه آغاز شده و تا ماه می به طول می انجامد) متشکل می گردد. تعداد روزهای کاری مدارس فنی و حرفه ای طی سال تحصیلی بر ۱۹۰ روز کاری (۳۵ ساعت در هفته) مشتمل می گردد.

برنامه های آموزشی

برنامه های آموزشی فنی و حرفه ای مبتنی بر راهبردهای ملی طراحی برنامه های درسی است. برنامه های جدید آموزش فنی و حرفه ای طی سال ۱۹۹۵ ابلاغ گردید. گفتنیست که برنامه های آموزشی مدارس مذکور با همکاری کارشناسان حوزه صنایع، موسسات تحقیقاتی و موسسات آموزش فنی و حرفه ای تدوین می گردد. در حال حاضر برنامه های درسی مدارس فنی و حرفه ای برآموشهای حرفه ای شغل مدار و دروس مشترک اجباری مشتمل می گردد. تحصیلات فنی و حرفه ای علاوه بر دروس نظری و عمومی بر آموزش عملی نیز مشتمل می گردد. بخش اعظم دوره های تحصیلی فنی و حرفه ای در قالب آموزشهای تئوریک و درموسسات فنی و حرفه ای سپری می گردد. این درحالیست که عمده فعالیتهای عملی در کارگاه های آموزشی صورت می پذیرد. برخلاف دوره های کارآموزی معمول، دانشجویان و کارفرمایان از رابطه قراردادی با یکدیگر برخوردار نمی باشند، چراکه کارفرمایان در قبال برنامه های آموزشی ارائه شده، حق الزحمه دریافت میدارند. دوره های کارآموزی عمدتاً بر دوره های ۵-۱ ماهه بالغ میگردد. از جمله دروس اجباری مشترک در تحصیلات متوسطه عمومی و فنی و حرفه ای میتوان به دروس زبانهای فنلاندی و سوئدی به عنوان زبان مادری، زبان خارجی، ریاضیات، فیزیک، شیمی، فناوری اطلاعاتی، تعلیمات اجتماعی، تربیت بدنی، بهداشت و هنر اشاره نمود.

دوره های کارآموزی

دوره های کارآموزی، دوره های آموزشی خاصی است که به موجب آن کارفرمایان متعهد به ارائه آموزشهای خاصی به دانشجویان گردیده و دانشجویان نیز در قبال این آموزش ملزم به فعالیت برای کارفرمایان می باشند. کارفرمایان نیز از محل بودجه های عمومی، به تامین هزینه های آموزشی مبادرت می نمایند. لازم به ذکر است که کلیه قرار دادهای دوره های کارآموزی باید به تأییدیک مقام محلی کارآموزی برسد. دوره های کارآموزی تابع راهبرد ها و برنامه های آموزشی مصوب شورای ملی آموزش و برنامه مفصل لحاظ شده در متن هر قرار داد می باشد. مدت دوره های کارآموزی از ۱ تا ۴ سال متغیر می باشد. آموزش در محل کار که ۶۰ تا ۹۰ درصد زمان آموزشی را به خود اختصاص میدهد، در موسسات فنی حرفه ای یا مراکز آموزش بزرگسالان به صورت دوره های نظری ارائه می گردد.

ارزیابی تحصیلی

عملکرد دانشجویان مدارس فنی و حرفه ای بر مبنای مقیاس ۱ تا ۵ (عالی ۵، خوب ۴-۳ و قبول ۲-۱) ارزیابی می گردد. دانشجویان ملزم به گذراندن کلیه دروس تحصیلی خود با اخذ حداقل نمره قابل قبول جهت احراز گواهی فارغ التحصیلی می باشند. گفتنی است که نمرات مندرج در گواهی فارغ التحصیلی دانشجویان دوره های فنی و حرفه ای، با مشورت کلیه معلمان اعطا می گردد.

آموزش عالی فنی و حرفه ای دانشگاهی

در کشور فنلاند، آموزش حرفه ای از طریق ۶۸۲ انستیتوی عالی فنی و حرفه ای ارائه می گردد.

این مؤسسات تدریجاً به مؤسسات حرفه ای تحت عنوان مؤسسات کشاورزی تغییر نام داده اند، اما برخی مؤسسات نیز همچنان به حفظ عناوین قدیمی خود نظیر مدرسه خلبانی، مدرسه آزاد هنر و مؤسسات داده پرداز خود کار مبادرت نموده اند. ۲۵ شاخه اصلی آموزش حرفه ای مشتمل بر ۲۲۰ طرح تخصصی وجود دارد که به احراز گواهینامه حرفه ای، متناسب با شایستگی های دانشجویان و ویژه کاری آنان منتهی می گردد. همانگونه که قبلاً نیز بدان اشاره گردید، آموزش فنی و حرفه ای در سطح پیش دانشگاهی، بر آموزش های حرفه ای ۳ تا ۵ سال مشتمل می گردد. طی این مقطع شخص مستقیماً آماده ورود به زندگی کاری و یا حضور در برنامه های پیشرفته آموزشی می گردد. برنامه های حرفه ای بدون شهریه بوده و بریک وعده تغذیه رایگان نیز مشتمل می گردد. هزینه هایی چون ایاب و ذهاب و هزینه مسکن دانشجویی نیز رایگان بوده و دانشجویان تنها ملزم به پرداخت هزینه هایی نظیر هزینه کتب و ابزار آموزشی، یونیفورم مخصوص و هزینه حضور در آزمونهای نهایی می باشند. پذیرش دانشجو در مراکز عالی فنی و حرفه ای، مستلزم تکمیل دوره پروسکولو یا لوکیو و موفقیت در آزمون ورودی است. دروس دانشجویان دارای مدرک لوکیو، بر دروس آموزشی کمتری مشتمل می گردد، چراکه این دروس قبلاً طی دوره لوکیو ارائه شده است. از این روی، فارغ التحصیلان لوکیو، به احراز دیپلم حرفه ای خود ظرف مدت زمان ۱/۵ سال زودتر از دانشجویان برخوردار از مدرک پروسکولو نائل می گردند. از جمله مهمترین شاخه های آموزش فنی و حرفه ای می توان به ۲۵ شاخه حرفه ای

مشمول بر خدمات درمانی، کشاورزی، لبنیات سازی، جنگل داری، نساجی، چاپ، مهندسی الکترونیک، نقشه کشی، آشپزی، هنرخانه داری و مدیریت مؤسسات، بازرگانی، خدمات اجتماعی، باغداری، صیادی، صنایع دستی و صنعتی، پوشاک، مهندسی مکانیک، خودروسازی و حمل و نقل، سازه، درودگری، مهندسی شیمی، هتل داری و دریانوردی اشاره نمود. گفتنی است که هریک از شاخه های اصلی فوق بر مجموعه وسیعی از دروس تخصصی مشتمل می گردد. سطح و وسعت دروس حرفه ای مراکز عالی حرفه ای کشور فنلاند، اغلب به طور سازگاری با سطح دروس مقطع کارشناسی در سایر کشورها برابری مینماید. به نحویکه اغلب فارغ التحصیلان فنلاندی رشته موسیقی که به احراز دیپلم لویو نائل می آیند، دست کم به اندازه فرد برخوردار از مدرک علمی کارشناسی در زمینه موسیقی در سایر کشورها تعلیم دیده اند.

از این روی، از فارغ التحصیلان مراکز عالی فنی و حرفه ای فنلاند، مستقیماً در مقطع کارشناسی ارشد ثبت

نام به عمل می آید.

پذیرش تحصیلی

جهت حضور در مراکز آموزش عالی حرفه ای دانشگاهی، برخورداری از گواهینامه دیپلم متوسطه و یا

مدارک معادل (دیپلم بین المللی REIFEPRUFUNG) و گذراندن دوره آموزش تکمیلی حرفه ای الزامی

است.

آموزش عالی فنی و حرفه ای غیردانشگاهی

از زمان ابداع بخش غیر دانشگاهی آموزش عالی طی دهه ۱۹۹۰ کلیه آموزش های حرفه ای به تدریج به موسسات پلی تکنیک AMK منتقل شده است. مدارک اعطایی مستلزم گذراندن ۱۸۰ تا ۱۴۰ واحد درسی بوده که هر واحد حدوداً ۴۰ ساعت می باشد. که بستگی به رشته تحصیلی دارد و اخذ آن مدت زمان ۳/۵ تا ۴ سال به طول می انجامد. واحدهای درسی شامل واحدهای پایه و تخصصی، واحد های اختیاری، واحدهای عملی برای گسترش مهارت های شغلی و نیز پایان نامه می باشد. از جمله مهمترین مدارج عالی فنی و حرفه ای غیردانشگاهی میتوان از منابع طبیعی، فنآوری و ارتباطات، تجارت و مدیریت گردشگری، هتل داری و مدیریت هتل و مراقبت های بهداشتی و خدمات اجتماعی یاد نمود.

پذیرش تحصیلی

جهت حضور در مراکز آموزش عالی حرفه ای غیر دانشگاهی، برخورداری از گواهینامه دیپلم متوسطه و یا مدارک معادل (دیپلم بین الملل REIFEPRUFUNG) و گذراندن دوره آموزش مقدماتی حرفه ای الزامی است.

اصلاحات آموزشی

از جمله مهمترین اقدامات اصلاحی به عمل آمده در ساختار آموزش فنی و حرفه ای کشور فنلاند می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- جایگزینی ساختار تحصیلی جامع به عوض برنامه های پایه و دوره های تخصصی سابق

۲- برخورداری دانشجویان از دامنه انتخاب و گزینه های بیشتر آموزشی

به عبارت دیگر دانشجویان از حق انتخاب واحد ها و رشته های مختلف تحصیلی نظیر بازرگانی و صنایع یا امور اجتماعی و بهداشت به طور توانمند برخوردار گردیده اند.

۳- تصویب قوانین جداگانه برای آموزش فنی و حرفه ای مقدماتی (طی آموزش متوسطه) و آموزش عالی فنی و حرفه ای (طی آموزش عالی)

۴- برقراری همکاری میان موسسات فنی و حرفه ای و مدارس تکمیلی متوسطه در جهت برخورداری دانشجویان از حق انتخاب تحصیل در موسسات مختلف

از این روی، مطابق چنین متد آموزشی، داوطلبین به احراز مدرک علمی بر پایه ترکیبی از تحصیلات متوسطه و فنی و حرفه ای ظرف مدت زمان ۴-۲ سال نائل می آیند. گفتنی است که طرح آزمایشی فوق تاکنون، بر روی ۳۵۰۰۰ داوطلب در ۱۳۹۹ موسسه آموزش متوسطه به مورد اجرا در آمده است.

۵- برطرف سازی موانع همکاری میان موسسات فنی و حرفه ای و امکان برخورداری داوطلبین از دوره های دیگر موسسات مرتبط با مدرک تحصیلی خود

۶- اعطای انحصاری مجوز حضور در مراکز عالی حرفه ای به داوطلبینی که به اخذ مدرک آموزش متوسطه از مدارس تکمیلی متوسطه و یا موسسات عالی فنی و حرفه ای نائل آمده اند.

آمار تحصیلی

نرخ موسسات آموزش فنی و حرفه ای بر مبنای موسسات پایه طی سال ۱۹۹۳

۱۶۶	موسسات تحت نظارت دولت
۲۶۷	موسسات تحت نظارت شهرداری
۵۷	موسسات خصوصی
۴۹۰	تعداد کل

نرخ موسسات مختلف فنی و حرفه ای نسبت دانش آموزان به معلمین در این مراکز طی سال ۱۹۹۳

نسبت دانش آموزان به معلمین	تعداد	نوع موسسات
۱/۹	۱۱۸	موسسات فنی و حرفه ای چند رشته ای
۱/۱۰	۱۳	موسسات هتل داری
۱/۱۴	۷۰	موسسات بازرگانی
۱/۸	۵۰	موسسات اقتصادی
۱/۹	۶	موسسات هنری
۱/۷	۴۴	موسسات صنایع و حرفه و فن
۱/۱۸	۵۹	موسسات کشاورزی
۱/۶	۳	موسسات کشتی رانی
۱/۵	۲۵	موسسات جنگلداری
۱/۹	۲۷	موسسات رفاه اجتماعی
۱/۱۵	۳۱	موسسات فنی
۱/۱۰	۴۸	موسسات بهداشتی
۱/۱۰	۴۹۴	میانگین کل

نرخ دانشجویان آموزش فنی و حرفه ای بر مبنای موسسات پایه طی سال ۱۹۹۳

۵۴۶۰۱	نرخ دانشجویان موسسات تحت نظارت دولت
۹۰۲۱۵	نرخ دانشجویان موسسات تحت نظارت شهرداری
۱۲۷۵۴	نرخ دانشجویان موسسات خصوصی
۱۵۷۵۷۰	تعداد کل

نرخ معلمان مراکز آموزش فنی و حرفه ای بر مبنای موسسات پایه طی سال ۱۹۹۳

۷۳۱۹	نرخ معلمان موسسات تحت نظارت دولت
۹۵۷۷	نرخ معلمان موسسات تحت نظارت شهرداری
۱۶۶۹	نرخ معلمان موسسات خصوصی
۱۸۵۶۵	تعداد کل

آموزش استثنایی

تاریخچه

تاریخ توسعه آموزش استثنایی در کشور فنلاند به دهه ۱۸۴۰ (احداث نخستین مدارس ویژه آموزش دانش آموزان معمول ذهنی) بازمیگردد. این درحالیست که پیشرفت در زمینه آموزش استثنایی تنها در اواخر قرن ۲۰ شتاب گرفت. دوره پس از جنگ، دوره افزایش کمی در زمینه آموزش استثنایی بود. در این اثنا، الگوهای جدید آموزشی به همراه آموزش تطبیقی پدیدار شد که از آن جمله میتوان به آموزش دانش آموزان ناتوان و ناهمگون در قالب دوره های آموزش پاره وقت اشاره نمود. علاوه بر این، امکان دستیابی کودکان استثنایی به

خدمات پزشکی در مراکز آموزش استثنایی فراهم آمد. تا پیش از دهه ۱۹۷۰، شرایط دانش آموزان استثنایی، متفاوت از دانش آموزان دیگر در نظر گرفته شده و در نتیجه برنامه ها و سیاستهای آموزش کودکان استثنایی در راستای آموزش عادی سازماندهی نمی گردید. این درحالیست که از ابتدای دهه ۱۹۷۰، اصل اعتدال و فلسفه تلفیق قویاً در آموزش دانش آموزان استثنایی مدنظر قرار گرفته است.

هدف از اجرای اصل اعتدال، کمک به افراد ناتوان (معلول) در جهت عادی سازی روند وضعیت زندگی این افراد و تقویت سیاست برقراری اتحاد اجتماعی در میان اقشار مختلف جامعه می باشد. به عبارت دیگر، در راستای اصل فوق، امکان حضور دانش آموزان استثنایی در کلاسهای آموزشی عادی فراهم آمد. عامل مهم دیگر در توسعه تلفیق و همبستگی آموزش کودکان استثنایی و کودکان عادی، اصلاح قانون پارلمانی مصوب سال ۱۹۸۳ بود که براساس آن، هیچ کودکی از حضور در دوره های آموزش پایه اجباری به مدت طولانی مدت معاف نمی باشد. آموزش حرفه ای کودکان استثنایی نیز از اواخر قرن ۱۹ آغاز شد. در این اثنا، همچنین امکانات ویژه آموزشی برای افراد نابینا و معلول ذهنی در مؤسسات ویژه ای فراهم آمد.

اهداف آموزشی

از جمله مهمترین اهداف آموزش استثنایی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- آموزش ویژه فراهم شده برای دانش آموزانی که ناتوانی های فیزیکی و ذهنی دارند یعنی افرادی

که قادر به آموزش عادی نیستند یا به واسطه ناتوانیهای حسی مشکلاتی در تطابق با

فعالتهای کلاسی عادی دارند در اولین انتخاب برای آمادگی تحصیلی

۲- تلفیق فرآیند آموزش دانش آموزان نیازمند حمایتهای ویژه با فرآیند آموزش عادی

۳- طراحی برنامه های آموزشی جداگانه ای برای هر یک از مؤسسات آموزش استثنایی متناسب با

درجه معلولیت افراد

۴- ارزیابی سطح بازدهی افراد معلول، مهارتهای برهم کنشی و علایق شخصی آنان

۵- تدوین اهداف کوتاه مدت و بلند مدت آموزشی و اختصاص راه حلهای با قاعده در جهت نیل

به این اهداف

۶- تدارک فهرستی از خدمات و کمک های حمایت آموزشی ویژه کودکان استثنایی

معضلات آموزشی

از جمله مهمترین معضلات آموزشی پیش روی آموزش استثنایی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- افزایش هزینه های آموزشی و رفاهی به واسطه اعمال تغییرات منطقه ای

۲- کاهش تعداد دوره های آموزش استثنایی پاره وقت

۳- تضعیف وضعیت و شرایط تأمین امکانات مراکز آموزش استثنایی به واسطه رکود

۴- اقتصادی کشور طی نیمه اول دهه ۱۹۹۰

۵- افزایش نرخ دانش آموزان پسر تحت تعلیم دوره های آموزش استثنایی پاره وقت در مقایسه با

دانش آموزان دختر به واسطه رشد تعداد گروههای آموزش عمومی و کاهش نرخ آموزشهای جبرانی

۶- وجود کمبودهایی در زمینه آگاه سازی اولیاء دانش آموزان و دخالت دادن آنان در برنامه های

آموزشی فرزندان خود

اصلاحات آموزشی

اصلاحات آموزشی دهه ۱۹۹۰

در اواخر دهه ۱۹۸۰، تغییراتی در ساختار آموزش استثنایی اجباری ایجاد شده و تعداد دانش آموزان

کلاسهای آموزشی افزایش یافت.

از جمله چنین اصلاحاتی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- افزایش منابع اختصاص یافته به دانش آموزان استثنایی در مقایسه با مدارس جامع

۲- کاهش هزینه های دانش آموزان استثنایی اعم از هزینه های بیمارستانی و تعلیم و تربیت در مقایسه

با مدارس جامع

۳- افزایش کلاسهای آموزش استثنایی و تعداد گروههای آموزشی

۴- پیشرفت مهارتها و قابلیتهای مدرسین مراکز آموزش استثنایی به واسطه افزایش و ۵- ۵- اصلاح

آموزش ضمن خدمت مدرسین مراکز فوق

۶- اجرای توسعه ملی در زمینه آموزش استثنایی طی سال ۲۰۰۰

۷- گسترش روند همکاری میان مراکز آموزش عادی و آموزش استثنایی

۸- تلاش در جهت گسترش راههای شناسایی نیازمندیهای خاص افراد استثنایی

آموزش غیر رسمی

آموزش عالی غیردانشگاهی

در سال ۱۹۹۱ قانون جدیدی تصویب شد که با هدف ساده سازی کل نظام آموزش فنی و حرفه ای و بر

پای آموزش عالی غیر دانشگاهی، موجی از اصلاحات آموزشی را به راه انداخت.

آموزش عالی خصوصی این امکان را فراهم می نمایند که افراد بدون توجه به سابقه تحصیلی خود در

دانشگاه حضور یابند. این نظام همان گونه که از نامش بر می آید، از هیچ گونه شرایط ورودی برخوردار نمی

باشد. در حال حاضر، دولت به ۲۲ مرکز آزمایشی که از ۸۵ موسسه فنی و حرفه ای سابق حاصل آمده، اجازه

فعالیت داده است. در این میان، ۱۶ پلی تکنیک چند رشته ای نیز فعالیت دارند.

۶ پلی تکنیک، نیز تک رشته ای می باشند. این قبیل آزمایش ها در تمامی استان های فنلاند در دست

انجام است. در سال تحصیلی ۱۹۹۳-۱۹۹۲، برای دانشجویان جدید پلی تکنیک، کلاً ۶۴۰۰ نفر ظرفیت

وجود داشت. ظرفیت هر مرکز از ۵۰ تا ۷۲۰ متغیر بوده و به طور میانگین بر ۲۹۰ نفر بالغ می گردید. با

تکمیل طرح های آزمایشی ظرفیت مراکز به ۱۰۰۰ تا ۳۰۰۰ دانشجو افزایش یافت. از جمله رشته های اصلی

آموزشی مراکز فوق می توان به رشته های فن آوری (۳۷٪) ، بازرگانی (۳۶٪) و خدمات بهداشتی (۱۰٪) اشاره نمود. لازم به ذکر است که طرحهای آزمایشی مذکور ۸۴٪ کل دوره های تحصیلی آموزش عالی را تحت پوشش قرار می دهند. پلی تکنیک ها نیز موسسات آموزشی می باشند که به موازات دانشگاهها فعالیت نموده و نوع جدیدی از مدارک را اعطا مینمایند. گفتنی است که مدارک مذکور به لحاظ قانونی در زمره مدارک آموزش عالی محسوب می گردند، اما بیش از جنبه آموزش دانشگاهی بر آموزش حرفه و فن تأکید دارند. طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۳-۱۹۹۲، مراکز پلی تکنیک به ارائه ۴۸ دوره آموزشی مشتمل بر ۱۸۰ رشته تخصصی مبادرت نمودند. این دوره ها شامل تحصیلات پایه، تحصیلات تخصصی، پژوهش و آموزش عملی است که ماهیت و محدوده آن به تأیید وزارت آموزش می رسد. گذراندن دوره آموزی اجباری درمحل کار (معادل ۲۰ واحد درسی) جزء لاینفک دوره های آموزشی فوق است. لازم به ذکر است که دوره های فوق بر مبنای واحد های درسی (هفته های تحصیلی) تعریف می گردند. به عبارت کلی تر، هر واحد درسی خود معادل ۴۰ ساعت تحصیلی و یک سال تحصیلی معادل ۴۰ واحد درسی است. دوره های آموزشی نیز خود بر ۱۲۰ تا ۱۴۰ واحد درسی مشتمل می گردند که بسته به رشته تحصیلی مدت زمان ۳-۴ سال به طول می انجامد. داوطلبین متقاضی پس از اتمام آموزش متوسطه به کسب مجوز ورود به مراکز پلی تکنیک نائل می آیند. آندسته از متقاضیانی که در آزمون نهایی متوسطه پذیرفته شده و یا آموزش عالی حرفه ای را پشت سر گذارده اند، از صلاحیت ورود به کلیه رشته های پلی تکنیک برخوردار می باشند. لازم به ذکر است که مقررات ویژه مراکز پلی تکنیک از سال ۱۹۹۵ به مورد اجرا درآمده است.

آموزش از راه دور

تاریخچه

تاریخچه آموزش راه دور در فنلاند به ۸۰ سال قبل باز می‌گردد و در حال حاضر تدارک به شکلی گسترده وجود دارد. دانمارک دارای ۲۱ دانشگاه است که همه آنها از نظر فناوری غنی و همگی دارای برنامه‌های آموزش راه دور هستند. تقریباً تمامی ۶۰۰ کالج شغلی موجود در فنلاند، شکلی از آموزش چندگانه را ارائه می‌کنند که می‌تواند آموزش از راه دور را نیز در برداشته باشد. در اصطلاحات به کار رفته در این تحقیق، هیچ‌گونه دانشگاه آزادی وجود ندارد؛ بلکه آنچه که به آن به عنوان دانشگاه آزاد در فنلاند اشاره می‌شود یک سیستم تحقیقی است که بر پایه همکاری میان دانشگاه‌ها قرار دارد. دانشگاه‌ها حضوری پر بار و بسیار پیشرفته بر روی اینترنت دارند و دوره‌هایی را بر روی شبکه گسترده جهانی عرضه می‌کنند.

موسسات دولتی آموزش راه دور

تدارک دولتی دوره‌های آموزش راه دور را کالج‌های شغلی سازماندهی می‌کنند و میزان ۲۰۰۰۰ ثبت نام در سال برآورد می‌گردد. دولت مسوولیت افراد بیکار را به این کالجها محول کرده است که این کار با همکاری دپارتمانهای آموزش پاره وقت دانشگاه‌های رایج صورت می‌گیرد. تدارک گسترده‌ای نیز از سوی دانشکده نظامی فنلاند به چشم می‌خورد.

مؤسسات خصوصی آموزش راه دور

علیرغم سنت پر جاذبه‌ای که پیشینه‌اش به حدود ۸۰ سال قبل باز می‌گردد، تدارک خصوصی سیر نزولی دارد. در حال حاضر، تکیه آموزش فنلاندی بر ارایه فناوری اطلاعات از سوی دانشگاه‌های برخوردار از دانش فنی زیاد است و آموزش مکاتبه‌ای مرسوم نیست. با این حال، مجموعه‌ای از مؤسسات بازاریابی وجود دارند که تدارک سنتی آموزش راه دور خود را با فناوری جدید سازگار کرده‌اند و همچنان راه موفقیت را طی می‌کنند.

آموزش عالی از راه دور

آموزش عالی از راه دور توسط مراکز آموزش دانشگاهی، متناسب با برنامه‌های درسی دانشگاهی سازماندهی می‌گردد. در مراکز آموزش عالی از راه دور هیچگونه پیش شرط آموزش رسمی وجود نداشته و اخذ مدرک به این طریق ممکن نیست، مگر در صورتی که دانشجویان پس از گذراندن ۶۰ واحد دانشگاهی تقاضای پذیرش تحصیلی از یکی از مراکز آموزش عالی از راه دور نمایند که در این صورت مدرک علمی آنان از درجه اعتبار برخوردار خواهد بود. از سوی دیگر، مراکز رسمی آموزش عالی، جهت گذراندن یک دوره یا بخش از یک برنامه درسی رشته تحصیلی خاص به پذیرش دانشجویان مستمع آزاد مبادرت می‌نمایند. گفتنی است که در این مؤسسات قوانین خاصی در خصوص دانشجویان مستمع آزاد اعمال می‌گردد. لازم به ذکر است که ارائه اطلاعاتی در خصوص زمان و نحوه توزیع فرم تقاضانامه نیز توسط خود مؤسسات مقرر می‌گردد. اتحادیه دانمارکی آموزش راه دور، FADE، اتحادیه‌ای است برای دانشگاه‌ها و سازمانهایی که

آموزش عالی از راه دور را ارایه می‌دهند. اتحادیه جهانی آموزش پاره وقت، یکی دیگر از عرضه‌کنندگان مهم است که در مرکز آموزش پاره وقت در دانشگاه فناوری هلسینکی مستقر است. تمامی دانشگاه‌های فنلاند، به استثنای کوچک‌ترین آنها، ارایه‌کننده آموزش دانشگاه آزاد هستند. در این میان دانشگاه‌های هلسینکی، تورکو، تمپر و جزو عرضه‌کنندگان اصلی هستند. دانشگاه آزاد مجازی، یک طرح سراسری و تحت برنامه راه‌برد اطلاعاتی وزارت آموزش و پرورش در سالهای بین ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۰ و عرضه‌کننده دروسی است که به شکلی از دستاورد آموزشی از طریق شبکه گسترده جهانی ارایه می‌گردند.

نرخ موسسات و مراکز آموزش از راه دور

۲۰۰۰۰	موسسات آموزش از راه دور دولتی
۱۴۰۰۰	موسسات آموزش از راه دور خصوصی
۰	دانشگاه‌های آزاد
۴۷۵۰۰	دوره‌های آموزش از راه دور دانشگاهی
۸۱۵۰۰	جمع

دانشگاه‌های آزاد

در اطلاعات جمع‌آوری شده برای این گزارش، هیچ‌گونه دانشگاه آزادی وجود ندارد. در دهه ۱۹۸۰ بحثی گسترده در فنلاند مطرح بود، در این خصوص که آیا یک کشور دارای جمعیت پراکنده و دارای فناوری مخابراتی پیشرفته و برخوردار از یک تاریخچه طولانی تدریس از راه دور؛ باید یک دانشگاه آزاد تاسیس کند یا خیر. تصمیم نهایی موید اجرای برنامه‌های خاص توسط دانشگاه‌های عادی بود. هم‌اکنون، تمامی ۲۱ دانشگاه موجود دارای مراکز فناوری مخابراتی هستند و همگی آنها به آموزش راه دور می‌پردازند و یا در

مرحله آغاز طرحهای آموزشی هستند. تمامی این دانشگاه‌ها دارای برنامه‌هایی در زمینه آموزش عالی غیر دانشگاهی و آموزش پاره وقت هستند و وظیفه تدارک دوره‌هایی برای افراد بیکار را بر عهده دارند.

اصول و اهداف آموزشی

از جمله مهمترین اهداف آموزشی کشور فنلاند میتوان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- ارتقاء سطح کیفی آموزش و ترفیع کیفیت آموزشی به عنوان مهمترین هدف درازمدت سیاست

آموزشی فنلاند

۲- ارائه برنامه های آموزشی به کلیه گروههای مردمی مستقر در نواحی مختلف کشور

۳- کسب رضایت خاطر دانشجویان از طریق طراحی روشهای آموزشی با کیفیت بالا

۴- افزایش انعطاف پذیری و فرصتهای آموزشی

۵- افزایش تعداد مراکز پلی تکنیک

گفتنی است که مراکز پلی تکنیک به تدریج طی دهه ۱۹۹۰ احداث گردیدند.

۶- ارتقاء استانداردهای آموزش عالی حرفه ای

۷- برقراری همکاری میان مؤسسات حرفه ای و متوسطه

۸- اعطای مجوز فعالیت در بازار کار به جوانان تحصیل نکرده

اولویتها و علایق آموزشی

اولویتهای آموزشی کشور فنلاند از اواخر دهه ۱۹۹۰ بر محورهای زیر متمرکز شده است:

- ۱- اصل یادگیری در طول زندگی
- ۲- پاسخگویی به تغییرات در محل کار
- ۳- بین المللی سازی فرهنگ و زبان فنلاندی
- ۴- ارائه زبانهای آموزشی گوناگون در سطوح آموزشی
- ۵- استفاده از راهبرد اطلاعاتی در حوزه آموزش و پژوهش
- ۶- شناخت توسعه پایدار به عنوان هدف کلیدی و به کارگیری آن در عمل
- ۷- اصلاح مهارتهای علوم و ریاضیات
- ۸- تأکید بر رسالت فرهنگی مدارس
- ۹- تقویت سیستم ارزشیابی تحصیلی به عنوان بخش تفکیک ناپذیر توسعه و پیشبرد سیاستهای آموزشی

دستاوردهای آموزشی

از جمله مهمترین دستاوردهای آموزشی کشور فنلاند می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- تبدیل کشور فنلاند به یکی از جوامع علمی برجسته جهان تا سال ۲۰۰۴

۲- حصول موفقیت‌های آموزشی بر مبنای اجرای کامل سیاست برخورداری همگانی از فرصت‌های مساوی در زمینه مطالعاتی، پیشرفت توانایی‌های عقلانی و گسترش منابع اطلاعاتی مورد استفاده و خدمات آموزشی

۳- تضمین کیفیت بالای اخلاقی و اقتصادی در روند تحقیق و تدریس شبکه ای

۴- برخورداری کلیه شهروندان فنلاندی از مهارت‌ها و معلومات بنیادی در جهت فهم اطلاعات و تکنیک‌های ارتباطی و بهره گیری از این قبیل مهارت‌ها به عنوان ابزاری در یادگیری، تحقیق، کار و اوقات بیکاری

۵- نیل به سطح مطلوبی از برخورداری زنان و مردان از فرصت‌های برابر آموزشی

۶- تجهیز ۱۰۰ درصد مؤسسات آموزشی فنلاند به رایانه و دستیابی این مراکز به شبکه های مختلف اطلاع رسانی با حمایت دولت طی دهه ۱۹۹۰

۷- اتصال ۹۰٪ از مدارس جامع، ۹۵٪ از مدارس تکمیلی متوسطه عمومی و ۱۰٪ مدارس فنی و حرفه ای، به شبکه اینترنت از سال ۱۹۹۹

۸- تحقق پیشرفت در تولید محتوایی دروس آموزشی، تربیت مدرسین ماهرو بهره گیری از شبکه های اطلاعاتی

۹- ارائه آموزش‌های چند زبانه به دانش آموزان با وجود برخورداری کشور فنلاند از محدوده زبانی کوچک

در حقیقت کلیه دانش آموزان فنلاندی، طی دوره آموزش پایه، به آموزش ۲ زبان خارجی علاوه بر آموزش زبان مادری نائل می آیند. از سال ۱۹۹۶، طرح ملی ۵ ساله ای با هدف ارائه متنوع برنامه های آموزشی به زبانهای مختلف، به مورد اجرا گذارده شده است. در انتخاب زبانهای آموزشی، توجه خاصی برویژگیهای منطقه ای و اعطای فرصتهای برابر به دانش آموزان معطوف گردیده است.

نرخ تسلط دانش آموزان مدارس متوسطه بر زبانهای خارجی طی سالهای ۱۹۹۹/۹۸

۲ زبان	۳ زبان	۴ زبان	۵ یا ۶ زبان
۳۷٪	۴۸٪	۱۳٪	۲٪

ارزیابی تحصیلی

ارزیابی آموزشی در فنلاند طی اصلاحات آموزشی وسیعی در دهه ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ آغاز گردید. این ارزیابی در رابطه با اصلاحات آموزشی و بر اساس اجرای اصل تمرکز زدایی و سیاست اصلاحی منطقی (تصمیم گیری، توسعه، آزمایش، اجراء و ارزیابی) به مورد اجرا درآمد. از دهه ۱۹۸۰ چهارچوب اساسی ارزیابی فرو پاشیده و شکل جدیدی به خود گرفت، که ناشی از سنجش نبوده بلکه از تغییرات اعمال شده در مدیریت آموزشی (تغییر تمرکز از هدایت اجباری به هدایت آموزنده) منتج گردید. اعمال سیستم تصمیم گیری مدیریت مرکزی از اواخر دهه ۸۰ به ایجاد سیستم هدایتی جدیدی منجر گردید. از جمله ویژگی های اساسی سیستم فوق می توان به افزایش قدرت تصمیم گیری در سطح اجرایی، اختصاص بودجه های دولتی ویژه مدیریتی و ارزیابی نتایج آموزشی اشاره نمود. خود ارزیابی های تحصیلی به طور گسترده با بودجه دولتی و برنامه های آموزشی هدایت شده متناسب می باشد. تحت قانون جدید مؤسسات آموزشی ملزم به سنجش

عملکردها و تأثیرات خود می باشند. ارزیابی ملی آموزشی به طور جزئی بر اساس خود ارزیابی مؤسسات صورت می گیرد که این خود به منظور بهتر کردن نتایج آموزشی است. در سطح بومی شهرداریها و مؤسسات آموزشی با همکاری متصدیان محلی مسئولیت گسترش و تامین امکانات آموزشی تحصیل براساس شرایط بومی را دارند. ارزشیابی اساساً از اهداف آموزشی مدیریت آموزش شهری بر اساس اهداف ملی نشأت یافته است. در نتیجه استقلال زیاد مؤسسات آموزشی و گروههای طرفدار آنها مؤسسات آموزشی تفاوت پیدا کرده و دامنه انتخابی این مؤسسات چندین برابر شده است که این امر تا حدودی نیاز برای کسب اطلاعات از طریق ارزیابی را افزایش داده است. در سطح بومی ارزیابی آموزشی بر قابلیت دسترسی افراد به آموزش، مسئولیت مالی مؤسسات، تحقق اهداف آموزشی و تدابیر فرهنگی و تفاوتهای موجود میان مؤسسات آموزشی مشتمل می گردد. این در حالیست که در سطح آموزشگاهی، ارزیابی آموزشی بر دسترسی به اهداف آموزشی، اعمال اصلاحات آموزشی و اجرای برنامه های درسی و بهره گیری از منابع آموزشی مشتمل می گردد. در سطح ملی نیز کنترل و ارزیابی آموزشی بر اتخاذ سیاست تصمیم گیری آموزشی و طراحی برنامه های هسته ای آموزشی استوار گردیده است. سه زمینه اصلی سیستم ارزیابی ملی، سنجش نتایج یادگیری، تولید شاخص ها و تغییر صورت ارزشیابی می باشد. وظیفه متصدیان ارزیابی فهم سیاستهای آموزشی، اجرای تغییرات ساختاری و بررسی تأثیرات آن می باشد. علاوه بر این مسئولین عهده دار مسئولیت سنجش برخورداری افراد از فرصتهای یکسان آموزشی و برقراری امنیت در حوزه آموزش می باشند. به طور کلی میتوان گفت که از یک سو، هدف اصلی ارزیابی آموزشی، حمایت از مؤسسات آموزشی و معلمین در جریان اصلاحات مداوم آموزشی و تولید و

بررسی چند جانبه اطلاعات مورد اطمینان در خصوص کارایی و چگونگی عملکرد مؤسسات آموزشی از سوی دیگر است.

توسعه آموزشی

طی سالهای اخیر، کشور فنلاند به سرمایه گذارهایی کلانی در زمینه توسعه آموزش و علوم و ریاضی مبادرت نموده است که از جمله چنین سرمایه گذارهایی میتوان به اجرای طرح توسعه علوم و ریاضیات اشاره نمود که قصد تشویق تعداد بیشتری از جوانان در جهت انتخاب علوم و ریاضیات در مدارس، با دادن اطمینان به این که آنها دانش کافی از این موضوعات درسی را با توجه به زندگی روزمره و تحصیلات بیشتر فرا می گیرند و به دریچه هایی در زمینه دوره های علمی و فنی در سطوح علمی بالاتر دست می یابند، را دارد.

اجرای چنین طرحی، از جمله مهمترین ابزار توسعه تربیت مدرس و سرمایه گذاری در جهت آموزش بیشتر معلمان به شمار می آید. علاوه بر این، در راستای طرح توسعه آموزشی، سیاست جلوگیری از ترک تحصیل دانش آموزان محروم و بی بضاعت متعلق به اقلیتهای قومی یا مهاجرین به مورد اجرا گذارده شده است. از این روی، طی سالهای ۲۰۰۲ - ۱۹۹۸، پروژه هایی در جهت جلوگیری از ترک تحصیل دانش آموزان توسط دست اندرکاران حوزه آموزش کشور به مورد اجرا درآمده است. از جمله اصلی ترین اقداماتی که در جهت جلوگیری از ترک تحصیل دانش آموزان به مورد اجرا درآمده است، میتوان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- اتخاذ متدهای آموزشی با کاربری گسترده و انتقال این متدها به مراکز کاری

۲- طراحی و اجرای طرح ابتکاری Innopajo با هدف ایجاد مصونیت برای جوانانی که به زعم خود با ترک تحصیل، قادر به ادامه تحصیلات از طریق فعالیت با معلمان خصوصی و یا متد آموزش الکترونیکی می باشند.

۳- اتخاذ و ارائه قالبهای آموزشی جدید توسعه یافته به افراد بیسواد و کم سواد و افرادی که به ترک تحصیل از مدارس مبادرت نموده اند نظیر برگزاری دوره های متناوب آموزش حرفه ای و تشکیل کارگاههای مخصوص جوانان

۴- اتخاذ سیستم قابل تنظیم و تعدیل در دوره های آموزشی به عوض برگزاری کلاسهای آموزشی سالانه
 ۵- حمایت آموزشی، مالی و مشاوره ای از دانش آموزان در جهت افزایش انگیزه حضور در مدرسه

روند توسعه آموزشی

روند توسعه نظام آموزشی فنلاند در قالب طرح توسعه آموزش و پژوهش هر ۴ سال یکبار توسط دولت تصویب می شود. طرح توسعه فعلی در دسامبر سال ۱۹۹۴ تصویب شده و سالهای ۱۹۹۵-۲۰۰۰ راتحت پوشش قرار می دهد. مطابق این طرح، از جمله مهمترین اصول کلی توسعه آموزشی کشور فنلاند میتوان به توجه بر کیفیت عالی، فراهم سازی فرصت های برابر آموزشی و آموزش مداوم اشاره نمود. علاوه براین، دولت در صدد اجرای طرح تفضیلی جامعه اطلاعاتی در کلیه حوزه های اداری است. به نحویکه مطابق پیش بینیهایی که عمل آمده در

حوزه آموزش، پرورش و پژوهش، تا سال ۲۰۰۴ کشور فنلاند، در زمره جوامع پیشرو در زمینه تعامل دانش خواهد بود.

علاوه بر این، عمده سیاستهای توسعه آموزشی، بر مبنای فرصتهای برابر شهروندان در تحصیلات و شکوفایی ظرفیت فکری آنان و بهره گیری گسترده از منابع اطلاعاتی و خدمات آموزشی استوار خواهد گردید. هدف آن است که کلیه شهروندان فنلاندی از مهارتها و دانش اساسی در جهت درک اطلاعات و فناوریهای ارتباطی برخوردار گردیده و به بکارگیری این قابلیت ها به عنوان ابزاری در یادگیری و تحقیق، مبادرت نمایند. به فرصتهای برابر میان زنان و مردان نیز توجهات خاصی مبذول گردیده است. طی دهه ۱۹۹۰، موسسات آموزشی فنلاند به رایانه مجهز شده و به شبکه های اطلاعاتی تحت حمایت دولت متصل شده اند. طبق برآوردهای بعمل آمده طی سال ۱۹۹۹، بالغ بر ۹۰ درصد از مدارس جامع، ۹۵ درصد از مدارس متوسطه عمومی و ۱۰۰ درصد مدارس حرفه ای کشور به شبکه اینترنت متصل شده اند. روی هم رفته اهداف فن آوری از پیش تعیین شده، حاصل گردیده و تمرکز توسعه به تولید محتوای آموزشی، تربیت معلم و بهره گیری از شبکه های اطلاعاتی گرایش یافته است. از دیگرسو، طی سال ۱۹۹۶ ادارات آموزشی فنلاند، به اجرای پروژه ملی ۵ ساله در جهت تنوع بخشی به برنامه های آموزش زبان و متد های مدرن آموزش زبان و ارزیابی نتایج یادگیری بر مبنای سیاست آموزش مستمر، مبادرت نمودند. گفتنی است که در انتخاب زبانها توجه خاصی نیز به ویژگیهای منطقه ای و برخورداری همگانی از فرصت های برابر معطوف می گردد. از سوی دیگر، با توسعه سیاست آموزش زبان، آشنایی بیشتر با فرهنگ های مختلف و معرفی صحیح آن مد نظر قرار گرفته است.

دولت فنلاند همچنين، به سرمايه گذاري در توسعه آموزش رياضيات و علوم مبادرت نموده است. طرح توسعه ملي رياضيات و علوم در صدد ترغيب تعداد بيشترى از جوانان فنلاندى به انتخاب رشته هاى تحصيلى رياضيات و علوم در مدارس است تا از كسب دانش كافى دانش آموزان در رشته هاى تحصيلات تكميلي اطمينان حاصل آمده و دريچه هاى ورود به رشته هاى علوم و فن آورى در آموزشعالى افزايش يابد. از جمله مهمترين اقدامات به عمل آمده در جهت نيل به هدف فوق، ميتوان به توسعه تربيت معلم و سرمايه گذاري در تحصيلات تكميلي معلمين اشاره نمود. ارائه آموزشهاى مقدماتى موسيقى و هنر به دانش آموزان از جمله ديگر سياستهاى دولت فنلاند در راستاى توسعه آموزشى کشور محسوب مى گردد. صنايع دستى و هنرها سابقه ديرينى در برنامه درسى مقطع ابتدائى و متوسطه دارند. در فنلاند کودکان مى توانند شاخه هاى مختلف هنرى را در خارج از مدرسه و در نظامى كه توسط ادارات آموزش فراهم شده فرا بگيرند.

موسيقى از محبوبيت زيادى در ميان دانش آموزان فنلاندى برخوردار مى باشد، اما تلاش هاى تحسين برانگيزى صورت مى گيرد تا ديگر شاخه هاى هنرى موجود در مدارس هنرى کودکان و نوجوانان رونق فزاينده اى يابد. در اين راستا، موسسات موسيقى آموزش ابتدائى به ارائه دروس موسيقى به تازه كاران مبادرت نموده و دانش آموزان را آماده تحصيلات حرفه اى در رشته موسيقى مى نمايند. آموزش حرفه اى موسيقى در هنرستان هاى موسيقى عرضه مى گردد. بدون گذراندن دوره آموزش مقدماتى موسيقى، نمى توان متقاضى دوره هاى آموزش حرفه اى موسيقى شد. در حال حاضر، بالغ بر ۸۵ موسسه موسيقى و ۱۱ موسسه هنرستان موسيقى در کشور فنلاند فعاليت دارند كه از كمك هاى دولتى بهره مند مى گردند.

در طرح توسعه آموزشی، دولت فنلاند توجه خاصی به شناسایی عوامل طرد افراد از پرداختن به مناسبات اجتماعی به ویژه آموزش معطوف داشته است. از این روی، طی سالهای ۲۰۰۲-۱۹۹۸، ادارات آموزشی، ملزم به اجرای پروژه تقویت فرهنگ پرهیز از انزوا در شهروندان فنلاندی گردیدند. چراکه ۳،۰٪ از کل دانش آموزان، مبادرت به ترک تحصیل نموده و یا در سن پایان آموزش پایه قرار داشتند. از سوی دیگر، اگرچه نرخ ترک تحصیل در مدارس جامع پایین است، اما خطر عدم برخورداری از مهارت‌های پایه، دانش آموزان را تهدید مینماید. به دیگر سخن، موفقیت‌های تحصیلی اندک و تجارب منفی بدست آمده در مدارس، دانش آموزان را به آنجا سوق میدهد که از هیچ فرصت یا تمایلی جهت ادامه تحصیل پس از آموزش پایه برخوردار نباشند. از این روی، مهارت‌های لازم جهت بقاء در اجتماع در سطح نازلی قرار دارد.

حمایت از دانش آموزان و ارائه خدمات مشاوره تحصیلی در مراحل اولیه نقش بسزایی در فراهم آوردن تجارب موفقیت آمیز کودکان و افزایش انگیزه ادامه تحصیل آنان داشته است.

نرخ ترک تحصیل دانش آموزان در آموزش متوسطه عمومی در اوایل دهه ۱۹۹۰ روند نزولی داشت. در میانه این دهه بالغ بر ۴٪ از دانش آموزان مبادرت به ترک تحصیل نمودند. بروز چنین روند نزولی، عمدتاً از این واقعیت ناشی می شود که مدارس متوسطه عمومی به عوض کلاس‌های سالانه به نظام انعطاف پذیر دوره‌های واحدی روی آورده‌اند. نرخ سالانه ترک تحصیل دانش آموزان دانشسراها و مدارس حرفه‌ای در میانه دهه ۱۹۹۰ بر ۱۰٪ بالغ می گردید. به نظر می رسد که نرخ ترک تحصیل دانش آموزان بر مبنای وضعیت اقتصادی تغییر می کند. در بحبوحه رکود اقتصادی اوایل دهه ۱۹۹۰ نرخ ترک تحصیل در مقایسه با سالهایی که نرخ

بیکاری بسیار بالا بود در سطح پایین تری قرار داشت. برای کسانی که آموزش متوسطه را نگذرانده اند یا ترک تحصیل کرده اند اشکال جدیدی از مدارس دایر شده است. آموزش های حرفه ای و کارگاہای جوانان از جمله این مدارس جدید می باشند. در مدارس کارگاہی، کار عملی سهم قابل ملاحظه ای از برنامه درسی را به خود اختصاص می دهد که در راستای ارائه مهارت های شغلی به جوانان می باشد. یکی دیگر از ابتکار عمل ها، آموزش موسوم به innopaja است که جوانان مستعد ترک تحصیل در تحصیلات فنی و حرفه ای را مدنظر قرار داده و با بهره گیری از طرح های تدریس خصوصی دانش آموزان و دیگر اقدامات حمایتی، ادامه تحصیل آنان را تضمین می نماید. اجرای طرح های فردی تحصیلی، روش های تدریس فشرده و انتقال این روشها به زندگی شغلی از جمله روش های اصلی بدرجهت اجتناب از ترک تحصیل دانش آموزان است. طی سال ۱۹۹۲، طرح بورس دانشجویان بین المللی (ISEP) در فنلاند به مورد اجرا درآمد. طی سال ۱۹۹۹ با افزایش اختیارات جدید Soviet و Narodic و همبستگیهای بورس اروپای شرقی میان مؤسسات عضو فنلاند، مقدمات توسعه بیشتر حجم بورسهای ISEP در داخل و خارج فنلاند فراهم آمد. علاوه بر این، در سازمانهای مجری طرحهای بورس، علاقه به همبستگی های دو طرفه مؤسسه ای و اجازه ورود مستقیم دانشجویان فنلاندی افزایش یافت. از سوی دیگر، وزارت آموزش و پرورش، مسوولیت ارائه برنامه های آموزش عالی بین الملل یک سوم دانشجویان فنلاند را برعهده دارد. با اجرای طرحهایی نظیر Nord Plus و Comett نرخ بورسیه های تحصیلی به سرعت در اسکاندیناوی، اروپا و به ویژه کشور فنلاند گسترش یافت.

همکاریهای آموزشی

همکاریهای بین المللی

نهادهای مرکزی

۱- همکاری با سازمان یونسکو در جهت ارزشیابی تحصیلات و مدارک آموزش عالی، منعقد شده سال ۱۹۹۳

۲- همکاری با کشورهای عضو اتحادیه اروپا در جهت ارائه مداوم بورس تحصیلی به دانشجویان خارجی

منعقد شده سال ۱۹۹۱

۳- همکاری با کشورهای عضو اتحادیه اروپا در جهت ارزشیابی مدارک دانشگاهی، منعقد شده سال ۱۹۹۱

۴- همکاری با کشورهای عضو اتحادیه اروپا در جهت معادل سازی گواهینامه دیپلم جهت پذیرش

دانشجویان خارجی در دانشگاهها، منعقد شده سال ۱۹۹۱

۵- همکاری با کشورهای عضو اتحادیه اروپا در جهت معادل سازی مدارک دانشگاهی، منعقد شده سال ۱۹۹۱

۶- همکاری با کشورهای عضو اتحادیه اروپا در جهت تعیین مدارک لازم جهت پذیرش دانشجویان در

دانشگاهها، منعقد شده سال ۱۹۹۱

۷- قرارداد منطقه ای یونسکو در منطقه اروپا در خصوص ارزشیابی مدارج و مدارک تحصیلات دانشگاهی،

منعقد شده سال ۱۹۸۲

۸- قرار داد ارزشیابی مدارک تحصیلی در کشورهای اسکاندیناوی، منعقد شده سال ۱۹۷۶

۹- همکاری با مرکز بسیج بین المللی دانشجویی CIMO

برنامه های دو یا چند جانبه مشارکتی

از جمله برنامه های دو یا چند جانبه مشارکت آموزشی نیز می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- برنامه مبادلاتی ISEP

۲- برنامه مبادلاتی NORDPLUS

۳- برنامه مبادلاتی SOCRATES; LEONARDO

مبادلات دانشگاهی

با آغاز دهه ۱۹۹۰، دانشگاههای فنلاند، به افزایش ظرفیت پذیرشی خود جهت پذیرش بورسیه های تحصیلی خارجی مبادرت نموده اند. با وجود اینکه زبانه رسمی کشور فنلاند، زبانهای فنلاندی یا سوئدی است، اما با این حال، تأکید عمده ای بر آموزش زبان انگلیسی به دانشجویان خارجی معطوف گردیده است. در این راستا، دانشگاهها در جهت توسعه فرصت های تحقیقاتی- مطالعاتی به بهره گیری از زبان انگلیسی به عنوان زبان آموزش تشویق می گردند تا بدانجا که و برخی از دروس تخصصی به طور کامل به زبان انگلیسی تدریس می گردد. اتخاذ چنین سیاستی خود به بین المللی سازی مراکز آموزش عالی فنلاند و معرفی هر چه بیشتر کشور فنلاند و فرهنگ و زبان فنلاندی منجر گردیده است. از جمله مهمترین مبادلات علمی صورت گرفته در حوزه آموزش عالی میان مراکز آموزش عالی فنلاند با مراکز علمی سایر کشورهای جهان می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- طرح بین المللی اعطای مدرک بین المللی کارشناسی بازرگانی توسط مدرسه اقتصاد و بازرگانی دولتی هلسنکی از سال ۱۹۹۳
- پذیرش سالانه ۱۲ دانشجوی خارجی در دوره بین المللی کارشناسی بازرگانی
- دعوت به همکاری از اساتید خارجی در مراکز آموزش بین الملل
- ارائه دروس هنری به دانشجویان خارجی در دانشگاه هنرهای صنعتی هلسنکی
- تاسیس دانشگاه بین المللی ترکی توسط ۳ مؤسسه ترک فعال در کشور فنلاند
- ارائه برنامه های آموزشی تابستانی به زبان سوئدی به دانشجویان انگلیسی زبان مستقر در جزایر الاند در دانشگاه ابواکادی فنلاند
- اتخاذ سیاست حمایتی از دانشجویان خارجی از طریق فراهم سازی شرایط لازم مسافرت و تحصیل آنان در قالب ترم های تحصیلی آزاد کوتاه مدت
- حمایت ملی همه جانبه از تحصیل دانشجویان خارجی در فنلاند از آغاز دهه ۱۹۹۰ جهت پاسخگویی به نیازهای آموزش بین الملل

اصلاحات آموزشی

از جمله مهمترین اصلاحات آموزشی کشور فنلاند که پس از دهه ۸۰ به مورد اجرا درآمده است، می توان

به موارد ذیل اشاره نمود:

- اعمال تغییرات در فنون پیشرفت برنامه های تحصیلی
- اعمال تغییرات در ساختار انجمن های مدارس
- خودارزیابی کاری معلمین
- مشارکت فعال والدین در انجمن های مدارس
- طراحی و تدوین فعالیت های فوق برنامه
- آمادگی دانش آموزان جهت رویارویی با مشکلات و مسائل پیرامون زندگی روزمره
- بهره گیری از متدهای جدید آموزشی و ارزیابی دانش آموزان
- ترویج سیاست برابری جنسی در حوزه آموزش

قوانین اصلی قانون اساسی

اصل ۱

اجمهوری فنلاند کشوری مستقل است که قانون اساسی آن بر اساس شکل کنونی حکومت و سایر

قوانین وضع گردیده است.

اصل ۲

حاکمیت مطلق، از آن مردم است که آن را از طریق نمایندگان منتخب خویش در پارلمان اعمال

می نمایند. اعمال قوه مقننه از طریق پارلمان و در رابطه با رییس جمهور می باشد. اعمال قوه مجریه بر عهده

رییس جمهور گذارده شده است، به منظور اداره امور عمومی مملکت علاوه بر رییس جمهور، شورای وزیران نیز که متشکل از نخست وزیر و تعداد لازم از وزراء می باشد تشکیل خواهد گردید. اعمال قوه قضاییه به دادگاه های مستقل دادگستری واگذار خواهد گردید. عالیترین مرجع رسیدگی به دعاوی، دیوان عالی کشور و دیوان عالی عدالت اداری خواهد بود.

اصل ۳

جمهوری فنلاند کشوری غیر قابل تجزیه است و مرزهای آن را نمی توان تغییر داد مگر با تصویب

پارلمان

اصل ۴

حق تابعیت فنلاند متعلق به کلیه افرادی است که از پدر و مادر فنلاندی و یا از زنان خارجی که به ازدواج شهروندان فنلاندی درآمده اند، متولد شده باشند. اتباع خارجه نیز می توانند با رعایت مقررات و شرایطی که قانون معین خواهد کرد به تابعیت کشور فنلاند درآیند.

اصل ۵

مردم فنلاند در برابر قانون مساوی خواهند بود.

اصل ۶

زندگی، شرف، آزادیهای فردی و حق مالکیت افراد مورد حمایت قانون می باشد.

حق اشتغال کلیه افراد ملت مورد پشتیبانی ویژه دولت می‌باشد. شرایط پرداخت غرامت کامل به کسانی

که اموال آنان به منظور تأمین رفاه عمومی سلب مالکیت شده است را قانون معین می‌کند.

اصل ۷

هیچ کس را نمی‌توان از حق اقامت در کشور و انتخاب آزادانه محل زندگی و مسافرت از نقطه‌ای به

نقطه دیگر محروم نمود، مگر در مواردی که قانون مقرر می‌دارد. ضوابط مسافرت به خارج از کشور را

قانون معین می‌کند.

اصل ۸

هر کس می‌تواند به طور انفرادی و یا دسته جمعی به انجام مراسم مذهبی خود بپردازد. مشروط بر این که

به حریم قانون و یا اخلاق حسنه تجاوز ننماید، و همچنین همه افراد ملت حق دارند که بر اساس قوانین

مربوطه جامعه مذهبی خود را ترک نموده و پیرو مذهب دیگری شوند.

اصل ۹

پیروی یا عدم پیروی از مذهب خاصی به هیچ وجه تغییری در حقوق و وظایف افراد بوجود نخواهد

آورد و در موارد مربوط به استخدام مشاغل دولتی و اداری که مربوط به استخدام دولتی و مشاغل اداری

می‌گردد محدودیتهای پیش‌بینی شده قبلی همچنان معتبر خواهد بود، مگر آن که قانون ترتیب دیگری مقرر

نماید.

اصل ۱۰

آزادی بیان، چاپ و نشر عقاید چه به صورت کلام و یا تصویر بدون ایجاد مزاحمت از جانب مقامات کشوری، مورد حمایت قانون است. تشکیل اجتماعات برای ابراز عقیده در مورد رویدادهای عمومی مشروط بر آنکه برخلاف قانون و یا اخلاق حسنه نباشد آزاد است. ضوابط آن را قانون معین می کند.

اصل ۱۱

مسکن اشخاص مصون از تعرض است. شرایط صدور مجوز جهت بازرسی خانه‌ها را قانون معین می کند.

اصل ۱۲

بازرسی مکاتبات پستی و افشای مخابرات تلگرافی و تلفنی ممنوع است مگر به حکم قانون

اصل ۱۳

هیچ کس را نمی توان محاکمه نمود مگر در دادگاهی که صلاحیت قانونی داشته باشد.

اصل ۱۴

زبان فنلاندی و سوئدی، زبانهای ملی کشور هستند. مردم حق دارند هنگام مراجعه به دادگاه‌ها و ادارات دولتی به زبان مادری خود تکلم نموده و اسناد و مدارکی را که به این زبان نوشته شده است، مبادله و دریافت نمایند. دولت موظف است حقوق مردم فنلاندی و سوئدی زبان را مورد حمایت قرار دهند. دولت موظف است نیازهای فرهنگی و اقتصادی مردم فنلاندی و سوئدی زبان را به طور یکسان برآورده سازد.

اصل ۱۵

عناوین اشرافی و سایر امتیازات موروثی در کشور، ملغی می‌باشد.

اصل ۱۶

اصولی که ناظر به حقوق ملت فنلاند می‌باشد مانع تصویب قوانین محدودکننده آزادی که الزاما هنگام

جنگ، شورش و یا هر موقعیت استثنایی دیگری که در رابطه با اقدامات جمعی کارمندان و قوای نظامی وضع

آن ضروری تشخیص داده می‌شود، نمی‌باشد.

اصل ۱۷

سازمان و تشکیلات اداری و نحوه کار پارلمان را قانون پارلمان معین می‌کند.

اصل ۱۸

تقدیم لوایح جدید، اصلاح، تفسیر و یا نسخ قوانین جاری در صلاحیت و بر عهده رئیس جمهور و

پارلمان می‌باشد. اعمال قوه مقننه به وسیله رئیس جمهور است که آن را با تقدیم لوایح جدید به پارلمان انجام

می‌دهد. پیش‌نویس لوایح پیشنهادی را شورای وزیران تهیه می‌کند. در موارد ضرورت، برحسب موضوع و

ماهیت لوایح پیشنهادی، می‌توان با دیوانعالی کشور یا دیوان عالی عدالت و یا هر دوی آنها مشورت

نمود. روش اعمال حق پارلمان به منظور پیشنهاد لوایح برای تصویب را قانون پارلمان معین می‌کند.

اصل ۱۹

لوایحی که توسط پارلمان به تصویب رسیده است، جهت توشیح و لازم الاجرا شدن به رییس جمهور تقدیم می گردد. وی می تواند در این مورد مطابق قانون از دیوان عالی قضایی یا دیوان عالی اداری و یا از هر دو دیوان نظر مشورتی استعلام نماید. قانون باید همان طور که به تصویب مجلس رسیده است به استحضار رییس جمهور برسد. چنانچه رییس جمهور قانون مصوب مجلس را امضاء نماید و مجلس پس از یک بار رأی گیری مجدد، آن قانون را بدون هیچگونه تغییری با اکثریت مطلق آراء نمایندگان به تصویب برساند، آن قانون قابل اجرا خواهد بود. در غیر این صورت آن قانون کان لم یکن شناخته خواهد شد. در صورتی که در طول ۳ ماه پس از این که قانون مصوب مجلس به رییس جمهور ارائه شده و وی آن را امضاء ننموده باشد مردود تلقی می گردد.

اصل ۲۰

در مقدمه هر قانون باید مشخص شود که متن آن مطابق با آراء نمایندگان مجلس بوده و بر حسب رویه پیش بینی شده برای تصویب قوانین به تصویب رسیده و مقررات لازم در این مورد نیز رعایت گردیده است. قانون مصوب مجلس که به استحضار رییس جمهور رسیده باشد و چه به اجرا گذارده شده باشد باید به امضاء رییس جمهور و تأیید وزیر ذیربط رسیده و سپس توسط شورای وزیران منتشر گردد.

اصل ۲۱

حق صدور فرمان رییس جمهور در رابطه با اجرای قانون را اصل بیست و هشتم تعیین خواهد نمود. رییس جمهور، فرمان اجرای قانون را مطابق با اصل بیست و هشتم صادر می نماید.

اصل ۲۲

کلیه قوانین و فرامین و همچنین لوایح تقدیمی دولت به پارلمان و پاسخ‌های آنها و توصیه‌ها و سایر مدارک و مکتوبات پارلمان که برای دولت ارسال می‌گردد باید به زبانهای سوئدی و فنلاندی نوشته شود.

اصل ۲۳

رئیس جمهور توسط مردم برای یک دوره شش ساله انتخاب می‌گردد. این انتخاب توسط ۳۰۰ نفر رأی‌دهنده انجام می‌شود. در کزینش این افراد همان روش اخذ آراء که به موجب قوانین فعلی انتخابات پارلمان با در نظر گرفتن شایستگی رأی‌دهندگان در حال حاضر برای انتخاب نمایندگان مجلس اعمال می‌گردد، رعایت خواهد شد. کزینش انتخاب‌کنندگان در پانزدهم و شانزدهم ماه زانویه انجام خواهد شد و یک ماه بعد (پانزدهم ماه فوریه)، این تعداد در یک گردهم‌آیی که به ریاست نخست‌وزیر برگزار خواهد شد با رأی مخفی رئیس جمهور را انتخاب خواهند کرد. هرگاه کاندیدایی موفق به کسب نیمی از آراء گردد، برنده اعلام خواهد شد در غیر این صورت بلافاصله، دوباره رأی‌گیری خواهد شد. هرگاه در نوبت دوم نیز کاندیدایی موفق به کسب اکثریت مطلق آراء نگردد یک رأی‌گیری دیگر میان دو کاندیدایی که بالاترین تعداد آراء را در دومین رأی‌گیری کسب کرده‌اند، انجام خواهد شد و در صورت تساوی آراء برنده به قید قرعه انتخاب خواهد شد. هرگاه یک نماینده مجلس به عنوان رئیس جمهور انتخاب شود، و کالت‌نامه او به عنوان نماینده مجلس، باطل خواهد شد. در مورد کارمندانی که به عنوان رئیس جمهور انتخاب می‌شوند فرض بر این است که از شغل اولیه خود استعفا نموده‌اند. در صورتی که روزهای تعیین شده در این اصل و یا اصول دیگر این قانون اساسی

مصادف با روز یکشنبه و یا تعطیل عمومی شود گزینش انتخاب کنندگان در نزدیکترین روز غیر تعطیل بعد از آن انجام خواهد شد.

اصل ۲۴

رییس جمهور در روز اول ماه مارس پس از انتخابات عهده‌دار انجام وظایف مربوطه خواهد شد و در همان روز در پیشگاه پارلمان به ترتیب زیر سوگند یاد می‌کند:

" من (نام و نام خانوادگی) به عنوان رییس جمهور منتخب مردم فنلاند سوگند یاد می‌کنم که صادقانه از قانون اساسی و سایر قوانین کشور پیروی نموده و در راه تأمین رفاه و سعادت مردم فنلاند نهایت کوشش خود را به عمل آورم.

اصل ۲۵

در صورتی که رییس جمهور، قادر به انجام وظایف خود نباشد نخست وزیر به طور موقت جانشین وی خواهد شد و اگر او نیز معذور از انجام وظایف خود باشد در این صورت وزیری که به موجب اصل ۳۹ مشاور نخست وزیر می‌باشد به انجام امور محوله خواهد پرداخت. در صورت عدم توانایی رییس جمهور، در اسرع وقت رییس جمهور جدیدی انتخاب خواهد شد. در صورتی که نخست وزیر و یا وزیری که به جای رییس جمهور انجام وظیفه می‌کند نماینده پارلمان هم باشد، در طول مدت جانشینی از انجام امور مربوطه به نمایندگی پارلمان معاف خواهد بود.

اصل ۲۶

رئیس جمهور در قبال انجام وظایف خود مقرری سالیانه‌ای که قانون میزان آن را تعیین خواهد نمود، دریافت می‌نماید. این مبلغ در طول خدمت او افزایش و یا کاهش نخواهد یافت.

اصل ۲۷

رئیس جمهور می‌تواند پارلمان را به اجلاس فوق‌العاده فراخوانده و فرمان انتخابات داخلی پارلمان را صادر نماید و جلسات قانونگذاری را افتتاح و یا ختم آنها را اعلام نماید. همچنین وی می‌تواند پارلمان را منحل نموده و فرمان انتخابات جدید را صادر نماید.

اصل ۲۸

رئیس جمهور حق صدور فرامینی که سابقاً توسط قوانین اداری تنظیم می‌گردیده است را به جز در مواردی که قانون اساسی به طریق دیگری مقرر نموده و یا در مواردی که حق صدور فرمان به شورای وزیران اختصاص یافته است را خواهد داشت. همچنین صدور فرامینی که ناظر به اجرای قوانین، اداره امور املاک و اموال دولتی و اعمال خدمات اداری و مؤسسات دولتی خواهند بود نیز بر عهده رئیس جمهور است، مواردی که ناظر به تغییر قوانین می‌باشد از قاعده فوق مستثنی می‌باشد. موارد مشروحه در بند دوم اصل بیستم که ناظر به رویه صدور و انتشار و قوانین می‌باشد در مورد این فرامین نیز لازم‌الاجرا است.

اصل ۲۹

رئیس جمهور می‌تواند در موارد خاص و پس از کسب نظر دیوان عالی کشور، مجرمین را عفو نماید و یا اجرای مجازاتها را به صورت تعلیق درآورده و یا در مجازات مجرمین تخفیف قائل شود. در مورد عفو عضوی از شورای وزیران و یا وزیر دادگستری باید قوانین و شرایط موجود رعایت شود. عفو عمومی فقط به موجب قانون خاص امکان‌پذیر است. رئیس جمهور می‌تواند در صورتی که موارد عفو و بخشودگی در قانون پیش‌بینی شده باشد از آن استفاده نماید.

اصل ۳۰

فرماندهی کل نیروهای مسلح نیز با رئیس جمهور است. وی می‌تواند به هنگام جنگ اختیارات خود را به فرد دیگری واگذار نماید.

اصل ۳۱

رئیس جمهور می‌تواند تابعیت فنلاند را به اتباع سایر ملل اعطا نموده و از اتباع فنلاند سلب تابعیت نماید.

اصل ۳۲

نظارت بر نحوه اداره امور کشور بر عهده رئیس جمهور است. بدین لحاظ وی می‌تواند اطلاعات لازم را از سران وزارتخانه‌ها و یا مؤسسات دولتی کسب نموده و در صورت لزوم اقدام به صدور حکم بازرسی نماید.

اصل ۳۳

رییس جمهور، مسوولیت نظارت بر روابط دیپلماتیک فنلاند با کشورهای خارجی را به عهده دارد. در صورتی که معاهداتی که رییس جمهور با کشورهای خارجی منعقد می نماید حاوی مطالبی باشد که اخذ تصمیم در مورد آنها در حوزه صلاحیت قوه مقننه بوده و به موجب قانون اساسی نیاز به کسب رضایت مجلس دارد باید جهت تصویب، آنها را در پارلمان مطرح نماید. اعلان جنگ و صلح پس از تصویب مجلس با رییس جمهور است، کلیه مکاتبات با کشورهای خارجی و نمایندگان دیپلماتیک فنلاندی مقیم خارج از کشور باید از طریق وزیری که انجام امور مربوط به روابط خارجی در حوزه صلاحیت وزارتخانه او قرار دارد، صورت گیرد.

اصل ۳۴

رییس جمهور، در جلسه شورای وزیران و بر اساس گزارش وزیری که مسائل مطروحه در حوزه صلاحیت وزارتخانه او قرار دارد، تصمیمات لازم را اتخاذ می کند. تصمیمات متاخذ زمانی دارای اعتبار قانونی می گردد که به امضای مشترک رییس جمهور و وزیری که تصمیم بر اساس گزارش او اخذ گردیده است، برسد. این قاعده شامل مواردی که در اصول سی و دوم و چهل و هفتم به آنها اشاره گردیده است، نمی شود. هرگاه کلیه اعضای شورای وزیران مشمول تصمیم رییس جمهور گردند، باید تصمیم متخذ را علاوه بر خود او، گزارشگر اختصاصی (*) شورا نیز امضاء نماید.

*: کارمند دولتی که درباره موضوعات مربوط به شورا گزارش می دهد.

مقررات ویژه راجع به چگونگی اداره امور مربوط به فرماندهی نظامی و یا انتصابات ارتش و همچنین امضای متقابل تصمیمات رییس جمهور را قانون معین می کند. شخص دیگری که با رییس جمهور مشترکاً تصمیمات متخذة را امضاء می نماید، مسوول صحت و درستی سندی که آن را رییس جمهور تهیه نموده است نیز می باشد.

اصل ۳۵

در صورتی که وزیری متوجه شود که تصمیم متخذة توسط رییس جمهور بر خلاف قانون است، باید نظر خود را در شورای وزیران مطرح نماید تا طبق اصل چهل و پنجم عمل شود. در صورتی که تصمیمی بر خلاف قانون اساسی توسط رییس جمهور اتخاذ شود وزیر مربوطه باید از امضای آن خودداری نماید.

اصل ۳۶

اعضاء شورای وزیران باید از میان افراد فنلاندی الاصل که معروف به شرافت و لیاقت هستند انتخاب گردیده و نیز باید موفق به کسب رأی اعتماد از پارلمان گردند. وزیر دادگستری و حداقل یک وزیر دیگر باید دارای تحصیلات حقوقی باشند.

اصل ۳۷

یکی از اعضای شورای وزیران، وزیر دادگستری خواهد بود که باید در علم حقوق احاطه کامل داشته باشد. برای وی معاونی نیز انتخاب می گردد که او را در انجام امور یاری نماید که در صورت لزوم نیز به جای وزیر، انجام وظیفه خواهد نمود.

اصل ۳۸

شورای وزیران به منظور اداره امور مملکت دارای تعدادی کافی وزیر خواهد بود. هر وزارتخانه توسط یک وزیر اداره می شود. تعداد وزراء و حدود صلاحیت و وظایف آنها را قانون معین می کند ولی جزییات وظایف محوله به هر یک از وزراء و تقسیم کار در میان آنها و سازمان و تشکیلات اداری شورای وزیران به موجب تصویب نامه، تعیین می گردد.

اصل ۳۹

شورای وزیران به ریاست نخست وزیر تشکیل می شود و در صورتی که نخست وزیر قادر به شرکت در جلسات شورا نباشد، شخصی که توسط رئیس جمهور به قائم مقامی او برگزیده شده باشد، عهده دار انجام وظایف نخست وزیر خواهد شد و در صورتیکه شخص اخیر هم قادر به شرکت در جلسات شورا نباشد، عالیرتبه ترین وزیری که در شورا حاضر می باشد ریاست آن را به عهده خواهد گرفت. هنگامی که رئیس جمهور در جلسات حضور می یابد ریاست جلسات به عهده او خواهد بود. هرگاه به موجب اصل بیست و پنجم، نخست وزیر یا وزیر دیگری جانشین رئیس جمهور را به عهده گیرد، از انجام وظایف معمولی خود به عنوان وزیر معاف خواهد بود.

اصل ۴۰

به جز تصمیم‌گیری درباره موضوعاتی که به علت ماهیت خاص خود طی حکمی برعهده وزیر مربوطه گذاشته می‌شود تا به عنوان عالیرتبه‌ترین عضو وزارتخانه اقدام لازم را در مورد آن معمول دارد سایر امور محوله به شورای وزیران، در جلسات عمومی مورد بررسی و اتخاذ تصمیم قرار می‌گیرد.

اصل ۴۱

شورای وزیران نسبت به اجرای تصمیمات رییس جمهور اقدام نموده و درباره موضوعاتی که طبق قانون در حوزه صلاحیت آن قرار دارد و همچنین رسیدگی به سایر مسایل دولتی و اداری که در قانون اساسی و قوانین عادی، فرامین و یا تصویب‌نامه‌های دیگری برعهده رییس جمهور و وزراء به عنوان عالیرتبه‌ترین عضو یک وزارتخانه و مقامات دون‌پایه دیگری قرار داده نشده است رسیدگی و تصمیمات مقتضی اتخاذ می‌نماید. حدود و مواردی که به موجب آن اداره امور قوه قضاییه، دانشگاه هلسینکی و نیروهای مسلح را خارج از حیطه صلاحیت شورای وزیران قرار می‌دهد به موجب قانون معین می‌گردد.

اصل ۴۲

در صورت بروز تردید در صلاحیت شورای وزیران بهنگام رسیدگی به مساله‌ای خاص، اتخاذتصمیم درمورد تأیید صلاحیت این شورا، برعهده رییس جمهور می‌باشد.

اصل ۴۳

اعضای شورای وزیران در رابطه با نحوه اداره امور مملکت در برابر پارلمان، مسئول می‌باشند. هر یک از اعضای شورای وزیران در قبال تصمیمی که در اتخاذ آن شرکت داشته است مسئول است مگر آن که دلایل مخالف خود را با تصمیم متخذه صریحا در صورت جلسه قید نموده باشد.

اصل ۴۴

کلیه موضوعاتی که در شورای وزیران مطرح می‌گردد باید توسط وزیری که رسیدگی به آن موضوع در صلاحیت او قرار دارد تهیه و در شورا مطرح گردیده باشد. هر وزارتخانه در محدوده اختیارات خود، اقدامات لازم جهت نظارت بر حسن اجرای قوانین، فرمانها و تصویب نامه‌های شورای وزیران را معمول خواهد داشت.

اصل ۴۵

هر گاه شورای وزیران تصمیم متخذه توسط رئیس جمهور که برای اجراء به آن شورا ارسال گردیده است را مغایر قانون تشخیص دهد پس از استماع نظرات وزیر دادگستری از رئیس جمهور درخواست می‌کند که یا پیشنهاد خود را پس گیرد و یا آن را اصلاح نماید و در صورتیکه رئیس جمهور همچنان به اجرای تصمیم فوق بدون هیچگونه تغییری اصرار داشته باشد شورا باید غیر قابل اجرا بودن نظریه فوق را اعلام نماید.

اصل ۴۶

وزیر دادگستری باید مراقبت نماید که اولیاء امور و مقامات دولتی از قوانین و مقررات به نحوی پیروی نموده و وظایف خود را به طریقی انجام دهند که به حقوق هیچکس تجاوز نگردد.

وزیر دادگستری موظف است که به عنوان دادستان کل در دیوان عالی عدالت اداری شرکت کرده و از حقوق دولت دفاع نماید و در صورتی که لازم باشد در دادگاه‌های دیگری محاکماتی برقرار نماید و یا دستور انجام آنها را بدهد و در مقام خود به عنوان دادستان کل کشور بر کار کلیه دادستانهای عمومی نظارت نماید و آنان نیز موظف به پیروی از دستورات وی می‌باشند. وزیر دادگستری می‌تواند در جلسات شورای وزیران و سایر دوائر دولتی و یا محاکمات شرکت نماید و به صورت جلسات مجامع فوق و سایر محافل دولتی دسترسی یابد.

اصل ۴۷

هر گاه در اجرای وظایف محوله، شورای وزیران و یا هر یک از اعضای آن از قانون تخطی نمایند وزیر دادگستری موظف است که موضوع را بررسی نموده و موارد تخطی از قانون را بیان نماید. هرگاه اظهارات وزیر دادگستری مورد عنایت قرار نگیرد، وی می‌تواند دستور ثبت و ضبط آنها در صورت مذاکرات را بدهد. وزیر دادگستری می‌تواند رئیس جمهور را در مورد موضوع مورد اختلاف ارشاد نماید. هرگاه غیرقانونی بودن موضوع، به حدی باشد که مستلزم محاکمه عضوی از اعضاء شورای وزیران به طوری که در اصل ۵۹ به آن اشاره گردیده است، باشد و رئیس جمهور نیز دستور چنین محاکمه‌ای را بدهد، در این صورت رسیدگی توسط وزیر دادگستری انجام خواهد گرفت. چنانچه رئیس جمهور انجام چنین محاکمه‌ای را لازم نیند وزیر دادگستری مجاز است که موضوع را به پارلمان گزارش دهد. در صورتیکه رئیس جمهور ضمن تقدیم کیفرخواستی نسبت به محاکمه وزیر دادگستری تصمیم بگیرد در این صورت رسیدگی به این موضوع

توسط شخصی که رییس جمهور برای انجام این منظور انتخاب می نماید انجام خواهد شد. هرگاه رییس جمهور، در انجام وظایف محوله مرتکب اعمال غیر قانونی گردد، وزیر دادگستری طبق رویه ای که فوقاً به آن اشاره گردید اقدام خواهد نمود. هرگاه رییس جمهور از سوی وزیر دادگستری و یا شورای وزیران، متهم به جرم خیانت به کشور یا خیانت دیگری شود، مراتب باید به پارلمان گزارش داده شود و اگر پارلمان با اکثریت سه چهارم آراء تصمیم گرفت که رییس جمهور را تحت تعقیب قرار دهد، در این صورت وزیر دادگستری او را در دیوان عالی کشور محاکمه خواهد کرد و در این اثناء رییس جمهور از انجام وظایف رسمی خود، معاف خواهد بود. جز در موارد مذکور رییس جمهور رانمی توان به واسطه اعمال اداری وی تحت تعقیب قرار داد.

اصل ۴۸

وزیر دادگستری باید همه ساله در مورد اقدامات انجام شده و نظریاتی که در مورد رعایت قانون دارد گزارش به رییس جمهور و مجلس تقدیم نماید و در صورتیکه رییس جمهور یا پارلمان تقاضا نماید وزیر دادگستری اطلاعات خود را در اختیار آنها قرار داده و راهنماییهای لازم را نسبت به آنها مبذول خواهد داشت

اصل ۴۹

رییس پارلمان برای یک دوره ۴ ساله و طبق آیین نامه داخلی آن انتخاب می گردد. رییس پارلمان باید فردی کاملاً آگاه و مسلط به امور حقوقی باشد. او به منزله نماینده قضایی پارلمان محسوب می گردد. نماینده قضایی با رعایت دستوراتی که از سوی پارلمان به او داده می شود بر اجرای قانون در دادگاهها و سایر مراجع

نظارت خواهد کرد. همزمان با انتخاب نماینده قضایی و برای همان مدت و طبق رویه‌ای که در فوق به آن اشاره گردید قائم مقامی نیز برای او انتخاب می‌گردد تا در صورت معذوریت نماینده قضایی از انجام وظایف محوله، به جای او خدمت نماید. نماینده قضایی پارلمان نیز مانند وزیر دادگستری حق شرکت در جلسات شورای وزیران، محاکمات دادگستری، دوایر دولتی را خواهد داشت. وی همچنین حق دسترسی به متن مذاکرات شورای وزیران و صورت جلسه محاکمات را داشته و طبق اختیاراتی که قانون به او تفویض نموده خطا کاران و مقصرین را محاکمه نموده و یا ترتیب محاکمه آنها را می‌دهد. نماینده قضایی ضمن گزارش سالیانه‌ای که به پارلمان تقدیم می‌کند نظرات خود را راجع به رعایت و یا عدم رعایت قانون توسط قوه مقننه در طول یک سال بیان خواهد کرد.

اصل ۵۰

تقسیمات کشوری فنلاند برای اداره امور کشور به صورت استانداری فرمانداری و بخشداری می‌باشد. هرگونه تغییر در تعداد استانها به موجب قانون صورت خواهد گرفت. تغییرات دیگر در مورد تقسیمات اداری توسط شورای وزیران انجام می‌گیرد، مگر آنکه قانون ترتیب دیگری مقرر نماید. در تغییر مرزهای مناطق اداری کشور تا آنجا که اوضاع میسر است باید در هر منطقه تنها افرادی که منحصر به یکی از زبانهای فنلاندی و یاسوادی صحبت می‌نمایند زندگی کنند و یا این که حتی المقدور اقلیت زبانی در هر منطقه به حداقل ممکن رسانده شود.

اصل ۵۱

اداره امور هراستان بر عهده استاندار می باشد. بخش ها طبق قانون خودمختاری اداره خواهند شد. روش و حدود تسری خودمختاری به نواحی بزرگتر از بخش ها را قانون معین می کند. در مورد تعیین حدود این قبیل مناطق مقررات مذکور در اصل پنجاهم لازم الاجرا خواهد بود.

اصل ۵۲

دوایر دولتی موجود و یا آن شعبی که منبهد برای ادارات دولتی بوجود می آیند تابع مقررات خاصی خواهند بود.

اصل ۵۳

دیوان عالی کشور عالیترین مرجع فرجام خواهی می باشد. این دیوان همچنین بر اجرای عدالت توسط قضات، نظارت عالی خواهد داشت.

اصل ۵۴

دیوان عالی کشور از یک رییس و تعداد کافی مستشار قضایی تشکیل می شود. حدود اختیارات و نحوه عمل دیوان عالی کشور را وزارتخانه ای که رسیدگی به امور دادگستری در صلاحیت آن می باشد تعیین می کند. سرپرست وزارتخانه مذکور به منظور مشورت در خصوص امور مربوطه در دیوان عالی کشور حضور می یابد. اخذ تصمیم درباره بعضی از موارد به طور معمول توسط پنج تن از مستشاران به عمل می آید مگر آن که رسیدگی به بعضی از امور دیگر به استفاده از تعداد کمتر و یا بیشتر مستشار نیاز داشته باشد.

اصل ۵۵

سازمان اداری دادگاه‌های عمومی و مراجع فرجامی را قانون معین می‌کند.

اصل ۵۶

دیوان عدالت اداری جز در چند مورد آخرین مراجع فرجام‌خواهی از قوانین اداری است. این دیوان

همچنین بر اجرای عدالت اداری توسط مقامات مسوول نظارت می‌نماید.

اصل ۵۷

دیوان عالی عدالت اداری از یک رییس و تعداد کافی مستشار تشکیل می‌گردد.

مفاد اصل پنجاه و سوم در مورد حداقل تعداد لازم مستشاران دیوان عالی کشور که با حضور آنها جلسه

رسیدگی رسمیت می‌یابد در مورد دیوان عالی عدالت اداری نیز لازم‌الاجرا است.

اصل ۵۸

هر گاه دیوان عالی عدالت و دیوان عالی کشور اصلاح و یا تغییر قانون یا تصویب‌نامه‌ای را لازم بدانند،

مراتب را طی درخواستی برای رییس جمهور ارسال می‌دارند.

اصل ۵۹

هر گاه وزیر دادگستری و یا عضوی از اعضاء شورای دولتی و یا دیوان عالی عدالت اداری و یا

دیوان عالی کشور به واسطه انجام عملی غیر قانونی تحت تعقیب قرار گیرند موضوع، در دادگاه ویژه ای تحت

عنوان "دادگاه ویژه استیضاح" که به موجب قانون خاصی تشکیل می‌شود، تحت بررسی قرار می‌گیرد. هر گاه

به موجب تصمیم پارلمان یکی از افراد فوق‌الذکر تحت تعقیب قرار گیرند، نماینده قضایی پارلمان به عنوان دادستان انجام وظیفه خواهد کرد.

اصل ۶۰

علاوه بر موارد مذکور در اصل پنجاه و نهم، دادگاه‌های ویژه دیگری نیز به موجب قانون بوجود خواهند آمد. تشکیل محاکم استثنایی ممنوع می‌باشد.

اصل ۶۱

مالیاتها که شامل عوارض گمرکی نیز می‌گردند به موجب قانون، برای یک دوره محدود و یا نامحدود وضع می‌شوند. این رویه همچنین در مورد الغاء و یا تغییر مالیاتهایی که سابقاً به منظور تأمین مخارج عمومی وضع گردیده‌اند نیز لازم‌الاجرا است. به استثنای موارد مشروحه در بندیک اصل ۶۹ مالیاتهایی که برای مدت محدودی وضع گردیده‌اند، پس از گذشت مدت مقرر، دیگر دریافت نمی‌گردند.

اصل ۶۲

اصول کلی در رابطه با عوارضی که باید به مناسبت استفاده از خدمات عمومی که توسط مأمورین دولتی انجام می‌شود و مدارکی که توسط آنها صادر می‌گردد و همچنین عوارضی که باید به مناسبت استفاده از خدمات پستی، راه‌آهن، کانالها، بیمارستانها، مدارس و سایر مؤسسات عمومی متعلق به دولت پرداخت شود، به موجب قانون تعیین می‌شود.

اصل ۶۳

تجارت دولتی و بهره‌برداری از دارایی‌ها و اموال دولتی که دارای عواید می‌باشد مطابق قوانین موجود

خواهد بود.

اصل ۶۴

انجام استقراضهای دولتی باید با تصویب پارلمان باشد.

اصل ۶۵

اصول حاکم بر تنظیم بودجه وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی و همچنین اصلاح یا ابطال اصول قبلی و

مسائل مربوط به حق بازنشستگی را قانون معین می‌کند تأسیس ادارات و وزارتخانه‌های جدید فقط در

محدوده مجاز بودجه سالیانه انجام خواهد شد. به جز مبالغی که برای منظورهای فوق در بودجه سالیانه

اختصاص پیدا کرده و به تصویب پارلمان رسیده‌اند هیچگونه حق بازنشستگی و یا اعانه دیگری پرداخت

نخواهد شد.

اصل ۶۶

لایحه بودجه سالیانه که در آن درآمد و هزینه‌های سال مالی بعد نیز منظور می‌گردد به همان ترتیبی که

در مورد سایر قوانین اجرا می‌گردد، به تصویب پارلمان رسیده و اعلان و منتشر خواهد شد. جهت حذف

اعتباراتی که قبلاً در بودجه سالیانه پیش بینی شده است ولی در زمان اجرای بودجه، برای مصرف آن محلی

وجود ندارد مقررات خاصی معین می‌گردد.

اصل ۶۷

مالیاتها و درآمدهایی را که مطابق قانون و تصویبنامه‌های سال قبل از تصویب قانون بودجه دریافت آنها اجباری اعلام گردیده است را نمی‌توان از بودجه آن سال حذف نمود.

اصل ۶۸

سود و بهره سالیانه‌ای که به استقراضات دولتی و سایر مخارج تعلق گرفته و پرداخت آن مطابق با مقررات حاکم در سال مالی بعد انجام می‌گیرد را باید بدون کسورات در بودجه منظور نمود. بودجه باید شامل اعتباراتی باشد که بتواند هزینه‌هایی که بر اساس قوانین و یا تصویب‌نامه‌ها در بودجه پیش بینی شده ولی به عنوان یک رقم مخصوص در آن منظور نگردیده است را تأمین نماید. همچنین بودجه شامل مبالغی است که باید به منظور هزینه‌های غیر قابل پیش بینی در اختیار دولت قرار گیرد. برای هر سال مالی باید سایر اقلام منظور شده در بودجه مورد بررسی و تصویب پارلمان قرار گیرد. برداشت‌های اختصاصی که با موافقت و تصویب پارلمان انجام می‌گیرد، تحت عنوان "مجاز" در بودجه منظور خواهد شد. در بودجه باید برای مخارج پیش بینی شده اعتبار کافی در نظر گرفته شود.

اصل ۶۹

هر گاه پارلمان لایحه بودجه‌ای که قبل از شروع سال تقدیم شده است را به تصویب نرساند، هزینه‌های مذکور در بند یک اصل شصت و هشتم پرداخت خواهند شد هر چند که دولت لایحه بودجه را دو ماه قبل از اختتام دوره پارلمان تقدیم نموده باشد. اعتبارات لازم برای این منظور موقتا کمافی‌السابق دریافت خواهد

شد. اگر اصلاح بودجه مصوب، به طور کامل لازم باشد در این صورت لایحه متمم بودجه به پارلمان تقدیم می شود.

اصل ۷۰

برداشت‌های اختصاصی از یک سال مالی تجاوز نکرده و نیز از یک سال مالی به سال مالی دیگری انتقال داده نمی‌شوند، مگر آنکه برای آنها در بودجه اعتباری پیش‌بینی شده باشد.

برداشت‌های اختصاصی را نمی‌توان از قسمتی از بودجه که پارلمان نسبت به آن جداگانه رأی داده است به قسمت دیگری از بودجه منتقل نمود. هر کس حق دارد دولت را درباره بدهی‌های آن به صورت جدا و مستقل از بودجه مورد سوال قرار دهد.

اصل ۷۱

به منظور بررسی حسابها و ترازنامه‌هایی که توسط خزانه‌داری تنظیم شده است، اداره حسابرسی (دیوان محاسبات) تاسیس خواهد گردید. دیوان محاسبات باید نسبت به قانونی بودن و صحت ارقام و اعداد مندرج در صورت‌حساب‌ها و رسیدها و هزینه‌هایی که بودجه براساس آنها تنظیم گردیده است اعتماد و اطمینان لازم را حاصل نماید. بدین منظور، در هر دوره قانونگذاری، پارلمان جهت رسیدگی به امر حسابرسی به انتصاب پنج حسابرس در دیوان محاسبات اقدام می‌نماید. این حساب‌رسان بر تنظیم بودجه سالیانه و امور مربوط به خزانه‌داری کل و اداره امور آن نظارت خواهند نمود. این حساب‌رسان که تابع دستورات پارلمان می‌باشند،

می‌توانند کلیه اطلاعات و مدارک لازم را از مقامات صلاحیتدار کسب نمایند. این عده توسط اکثریت نسبی آراء نمایندگان عضو هیأت انتخاب کنندگان(*) پارلمان، انتخاب می‌گردند.

*: آن عده از نمایندگان پارلمان که به علت اطمینانی که نسبت به آنها وجود دارد، انتخاب اعضای کمیته‌های مختلف مجلس به آنها واگذار گردیده است.

اصل ۷۲

بانک مرکزی فنلاند زیر نظر پارلمان قرارداد و اداره امور آن به عهده هیأتی از معتمدان می‌باشد که اعضای آن توسط پارلمان انتخاب خواهند شد. مقررات مربوط به اداره بانک فنلاند به موجب قانونی که مطابق رویه معمول سایر قوانین، در پارلمان به تصویب می‌رسد، تعیین خواهد شد. پارلمان، نحوه مصرف منافع حاصله از بانک در جهت نیازمندی‌های دولت را معین می‌کند.

اصل ۷۳

درآمدهای ناشی از املاک دولتی، مالیاتها و سایر منابع درآمد دولت، قابل واگذاری و رهن نمی‌باشد مگر به موجب قانون. معذالک کسانی که املاک را اجاره می‌نمایند، می‌توانند اموال مذکور را به عنوان ملک طلق، طبق مقررات مخصوص خریداری نمایند.

اصل ۷۴

هر یک از افراد ملت موظفند در دفاع از کشور و یا کمک به آن به نحوی که قانون مقرر می‌نماید، شرکت کنند. در صورت تمایل شخصی افراد و موجود بودن امکانات، هر یک از مشمولین می‌توانند در آن واحد

نظامی که بتوانند به زبان مادری خود (فنلاندی) ویا سوآدی صحبت نمایند، خدمت نموده و آموزش‌های لازم را کسب نمایند.

اصل ۷۵

در صورتیکه بسیج نیروهای مسلح لازم تشخیص داده شود، رئیس جمهور از طریق شورای وزیران دستوری در این خصوص صادر خواهد نمود. پس از صدور این دستور، شورا، اقداماتی را جهت تأمین اعتبارات لازم فراهم نموده و سپس آن را برای تصویب به پارلمان تسلیم می‌نماید. در صورت تعطیل بودن پارلمان، شورا می‌تواند آن را جهت تشکیل جلسه فراخواند.

اصل ۷۶

دانشگاه هلسینکی حق استقلال خود را حفظ خواهد کرد. مقررات جدید در مورد نحوه اداره و تشکیلات دانشگاه را قانون معین می‌کند. جزئیات امور مربوط به دانشگاه، پس از مشورت با هیأت امناء دانشگاه بر اساس تصویب‌نامه‌ای که بعداً به تصویب می‌رسد، مشخص خواهد شد.

اصل ۷۷

دولت در جهت اعتلای تحصیلات عالی در رشته‌های فنی، کشاورزی بازرگانی و سایر علوم کاربردی و هنرهای زیبا از طریق کمک به حفظ مدارس سابق و تأسیس مراکز آموزش جدید کوشش به عمل خواهد آورد و در صورتیکه رشته‌های فوق در دانشگاه تدریس نگردند، از طریق اعطای وام به مؤسسات خصوصی به ایجاد رشته‌های فوق مساعدت خواهد نمود.

اصل ۷۸

دولت در صورت لزوم و با بودجه خود تحصیلات ابتدایی و متوسطه را از طریق کمک به مدارس اداره خواهد نمود. اصول و تشکیلات اداری مدارس دولتی را قانون معین می کند.

اصل ۷۹

"سازمان و تشکیلات اداری تحصیلات ابتدایی"

دولت و مقامات محلی در حمایت از مدارس موظف می باشند. چگونگی این حمایت و همچنین برقراری آموزش اجباری را قانون معین می کند. آموزش در مدارس ابتدایی برای همه رایگان خواهد بود.

اصل ۸۰

دولت، مؤسسات فعلی آموزشی را حفظ کرده و در صورت لزوم در خصوص تأسیس مؤسسات آموزشی برای تعلیم در رشته های فنی، بازرگانی، ناوبری، هنرهای زیبا، کشاورزی و شعب وابسته به آن مساعدت های لازم را به عمل می آورد.

اصل ۸۱

نحوه تأسیس مدارس و یا سایر مؤسسات خصوصی آموزشی و سازمان اداری آنها را قانون معین می کند. دولت، بر آموزش افراد در منازل نظارتی نخواهد داشت.

اصل ۸۲

تشکیلات و طرز اداره کلیسای انجیلی - لوتری را قانون معین می‌کند. سایر جوامع موجود مذهبی از قوانین فعلی و یا قوانینی که در آینده درباره آنان وضع خواهد شد پیروی خواهند نمود. تأسیس جوامع جدید مذهبی با رعایت قانون مربوطه، خواهد بود.

اصل ۸۳

استخدام اتباع غیر فنلاندی در ادارات دولتی ممنوع است. مگر آن که قانون ترتیب دیگری را مقرر نماید. جهت تصدی امور فنی، تدریس در دانشگاه و مؤسسات آموزشی مشابه آموزش زبانهای خارجی در مدارس مترجمین ادارات دولتی، کنسولهای افتخاری، منشی‌گری و سایر مشاغل فنی در سرکنسولگریها و سفارتخانه‌ها می‌توان از میان اتباع سایر کشورها استخدام نمود.

اصل ۸۴

آزمون جهت گزینش در بخش دولتی جز در موارد استثنایی که قانون خاصی وجود دارد، به موجب تصویب‌نامه و یا فرمان انجام می‌گیرد. شورای وزیران می‌تواند بعضی از افراد را به دلایل خاص از داشتن شرایط استخدامی معاف نماید. معذالک این معافیت شامل استخدام مقامات قضایی نمی‌گردد.

اصل ۸۵

اصول کلی حاکم بر استخدام دولتی عبارت خواهند بود از: داشتن لیاقت و فضایل مثبتة مدنی و تقوی.

اصل ۸۶

افراد زیر توسط رییس جمهور منصوب می شوند:

وزیر دادگستری و معاون او

اسقف اعظم، اسقف‌ها و رؤسای دانشگاه‌ها.

رؤسای دیوان عالی کشور، دیوان عالی عدالت، اعضاء و رییس دادگاه استیناف پس از پیشنهاد

و معرفی دیوان عالی کشور، دیوان عالی عدالت اداری پس از پیشنهاد و معرفی آن دیوان.

اعضای دادگاه استیناف و استادان دانشگاه

رؤسای دفاتر مرکزی امور اداری و استانداران پس از پیشنهاد و معرفی شورای وزیران و دفتر

مرکزی امور اداری

کارمندان دبیرخانه دفتر ریاست جمهوری و گزارشگران شورای وزیران دیوان عالی کشور و

دیوان عالی عدالت اداری پس از توجیه و پیشنهاد مقامات ذیصلاح

وزرای مختار و کنسولها پس از پیشنهاد و معرفی شورای وزیران

اصل ۸۷

قضات دادگاه‌های استان و شهرداران و رؤسای دادگاه‌های تقسیم اراضی را دیوان عالی کشور انتخاب

می کند . به موجب مقررات مخصوص انتصاب به ثاره‌ای از مشاغل به ترتیب زیر انجام می شود:

قضات دادگاه‌ها توسط دیوان عالی عدالت کشور منصوب می شوند.

قضات دادگاه‌های پایین‌تر توسط دادگاه‌های بالاتری که به موجب اختیارات و صلاحیت قضایی حق چنین انتخابی را داشته باشند. قضات دیوان عالی عدالت اداری توسط همان دیوان منصوب می‌شوند.

اداره امور مدارس توسط شورای وزیران و وزیر مربوطه و استاندارها و هیأت مدیره اداره‌ای که استخدام به آن مربوط می‌شود، انجام می‌شود. سایر انتصابات دولتی توسط شورای وزیران انجام می‌شود مگر آن که قانون حق انتصاب آنها را برای رئیس جمهور و یا سایر مقامات به رسمیت شناخته باشد.

اصل ۸۸

انتصاب اعضای دفتر مرکزی امور اداری و پستهای سازمانی که در بند چهار اصل هشتاد و هفتم و اصل هشتاد و هشتم ذکر گردیده‌اند خارج از شمول اصل نودم محسوب می‌گردند.

مسئولین امر، برای اشغال پستهای خالی نام سه تن از متقاضیانی را که دارای بالاترین امتیاز می‌باشند بر روی یک لیست می‌نویسند. دیوان عالی کشور نظر خود را در مورد انتصاب در دادگاه استیناف اعلام خواهد کرد. هرگاه همان مقاماتی که انتصاب آنها درخواست گردیده بود، انتخاب شوند، لیست سایر اسامی داوطلبان تهیه نخواهد شد. به موجب مقررات مخصوص، انتخاب داوطلبان برای اشغال بعضی از پست‌های اداری بر اساس بند یک این اصل صورت می‌گیرد.

اصل ۸۹

انتصاب در دانشگاه‌ها، انستیتو تکنولوژی، کلیسای انجیلی لوتری، کلیسای ارتودکس یونانی، شهرداریها، انجمن شهر و بانک مرکزی فنلاند بر طبق مقررات خاصی انجام خواهد شد.

افسران ارتش و نیروی دریایی را رییس جمهور، منصوب می نماید ارتقاء مقام ارتشیان و همچنین تعلیمات آنها به موجب مقررات خاص انجام می گیرد.

اصل ۹۰

قاضی را نمی توان از مقام خودش بدون محاکمه عزل نمود و یا بدون رضایت وی محل خدمت و سمتش را تغییر داد مگر به علت تجدید سازمان اداری دادگاه. حقوق سایر مقامات در مورد عدم برکناری از مشاغل مربوطه شان را قانون معین می کند. پس از رسیدن به سن معین و یا به علت عدم توانایی انجام کار حتی مقاماتی که دارای مشاغل غیر قابل انفصال می باشند، نیز مجبور به بازنشستگی می گردند. حقوق و وظایف مقاماتی که مشاغل خود را از دست می دهند به موجب قانون مقرر می گردد.

اصل ۹۱

کارمندان دولت در اجرای وظایف محوله موظف به اجرای دقیق قوانین می باشند. قضات دادگاهها مکلفند از اجرای تصویب نامه ها و فرامینی که مفاد آنها مغایر با قانون اساسی و یا سایر قوانین است، خودداری نمایند.

اصل ۹۲

هر مأمور مسوول اقداماتی که در زمان تصدی خود انجام داده و یا به انجام آنها کمک نموده است، می باشد. گزارشگران نیز مسوول تصمیماتی هستند که بر اساس گزارش آنها اتخاذ گردیده است مگر آن که عدم رضایت خود را از تصمیم متخذه در ذیل مذاکرات اعلام نمایند.

هرگاه در اثر عمل غیر قانونی، غفلت و یا قصور مأمورین، ضرر مادی یا معنوی متوجه کسی گردد، شخص متضرر می‌تواند مجازات مأمور مربوطه را درخواست نموده و از وی تقاضای جبران خسارت نماید و یا این که تعقیب مأمور مقصر را تقاضا نماید. حدود مسوولیت دولت در جبران ضرر و زیانی که توسط یکی از مأمورینش به اشخاص وارد گردیده است، را قانون معین می‌کند.

اصل ۹۳

اولین رئیس جمهور کشور، توسط پارلمان و بلافاصله پس از تصویب این قانون اساسی انتخاب خواهد شد. این انتخاب با رأی‌گیری محرمانه به عمل خواهد آمد. اگر هر یک از کاندیداها نیمی از آراء نمایندگان را کسب نماید به عنوان رئیس جمهور اعلام می‌گردد. در غیر این صورت بلافاصله رأی‌گیری دیگری به عمل می‌آید و اگر نامزد دیگری نیز این بار موفق به کسر رأی اکثریت مطلق نگردد، رأی‌گیری بین دو نامزدی که موفق به کسب بیشترین تعداد آراء در دومین جلسه رأی‌گیری گردیده‌اند به عمل خواهد آمد و در صورت تساوی آراء، برنده به وسیله قرعه‌کشی معین می‌شود.

اصل ۹۴

تمام اصول و بخش‌های این قانون اساسی به منزله شکل غیر قابل تغییر و پابرجای حکومت به شمار رفته و تغییر ناپذیر است. این قانون را نمی‌توان اصلاح نموده و یا تغییر داد و یا نسخ نمود و از مفاد آن نمی‌توان تخلف نمود مگر با رعایت مقررات خاصی که به طور کلی برای قوانین اساسی وضع گردیده است. این قانون اساسی قوانین ذیل را نسخ می‌نماید:

قانون اساسی مصوب ۲۱ ماه اوت ۱۷۷۷ و قانون اتحاد و امنیت مورخ ۲۱ ماه فوریه ۱۷۸۹ و همچنین کلیه قوانین و مقرراتی که مغایر با این قانون تشخیص داده شوند و مقررات لازم برای اجرای اصول این قانون اساسی توسط قانون جداگانه‌ای وضع خواهد شد.

قوانین آموزشی

قانون اساسی فنلاند (مصوب سال ۱۹۱۹) تصریح می نماید که ارائه آموزش اجباری همگانی به صورت رایگان برای کلیه شهروندان فنلاندی الزامی است. این قانون همچنین دولت را موظف می کند که مخارج آموزش فنی حرفه ای، آموزش همگانی، آموزش عالی در هنرهای کاربردی، علوم و آموزش دانشگاهی را تقبل نموده و یابه آن یارانه پردازد. قانون اساسی همچنان تصریح می کند که حق تأسیس مدارس خصوصی و دارالتأدیب ها باید در قانون منظور شود و این که تدریس خصوصی نباید تحت نظارت مقامات مسئول باشد.

قوانین آموزش عالی

از جمله مهمترین قوانین مصوب حوزه آموزش عالی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- حکم قانونی شماره ۲۵۶ مصوب سال ۱۹۹۵ در خصوص موسسات پلی تکنیک AMK
- ۲- حکم قانونی شماره ۴۶۴ مصوب سال ۱۹۹۸ در خصوص ساختار مدارج موسسات آموزش عالی
- ۳- حکم قانونی شماره ۱۱۵ مصوب سال ۱۹۹۸ در خصوص دانشگاه ها
- ۴- حکم قانونی شماره ۲۵۵ مصوب سال ۱۹۹۵ در خصوص موسسات پلی تکنیک AMK

۵- حکم قانونی شماره ۶۴۵ مصوب سال ۱۹۹۸ در خصوص دانشگاهها

قوانین آموزش معلمان

از جمله مهمترین قوانین مصوب حوزه آموزش معلمان می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- حکم نظارتی شماره ۲۵۵ مصوب سال ۱۹۹۵ در خصوص رشته های چندگانه آموزش معلمان و پلی

تکنیک که بر آمادگیهایی در زمینه یادگیری و ارزیابی مدارک تحصیلی مشتمل می گردد.

۲- حکم قانونی شماره ۲۵۶ مصوب سال ۱۹۹۵ در خصوص وضعیت و شرایط قانونی جزئی تر آموزش

معلمان

۳- حکم قانونی شماره ۵۷۶ مصوب سال ۱۹۹۵ در خصوص مدارک دانشگاهی بالاتر و تربیت مدرسین

دانشگاهها

۴- احکام قانونی به شماره های ۴۵۲ و ۴۵۵ مصوب سال ۱۹۹۶ در خصوص آموزش دبیر فنی ۵- حکم

قانونی شماره ۹۸۶ مصوب سال ۱۹۹۸ در خصوص صلاحیت معلمین به ویژه معلمین مراکز آموزش

متوسطه

مدیریت آموزشی

تاریخچه

مدیریت آموزشی سابقاً تحت کنترل و هدایت دقیق دولت قرار داشت. از دهه ۱۹۸۰، با اعمال سیاست تمرکززدایی در حوزه مدیریت آموزشی، قوانین آموزشی اصلاح شده و قدرت تصمیم گیری شهرداریها و مؤسسات آموزشی افزایش یافت. اصلاح قوانین آموزشی در اواخر نیمه دهه ۱۹۹۰، خود بر انتقال مسئولیت بیشتر به سطوح بومی هم راستا با نیازهای دانش آموزان و دانشجویان مناطق مختلف کشور منجر گردید.

در این اثنا، روند هدایتی و نظارتی مدیریت آموزشی شهرداری ها از طریق یارانه دولتی کاهش یافت. مسئولیت تعیین محتوای آموزشی و انتخاب مواد درسی نیز به نهادهای بومی آموزشی تفویض گردید.

در سیستم تمرکز زدایی بویژه با عدم وجود بخش بازرسی جداگانه، ارزیابی و سنجش نقش مهمی در هدایت آموزشی ایفا می نماید. مطابق این قانون، مسوولیت ارزیابی آموزشی به متصدیان آموزشی و مسئولان محلی تفویض گردیده است.

سطوح مدیریتی

بالاترین سطح مدیریت در آموزش و پرورش فنلاند وزارت آموزش و پرورش این کشور است. در دومین سطح مدیریت شوراهای منطقه ای قرار دارند که حوزه اختیارات آنها در سطح استانها است. در سطح سوم مدیریت هیأت های مدرسه ای است که هر شهر حداقل دارای یک هیأت مدرسه است. بالاخره در آخرین

سطح هیأت مدیره مدارس قرار دارد که از معلمان، کارکنان آموزش و پرورش، والدین و دانش آموزان تشکیل شده است. هیأت مدیره های مدارس با هماهنگی هیأت مدرسه که در سطح هر شهر فعالیت دارد، اداره امور مدارس را بر عهده دارند.

نهادهای مرکزی

چاپوب قانونی و اصول کلی سیاست آموزشی توسط پارلمان تصویب می شود. دولت، وزارت آموزش و شورای ملی آموزش مسئول اجرای این سیاست ها در سطح سرپرستی مرکزی می باشند. وزارت آموزش، عالی ترین مقام آموزشی در فنلاند است. تقریباً تمامی آموزش همگانی یارانه ای تابع این وزارت خانه می باشد. وزارت آموزش لوایح آموزشی را آماده نموده و تصمیمات مقتضی را برای تقدیم به هیأت دولت اتخاذ می نماید. حوزه کاری وزارت آموزش، تحقیق و آموزش در مدارس جامع، متوسطه تکمیلی، مدارس فنی و حرفه ای و مدارس عالی و دانشگاههاست. این وزارت همچنین عهده دار مسئولیت برگزاری برنامه های فرهنگی، مذهبی و ورزشی برای جوانان فنلاندی است. وزارت آموزش خود از ۲ وزیر (وزیر آموزش که مسئول آموزش و علوم و وزیر فرهنگ که مسئول فرهنگ، کلیسا و جوانان و امور ورزشی است، متشکل می گردد. علاوه بر این، وزارت آموزش از یک بخش سیاست علمی و آموزشی، یک بخش فرهنگی و عملیاتی ستادی و سرپرستی مرکب می گردد. از جمله دیگر نهادهای اصلی حوزه آموزش کشور فنلاند که خارج از حوزه وزارت آموزش قرار می گیرند می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- شورای ملی آموزش

شورای ملی آموزش نیز نهاد کارشناسی است که مسئول توسعه اهداف، محتوا و روش های آموزشی در مدارس جامع، متوسطه تکمیلی، آموزش فنی و حرفه ای و آموزش بزرگسالان می باشد. این اداره راهبردهای ملی جهت طراحی برنامه های درسی را ترسیم نموده و تصویب می نماید و همچنین عهده دار مسئولیت ارزیابی عملکرد مراکز آموزشی فنلاند است.

شورای مذکور همچنین، وزارت آموزش را در تدوین لوایح سیاست آموزشی یاری می نماید.

شورای ملی آموزش توسط هیأت مدیره ای اداره می شود که اعضای آن را کارشناسان آموزشی، نمایندگان از شرکای اجتماعی مقامات شهری و معلمان تشکیل می دهند. شورای ملی آموزش نیز خود از یک بخش آموزش همگانی، یک بخش آموزش فنی و حرفه ای، یک بخش آموزش بزرگسالان، یک بخش آموزش سوئدی زبانان، یک گروه برنامه ریزی و عملیات خدماتی و سرپرستی متشکل می گردد.

۲- وزارت آموزش و پرورش

۳- شورای مشاوره تحصیلی

۴- وزارت بهداشت و امور اجتماعی که عهده دار تشکیل و رسیدگی بر عملکرد مراکز آموزش پیش

دبستانی و مراقبتی کودکان است

۵- وزارت دفاع که بانی برگزاری دوره های آموزش علوم و فنون نظامی و آموزش پلیس می باشد.

۶- وزارت کشور که عهده دار مسوولیت تشکیل کلاسهای آموزشی در زمینه آتش نشانی، مقابله با حریق و مقابله با سوانح و حوادث طبیعی است.

۷- نهادهای محلی آموزش

بنابر قوانین اخیر، مناطق که از چند شهر تشکیل می شوند، عهده دار مسوولیت سرپرستی سطوح مختلف محلی و منطقه ای آموزشی می باشند، از این روی، دخالت استانی در این زمینه کاهش می یابد. در بخش آموزش فنلاند، هیچ واحد سرپرستی مرکزی دیگری وجود ندارد. مسوولیت هدایت ملی نظام آموزشی من جمله احداث مدارس و موسسات آموزش عالی و مقیاس بندی آموزشی (سهمی بندی امکانات آموزشی برای بخش ها و مناطق مختلف) نیز در اختیار دولت و وزارت آموزش می باشد.

مدیریت منطقه ای و محلی

کشور فنلاند به ۱۲ استان و سرپرستی منطقه ای تقسیم می شود. هر استان از یک استانداری به ریاست استاندار و یک نهاد سرپرستی دولتی جهت مدیریت مدارس کشور برخوردار می باشد.

طی چند سال اخیر، وظایف استانداری ها کاهش یافته است، چراکه مسوولیت گزینش دانشجویان استانی به نهادهای محلی آموزشی استانها تفویض گردیده، تعیین ظرفیت دانشجویان فنی و حرفه ای مراکز آموزشی استانی به مدارس عالی استانی واگذار شده، برخی از یارانه های دولتی فوق العاده به استانها اختصاص یافته و دخالت استانی در سرپرستی آموزشی رو به افزایش نهاده است، چراکه هدف، ایجاد نظام سرپرستی دو لایه ای

متشکل از سرپرستی مرکزی دولت و مقامات محلی است. از سوی دیگر مطابق قوانین مصوب سال ۱۹۹۴، توسعه منطقه ای از روند قانون گذاری سراسری در پارلمان به سطح شهرها منتقل شده است. تقسیم مسئولیت میان استان ها و شوراهای منطقه ای فعلاً در حال گذار بوده و موضوع اصلی منازعات احزاب سیاسی کشور می باشد. در کشور فنلاند عمده مسوولیت سرپرستی محلی توسط شهرداریهای اعمال می شود که خود مختار بوده و از حق وضع مالیات نیز برخوردار می باشند. در فنلاند حدود ۴۴۰ شهرداری وجود دارد. قدرت تصمیم گیری در شهرداری بر عهده شورای شهر منتخب می باشد. این شورا که هیأت اجرایی شهری است به انتصاب چندین هیأت مشورتی مبادرت می نماید. هر شهرداری دست کم از ۱ هیأت مدیره آموزشی برخوردار می باشد که توسط شورای شهر منصوب می شود اغلب مدارس متوسطه و جامع نیز توسط شهرداری ها اداره می شوند. علاوه بر این، دامنه مسئولیت هر شهرداری تا اداره مراکز بزرگسالان، مدارس شبانه و موسسات فن و حرفه ای بسط مییابد. اداره مدارس دولتی و خصوصی در حوزه اختیارات مقامات شهری نبوده و مستقیماً تابع سرپرستی مرکزی می باشند. در فنلاند، شهرداری ها موظف به فراهم سازی آموزش پایه برای کلیه کودکان ساکن در محدودی خود می باشند. علاوه بر این، مدارس متوسطه تکمیلی، مدارس فنی و حرفه ای و مدارس عالی می توانند توسط شهرداری ها، مقامات بین شهری یا سازمان ها و بنیادهای خصوصی مورد تأیید دولت اداره گردند. در فنلاند تنها ۲۴ مدرسه جامع خصوصی وجود دارد که عمدتاً توسط سازمان های بین المللی آموزشی اداره می شوند. از میان این مدارس، تنها ۱ مدرسه توسط نهاد مذهبی اداره می شود. در حدود ۵۴٪ کل موسسات فنی و حرفه ای نیز توسط شهرداری ها اداره می گردند، که ۳۴٪ آن دولتی و ۱۲٪ خصوصی می

باشد. هر مدرسه ای از هیأت مدیره ای متشکل از معلمان، کادر آموزشی و غیر آموزشی، دانش آموزان و والدین برخوردار می باشد. از جمله مهمترین وظایف هیأت مدیره های فوق می توان به توسعه کارایی مدارس و ارتقاء همکاری های درون و میان مدرسه ای، والدین و جوامع محلی اشاره نمود. در هر مدرسه، ۱ اتحادیه دانش آموزی نیز وجود دارد که علاوه بر دیگر اقدامات، به گزینش نمایندگان دانش آموزی در هیأت مدیره مبادرت می نمایند. مقامات شهری نیز چگونگی توزیع مسئولیت ها میان سرپرستی شهری و هیأت مدیره مدارس را تعیین می کنند. به علاوه شهر داری ها می توانند در سرپرستی مدارس نیز همکاری داشته و دو یا چند مدرسه نیز از هیأت مدیره مشترکی برخوردار باشند. مدارس فنی و حرفه ای و موسسات عالی فنی و حرفه ای نیز معمولاً از هیأت مدیره های مشابهی برخوردار می باشند، با این تفاوت که والدین در ساختار آن حضور نداشته و به مراتب مستقل تر و قدرتمند تر می باشند. موسسات فنی و حرفه ای علاوه بر برخورداری از هیأت مدیره، از یک یا چند هیأت مشورتی نیز برخوردارند که در راستای بهبود آموزش و برقراری همکاری میان مدارس و زندگی شغلی فعالیت می نمایند. هیأت های فوق از نمایندگان مدارس، معلمان، شرکای اجتماعی و دیگر کارشناسان متشکل می گردند.

هیات های مشورتی

وزارت آموزش از یاری ۳ گروه مشورتی به شرح ذیل بهره می برد:

۱- شورای آموزش عالی که عهده دار مسولیت تدوین و بررسی مفاد اصول ناظر بر برنامه ریزی و توسعه آموزش عالی است.

۲- مجمع مشورتی آموزش بزرگسالان که مسائل مربوط به توسعه آموزش پایه را بررسی می نماید.

۳- مجمع مشورتی برنامه ریزی آموزشی که به توسعه کمی آموزشهای تکمیلی پرداخته و نیازهای آموزشی را پیش بینی می نماید.

نهادهای تدوین کننده برنامه های آموزشی

برنامه های درسی مدارس پایه، متوسطه و موسسات فنی و حرفه ای به صورت محلی تنظیم می شود. هر مدرسه ملزم به برخورداری از یک برنامه درسی مصوب مسولین مدرسه و یا مصوب سازمان معرفی شده از سوی آنان باشند که معمولاً شهرداری ها یا هیأت مدیره مدارس می باشند. برنامه های درسی بر پایه راهبردهای ملی طراحی برنامه درسی صادره از شورای ملی آموزش طراحی می گردد. طراحی برنامه های درسی دانشگاهها و پلی تکنیک ها منحصرأ توسط قوانین معینی صورت می گیرد.

در فنلاند مواد آموزشی از قبل بررسی یا تعریف نمی شود، بلکه انتخاب آن معمولاً بر عهده خود معلمان می باشد. معلمان و خود موسسات مسئول ارزیابی عملکرد دانش آموزان و صدور کارنامه تحصیلی برای آنان می باشند. منحصرأ آزمون نهایی مقطع تکمیلی متوسطه، توسط کمیته آزمون سراسری برگزار و تصحیح می گردد. کمیته فوق توسط وزارت آموزش منصوب می گردد. کلیه دانشگاههای کشور فنلاند، دولتی بوده و از

خود مختاری قابل توجهی در سازمان دهی تدریس، تحقیق و دیگر امور داخلی برخوردار می باشند. تشکیل گروه های مشورتی در سطح دانشگاهی بر عهده خود دانشگاه هاست. هیأت های تصمیم گیرنده بر طبق مقررات و مصوبات دولتی گزینش می گردند. گفتنی است که هر دانشگاه از قوانین جداگانه خاص خود برخوردار می باشد.

مدیریت مراکز دانشگاهی

نهادهای مرکزی

۱- دایره سرپرستی و هماهنگی دانشگاهی

۲- سازمان سیاست گذاری علوم و آموزش ، وزارت آموزش

هیأت رئیسه سازمان مذکور عهده دار مسوولیت نظارت، برنامه ریزی و گسترش کلی آموزش و تحقیقات دانشگاهی است.

۳- شورای ارزیابی آموزش عالی فنلاند FINHEEC

هیأت رئیسه شورای مذکور متشکل از مجموعه ای از کارشناسان مستقل و یا اساتید دانشگاههای پلی تکنیک می باشد که با همکاری وزارت آموزش فنلاند به ارزیابی عملکرد مراکز آموزش عالی کشور مبادرت می نماید.

۴- شورای رؤسای دانشگاههای فنلاند

هیأت رئیسه شورای فوق عهده دارمسئولیت برقراری همکاری میان موسسات آموزش عالی، ارائه

پیشنهادات و بیانیه های دانشگاهی است.

۵- مجمع رؤسای پلی تکنیک فنلاند

۶- مرکز آموزش عالی بین الملل

هزینه های آموزشی

روند هزینه های آموزشی طی سالهای ۱۹۹۶ - ۱۹۸۵ با روند GDP موازی بوده است. با شروع رکود

اقتصادی طی دهه ۱۹۹۰ میزان هزینه های آموزشی تا سال ۱۹۹۸ کاهش یافت.

هدف پس انداز در آموزش در مدارس فراگیر بوسیله ترکیب مدارس بدست آمده ، کاهش حدود تغییرات

شهریه (تدریس جبرانی و فعالیتهای انجمنی) و افزایش تعداد گروههای تدریس . اگر چه بزرگترین کاهش

نسبی در هزینه اداری بوده . پس اندازها در حقیقت وضعیت اجتماعی و رفاه دانشجویان در مدارس عمومی و

سطح تکمیلی حرفه ای تأمین کرده است. پس از سال ۱۹۹۳ دولت فنلاند به برطرف سازی رکود اقتصادی و

سرمایه گذاری در حوزه آموزش مبادرت نمود.

کل هزینه آموزشی

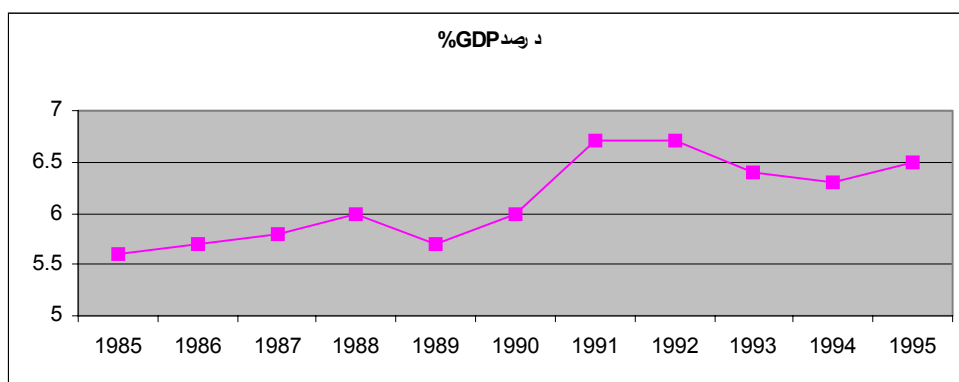
به عنوان درصدی از کل	به عنوان درصدی از تولید ناخالص ملی	به عنوان درصدی از هزینه های جاری دولتی
۹۳	۵/۳	۱۲/۱
۹۴/۶	۶/۵	۱۲/۲
۹۶/۱	۷	۱۱/۹
۹۴/۱	۷/۸	-
۹۴/۴	۷/۱	-
۹۴/۵	۷/۲	-

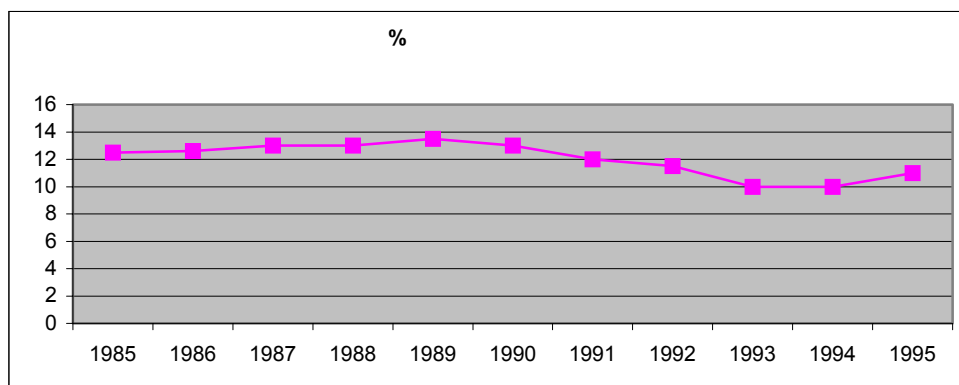
هزینه های جاری آموزشی

سال تحصیلی	به عنوان درصدی از تولید ناخالص ملی	به عنوان درصدی از کل هزینه های دولتی
۱۹۹۰	۵/۷	۱۱/۹
۱۹۹۱	۶/۸	۱۱/۹
۱۹۹۲	۷/۲	۱۱/۶
۱۹۹۳	۸/۳	۱۲/۸
۱۹۹۴	۷/۶	۱۱/۹
۱۹۹۵	۷/۶	۱۲/۲

هزینه های آموزشی موسسات آموزش عمومی بر مبنای درصد نسبت به GDP طی سالهای ۱۹۸۵ - ۱۹۹۶

هزینه عمومی موسسات آموزشی بر مبنای درصد طی سالهای ۱۹۸۵ - ۱۹۹۶

هزینه های کنونی آموزشی به تفکیک مؤسسات آموزشی طی سال ۱۹۹۶

نرخ تغییر هزینه ها طی سالهای اخیر	به میلیون یورو	
۱/۷	۲۱۸۷/۷	مدارس فراگیر
۰/۶	۳۸۷/۴	مدارس تکمیلی متوسطه عمومی
-۷/۰	۱۱۶۱/۰	مدارس حرفه ای و کالجها
۲۲/۲	۱۹۴/۳	مراکز پلی تکنیک
۸/۲	۱۰۳۰/۰	دانشگاهها
۴/۹	۵۱۷/۰	سایر مراکز آموزشی
۴/۸	۱۲۲/۹	ادارات اجرایی
-۸/۵	۵۷۴/۶	کمک هزینه های تحصیلی
۰/۷	۶/۷۴۸	مبلغ کل

نرخ هزینه های آموزشی بر مبنای سطوح مختلف آموزشی طی سال ۱۹۹۵

پیش دبستانی : ۸/۹ درصد

اولین سطح : ۲۴/۵ درصد

دومین سطح : ۳۶/۱ درصد

سومین سطح : ۲۸/۸ درصد

هزینه های دانشگاهی

دانشجویان دانشگاههای فنلاند ملزم به پرداخت وجه در قبال آموزش یا اخذ مدرک دانشگاهی نمی باشند. علاوه براین، دانشجویان مجاز به تقاضای کمک مالی از بودجه دولتی می باشند. نمایند اعطای کمک های مالی دانشجویی با هماهنگی موسسات بیمه اجتماعی صورت می گیرد. از جمله عمده ترین نوع کمک های مالی دانشجویی که در اختیار دانشجویان فنلاندی قرار می گیرد، می توان به کمک هزینه تحصیلی، فوقالعاده مسکن و وام تحصیلی اشاره نمود. گفتنی است که وام های تحصیلی دانشجویی بلاعوض بوده و از سوی بانک ها و با ضمانت دولت پرداخت می گردد. کمک های مالی دانشجویی هر بار برای مدت ۱ سال تحصیلی تضمین شده و دانشجویان از حق دریافت چنین کمکهای مالی برای حداکثر ۷۰ ماه (۵۵ ماه برای تحصیلات کارشناسی و ۱۵ ماه برای تحصیلات تکمیلی) بهره مند می گردند. طبق آمار بدست آمده طی سال تحصیلی ۱۹۹۳-۱۹۹۲ بالغ بر ۵۸٪ دانشجویان از کمکهای بلاعوض مالی بهره مند می گردند.

روند هزینه های آموزشی

روند هزینه های آموزشی کشور فنلاند طی سالهای ۱۹۸۵ تا ۱۹۹۶ متناسب با روند تولید ناخالص داخلی تعیین می گردید. به دنبال رکود اقتصادی کشور در ابتدای دهه ۱۹۹۰، هزینه آموزشی کشور طی سال ۱۹۹۳ تا به سطح هزینه های سال ۱۹۸۸ افت نمود. صرفه جویی های بخش آموزشی در مدارس جامع از طریق ادغام مدارس، کاهش دامنه تدریس و تعداد نفرات کلاس های درسی میسر گردید. اما بزرگترین کاهش در هزینه های

سرپرستی صورت گرفت. علاوه بر این سیاست صرفه جویی در حوزه احداث بناهای آموزشی و امور رفاهی دانش آموزان مدارس متوسطه عمومی و حرفه ای نیز اعمال گردید. این در حالیست که پس از سال ۱۹۹۳، با خروج کشور فنلاند از رکود اقتصادی، هزینه های آموزشی نیز در حال افزایش است.

هزینه های جاری آموزشی بر مبنای موسسات آموزشی طی سال ۱۹۹۶

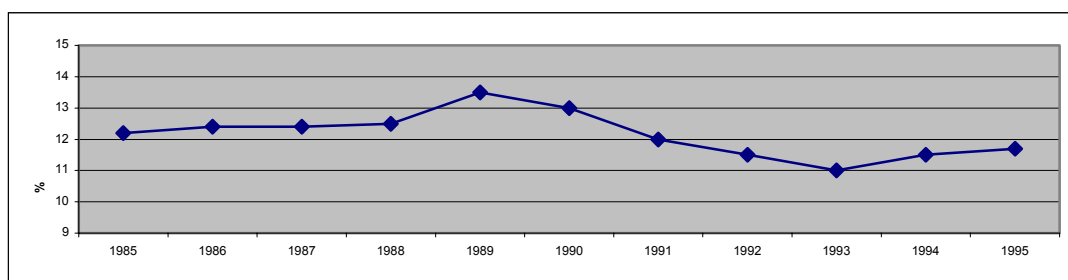
تغییرات واقعی نسبت به سال ۱۹۹۵ (%)	میلیون یورو	
۱,۷	۲۱۸۷,۷	مدارس جامع
۰,۶	۳۸۷,۴	مدارس متوسطه عمومی
-۷	۱۱۶۱	کالج ها و مدارس فنی و حرفه ای
۲۲,۲	۱۹۴,۳	مراکز پلی تکنیک
۸,۲	۱۰۳۰	دانشگاهها
۴,۹	۵۱۷	دیگر موسسات آموزشی
۴,۸	۱۲۲,۹	سرپرستی
-۸,۵	۵۷۴,۶	بورس های دانشجویی
۰,۷	۶۱۷۴,۸	مبلغ کل

نرخ هزینه سرانه دانش آموزی و دانشجویی بر مبنای موسسات مختلف آموزشی طی سال ۱۹۹۶

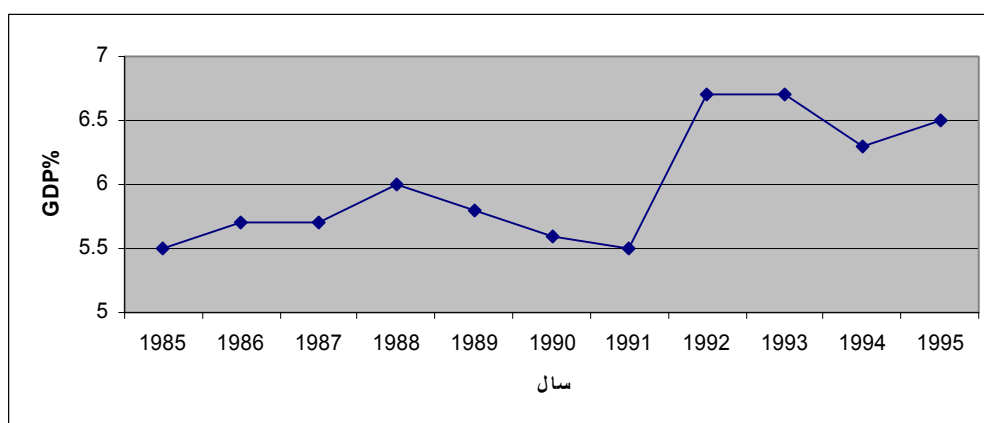
تغییر واقعی نسبت به سال قبل (%)	یورو به ازای هر نفر	
۱,۶	۳۶۹۰	مدارس جامع
-۰,۱	۲۴۴۵	مدارس متوسطه عمومی
-۱,۳	۶۸۶۷	کالج ها و مدارس فنی و حرفه ای
۱,۱	۷۳۵۰	دانشگاهها
۰,۵	۴۷۷۳	مبلغ کل

نرخ هزینه های مؤسسات آموزشی دولتی به عنوان درصدی از کل هزینه های دولتی طی سالهای ۱۹۸۵ تا ۱۹۹۶

نرخ هزینه مؤسسات آموزشی دولتی نسبت به تولید ناخالص داخلی طی سالهای ۱۹۸۵ - ۱۹۹۶

نهادهای تامین کننده

مسئولیت تأمین هزینه، احداث و نگهداری از مراکز آموزشی بر دوش دولت و مقامات محلی است. دانشگاهها مستقیماً از بودجه دولت تأمین اعتبار می شوند. مقامات محلی و دیگر مسئولان مدارس و مؤسسات علاوه بر سرمایه گذاری خود می توانند از کمک های دولتی برای احداث و اداره مؤسسات آموزشی برخوردار شوند. در برآورده های به عمل آمده مشخص می گردد که یارانه های دولتی ۲۵ تا ۷۵٪ هزینه های احداث و

۴۵ تا ۶۰٪ هزینه های اجرایی را تحت پوشش قرار می دهند. عوامل اصلی مؤثر بر یارانه های دولتی، تعداد نوآموزان و ظرفیت مالی شهرداری های مربوطه می باشد. حقوق معلمان نیز توسط روسا یا مالکین مدارس پرداخت می گردد. تحصیل در مدارس پایه برای نوآموزان کاملاً رایگان بوده و امکانات تحصیلی چون تغذیه و ایاب و ذهاب رایگان را شامل می گردد. در کل می توان اذعان نمود که به واسطه پایین بودن شهریه های تحصیلی، تحصیل در دیگر سطوح آموزشی نیز رایگان است. در سطح آموزش متوسطه، تغذیه و ایاب و ذهاب مدارس رایگان می باشد، اما دانش آموزان ملزم به پرداخت هزینه های آموزشی می باشند. علاوه بر این، دولت فنلاند به واسطه اعطای کمک هزینه های تحصیلی، وامهای تحصیلی با بهره های اندک، از دانش آموزان و دانشجویان حمایت می نماید. سیستم آموزش خصوصی غیر یارانه ای عملاً در فنلاند وجود ندارد. به عبارت کلی تر اصول یارانه های دولتی و هدایت برنامه های درسی در خصوص مدارس خصوصی نیز مصداق می یابد.

کمک هزینه های دانشجویی

نهادهای مرکزی

۱- مرکز بسیج بین المللی دانشجویی CIMO که به اعطای کمک های مالی به دانشجویان مبادرت می

نمایند.

۲- موسسات بیمه اجتماعی KELA

۳- انجمن حمایتی دانشجویان خارجی

۴- اتحادیه ملی دانشجویان فنلاند

۵- انجمن بورس تحصیل دوره های تحصیلات تکمیلی ویژه محققین جوان و دانشجویان

سرمایه گذاری آموزشی

سیستم حمایت آموزشی فنلاند، بکلی بدون سرمایه گذاری عمومی حمایت می گردد. طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۵، هزینه های عمومی مؤسسات آموزشی به ۶/۶٪ تولید ناخالص داخلی بالغ می گردد که یکی از بالاترین در صدها در میان کشورهای عضو OECD است.

مسئولیت تدارک امکانات آموزشی، احداث مراکز آموزشی و تهیه بودجه های مالی حوزه آموزش برعهده دولت، اولیای امور محلی و دیگر مجریان آموزشی است. حقوق معلمین نیز توسط مالکین و مدیران مراکز آموزشی پرداخت می گردد. اغلب مؤسسات ابتدایی و تکمیلی متوسطه توسط شهرداریها و اتحادیه های شهری، تامین اعتبار می گردند. تنها در حدود ۱٪ از مؤسسات ابتدایی کشور بصورت خصوصی اداره می گردند. این درحالیست که طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۷، ۶/۵٪ از مدارس متوسطه عمومی و ۱۱٪ از مؤسسات حرفه ای تحت مالکیت خصوصی می باشند. دانشگاهها و مراکز آموزش عالی نیز مستقیماً از بودجه دولت تغذیه می شوند. علاوه بر سرمایه گذاری های عمومی، دانشگاهها بیش از پیش از سرمایه گذاریهای خارجی و اعتبارات حاصله از جذب دانشجویان خارجی تامین اعتبار می گردند.